

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ
ΤΟΙΣ
ΗΡΩΙΚΟΙΣ ΠΡΟΜΑΧΟΙΣ
ΤΗΣ
ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΤΥΠΟΥ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1921

Ἀριθ. Πρωτ. 36731

Πρὸς τὸν κ. Ἰωάν. Κ. Παγγοβάρδον

Γραμματέα παρὰ τῷ Τμήματι Ἑθιμοτυπίας Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 21 ἰσταμένου ὑμετέρας ἀναφορᾶς γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐγκρίνομεν τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐν χειρογράφῳ ὑποβληθείσης μελέτης ὑμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑθιμοτυπία τῶν Ἑλληνικῶν Παρασῆμων, Ἀριστείων καὶ Μεταλλίων», ἣν καὶ συνιστῶμεν εἰς τὰς Δημοσίας Ἀρχὰς ὡς χρησιμώτατον ὄργανον αὐτῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. ΚΑΡΤΑΛΗΣ

ΠΗΓΑΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τὰ Ἐπίσημα Ἀρχεῖα.

Ἡ Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως.

Δοκίμιον κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων (1914).

Κανονισμὸς τῆς ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν πλοίων ὑπηρεσίας (1919).

Αἱ Σημαῖαι τοῦ Κράτους (1914).

Troff: Ritter und Verdienst Orden, Ehrenzeichen u. Medaille (1910).

Dresson: Precis historique des Ordres de Chevalerie.

Martin et Richebé: Armoiries et Décorations.

Σχεδίασις καὶ σύνθεσις τῶν πινάκων: ὑπὸ **ΙΩ. ΛΑΓΓΟΒΑΡΔΟΥ**

Λιθογραφικὴ χάραξις καὶ ἐκτέλεσις: ὑπὸ τῶν κ.κ. **Ι. ΤΣΙΚΝΟΠΟΥΛΟΥ** λιθογράφου-
χαράκτου, καὶ **ΧΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ** χρωμολιθογράφου.

Ἐκτύπωσις τοῦ κειμένου: ὑπὸ **ΑΛΕΞ. ΒΙΣΤΙΚΟΥΝΑΚΗ** ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 6

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ διετίας ἐκτελῶν χρῆσι Γραμματέως παρὰ τῷ Τμήματι Ἑθιμοτυπίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Ὑπουργείου ἐκ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου παρετήρησα τὴν ἀνάγκην τῆς συστηματοποιήσεως τῆς ὅλης ὑπηρεσίας τοῦ Τμήματος, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ τῶν παρασῆμων καὶ λοιπῶν συναφῶν ζητημάτων ἐπὶ τὸ πρακτικώτερον. Παραβλέπων τὰς δυσκολίας ἃς ἤθελον συναντήσῃ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ταύτης, τὰς μετέπειτα δαπάνας καὶ κόπους εἰς οὓς ὑπεβλήθη, ἐν καὶ μόνον εἶχον ὑπ' ὄψει, τὴν διευκόλυνσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὥς καὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου κοινοῦ.

Κατόπιν ἐπισταμένης μακροῦς μελέτης προέβην εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος βιβλίου, ἐπὶ τῇ βίσει τῶν ψηφισμάτων, Νόμων, Βασιλικῶν Διαταγμάτων, Ἑγκυκλίων καὶ Κανονισμῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς σήμερον ἐκδοθέντων, περὶ Σημαιῶν τοῦ Κράτους, Παρασῆμων, Ἀριστείων, Μεταλλίων, Δημοσίων καὶ Βασιλικῶν

Ἑορτῶν. Ἡ σύνθεσις καὶ ἐκτιέσεις τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ πινάκων καὶ εἰκόνων παρασῆμων ἐγένετο ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ κατὰ πρωτότυπον τρόπον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπισῆμων κειμένων τῶν διεπόντων τὰ Ἑλληνικά Παράσημα, Ἀριστεῖα καὶ Μετάλλια καὶ κατόπιν πείρας κτηθείσης κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων μου.

Ἐθεώρησα δὲ καλὸν νὰ συμπεριλάβω ἐν τῇ παρουσίᾳ μελέτῃ, ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ, καὶ τὸ Παράσημον τοῦ Παναγίου Τάφου, ὅπερ, ἂν καὶ δὲν ἔχει ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὰ τοῦ Ἐπισήμου Κράτους, ἐν τούτοις, ὡς ἀνήκον εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, δύναται νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν κύκλον τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας.

Παραδίδων τὸ παρὸν πόνημα, προῖδον τῶν ἀσθενῶν μου δυνάμεων, εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ Κοινοῦ ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπιεικειάν του διὰ τὰς τυχόν ἀτελείας αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Ἀπριλίου 1922.

ΙΩ. Κ. ΛΑΓΓΟΒΑΡΔΟΣ

Ι. ΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ

Πρὸ τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνος ἕκαστος ἀρχηγὸς ἐνόπλου σώματος εἶχε καὶ ἴδιον διακριτικὸν σῆμα (μπαϊράκι).

Οἱ θαλασσινοὶ σπανίως μετεχειρίζοντο ἑλληνικὸν τινα τύπον σημαίας· συνήθως ἔκαμνον χρῆσιν ξένων σημαῶν, τοῦτο δ' ἵνα προστατεύωνται εὐκόλως ἀπὸ τὰς τουρκικὰς διώξεις. Παραδόξως ὅμως ὁ ὑπὸ τὸν Γιάννην Σταθᾶν στολίσκος εἶχε σημαίαν ὁμοίαν πρὸς τὴν σημερινὴν τοῦ ἐμπορικοῦ ἡμῶν ναυτικοῦ.

Εἰς τὰς διαφοροὺς σημαίας ἐκυριάρχει ὁ Σταυρός, ὅς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δ' ἐκοσμοῦντο αὐταὶ μὲ ἀπεικονίσεις ἁγίων, συμβόλων καὶ ἀναλόγων ῥητῶν.

Ἡ ἐπίσημος Ἑλληνικὴ σημαία ἐθεσπίσθη τὸ πρῶτον

κατὰ τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Α' Συνέλευσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας, τῇ 1 Ἰανουαρίου 1822, καθιερώθη δ' ὡς χρῶμα τὸ κυανοῦν καὶ τὸ λευκόν.

Τὸ σχῆμα τῆς σημαίας, ὡς καὶ τὸ τοῦ ἐθνοσήμου, καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Προεδρείου τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος, τῇ 15 Μαρτίου 1822, ὡρίσθησαν δὲ τρία εἶδη σημαῶν, μία διὰ τὸν κατὰ γῆν στρατόν, ἄλλη διὰ τὰ πολεμικὰ καὶ ἑτέρα διὰ τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα.

Ἡ ἐπίσημος σημαία τοῦ Κράτους ὑπέστη μεταλλαγὰς τινὰς κατὰ διαφοροὺς ἐποχάς⁽¹⁾· τέλος τὰ ἰσχύοντα νῦν σχήματα αὐτῆς⁽²⁾, ὁ προσορισμὸς ἑνὸς ἑκάστου τούτων, ὡς καὶ τῶν ἐπισήμων σημάτων, εὔρονται ἐκτεθειμένα ἐν τοῖς ἐπομένοις πίναξι (1, 2, 3, 4) σημαῶν.

(1) Γ' Συνέλευσις ἐν Ἀστροί, Ἀπρίλ. 1823.—Ζ' Συνέλευσις ἐν Τροιζήνι, Μάιος 1827.—Κυβέρνησις Καποδίστρια ἐν Αἰγίνῃ 3 Φεβρ. 1828.—Διάταγὴ Κυβερν. 30 Ἰουλ. 1828.—Β. Δ. 26 Ἰανουαρ., 3 Μαρτ. καὶ 4 Ἀπρ. 1833.—Β. Δ. 28 Αὐγ. 1858.—13 Ἀπρ. 1861.—9 Νβρ. 1863.—28 Δβρ. 1863.—9 Ἀπρ. 1864.—26 Σβρ. 1867.—20 Φβρ. 1914.

(2) Β. Δ. 31 Μαΐου, 3 Ἰουν. καὶ 13 Νβρ. 1914.

1. Βασιρικαὶ Σημαῖαι. (Πίναξ 1, 2).

Ἡ Σημαία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπαίρεται εἰς τὸν εἰδικὸν ἴστον τοῦ πλοίου ἐφ' οὗ ἐπιβαίνει ἐπισήμως ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, τότε δὲ πᾶν ἄλλο διακριτικὸν ὑποστέλλεται. Ὁ Βασιλικὸς *ἐπισείων* ἐπαίρεται εἰς τὴν πρῶραν τοῦ ἐφολκίου ὁσάκις ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπιβαίνει ἀνεπισήμως, ὁπότε δὲν ἀπονέμονται αἱ Βασιρικαὶ τιμαί. Ἡ Σημαία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑψοῦται καὶ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τῶν ἀνακτόρων, μικροῦ δὲ μεγέθους αὐτῆς γίνεται χρῆσις ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ ὀχήματος ἐφ' οὗ ἐπιβαίνει ὁ Βασιλεὺς.

Ἡ Σημαία τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἢ ὁ εἰδικὸς *ἐπισείων* ἐπαίρονται ὁσάκις ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἐπιβαίνει πλοίου ἐπισήμως ἢ ἐπὶ τοῦ ἐφολκίου ἀνεπισήμως.

Ὅταν ἐπιβαίνωσι πλοίου ἐπισήμως ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος ἢ ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλομήτωρ, εἴτε τις τῶν Πριγκίπων τοῦ Β. Οἴκου τῆς Ἑλλάδος, ἐπαίρονται ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἱστοῦ τοῦ πλοίου αἱ οἰκεῖαι σημαῖαι αὐτῶν.

(1) Β. Δ. 14 Μαρτίου 1833.—(2) Β. Δ. 31 Μαΐου 1914, ἀρθρ. 1 καὶ 20.—(3) Β. Δ. 31 Μαΐου 1914, ἀρθρ. 2.

2. Ἐθνόσημον καὶ Σημαῖαι τοῦ Κράτους. (Πίναξ 3).

Τὸ Ἐθνόσημον (καγκάρδα), σχήματος κυκλικοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ δύο τρίτα καὶ πρὸς τὸ κέντρον εἶναι χρώματος κυανοῦ, τὸ δ' ἐν τρίτον καὶ πρὸς τὰ ἄκρα λευκόν, φέρουσιν ἐπὶ τοῦ πύλου πάντες οἱ ἐνδεδυμένοι στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν στολὴν δημόσιοι ὑπάλληλοι. Παῖ; ὑπήκοος Ἑλλήν δύναται νὰ στολίσῃ τὸν πῖλον ἢ τὸ φέσι του μὲ τὸ ἐθνόσημον τοῦτο εἰς ἐνδειξιν ὅτι εἶναι Ἑλλήν⁽¹⁾.

Ἡ Σημαία *Φρουρίων* χρησιμοποιεῖται, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν περιπτώσεων τῶν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν κανονισμῶν ὀριζομένων, καὶ κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐορτάς, ἀναρτωμένη εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, Πρεσβείας καὶ λοιπὰ Δημόσια καὶ Δημοτικά καταστήματα⁽²⁾.

Ἡ Σημαία *τῶν Συνταγμάτων Πεξικοῦ* καὶ *Εὐξάνων* χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων συνταγμάτων τοῦ Στρατοῦ τῆς Ἑρᾶς⁽³⁾.

Ἡ *Πολεμικὴ Ναυτικὴ Σημαία* χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν πλοίων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Ἐπίσης ἀναρτᾶται

εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, εἰς λιμενικὰ ἰδρύματα τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ εἰς τὰ Προξενεῖα (¹).

Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἰστοῦ τῶν Προξενικῶν Καταστημάτων τίθεται τὸ Βασιλικὸν Στέμμα (²).

Ἡ **Ἐθνικὴ Σημαία** χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ μας, ἣν φέρουσι διαρκῶς ὑψωμένην καὶ ἰδίως ὅταν εὐρίσκονται εἰς τουρκικοὺς λιμένας. Ἡ σημαία αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἐπιτρεπομένη νὰ ὑψοῦται ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν.

Τὰ σήματα **Ἐπίσημον** καὶ **Ἐπισείων** χρησιμοποιοῦνται μόνον ὑπὸ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ. Ὁ ἐπισείων ὑψοῦται καὶ ἐπὶ ἐπιτάκτου ἐμπορικοῦ πλοίου μόνον ὅταν τοῦτο κυβερνᾶται ὑπὸ ἀξιωματικοῦ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

3. Διακριτικὰ Λήματα. (Πίναξ 4).

Τὰ διακριτικὰ σήματα τοῦ **Προέδρου τῆς Κυβερνή-**

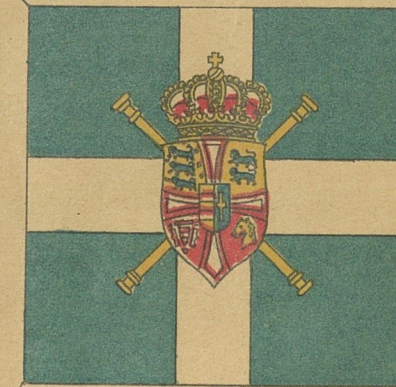
σεως, τοῦ **Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν** καὶ τοῦ **Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν** ἐπαίρονται, ὅταν οὗτοι ἐπιβαίνωσιν ἐπισήμως πλοίου.

Τὰ διακριτικὰ σήματα τοῦ **Ναυάρχου**, **Ἀντιναυάρχου** καὶ **Ὑποναυάρχου** ἐπαίρονται ἐπὶ τῶν πλοίων ἐφ' ὧν οὗτοι ἐπιβαίνουνσιν.

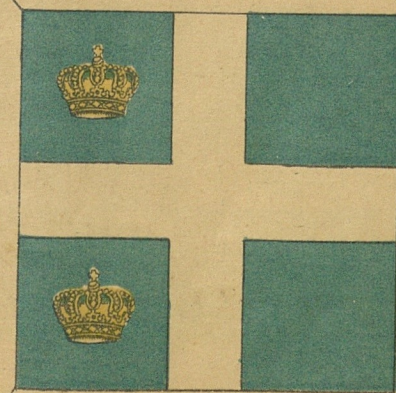
Τὰ διακριτικὰ σήματα τοῦ **Ἀντιστρατήγου** καὶ **Ὑποστρατήγου** ἐπαίρονται, ὅταν οὗτοι ἐπιβαίνωσι πλοίου ἐπισήμως καὶ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας των.

Τὸ διακριτικὸν σῆμα τῶν **Πρεσβευτῶν** καὶ **Προξένων** εἶναι ἡ πολεμικὴ ναυτικὴ Σημαία, ἐπαίρεται δ' ὡσάντις ἐπιβαίνωσιν ἐφορκίου ἐπισήμως καὶ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς δικαιοδοσίας των.

Βασιλικά Διατάγματα καὶ εἰδικοὶ κανονισμοὶ ὁρίζουσι τὰ μεγέθη τῶν εἰρημένων σημαίων καὶ σημάτων, ἐπίσης τὸ εἶδος καὶ ὕψος τῶν ἰστών ἐφ' ὧν ὑψοῦνται.

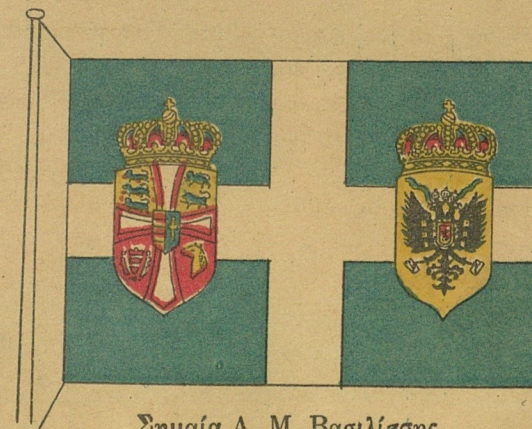

Σημαία Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

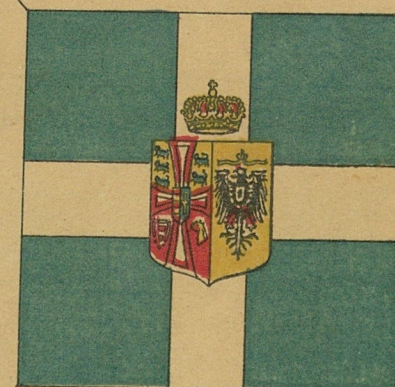

Σημαία Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου

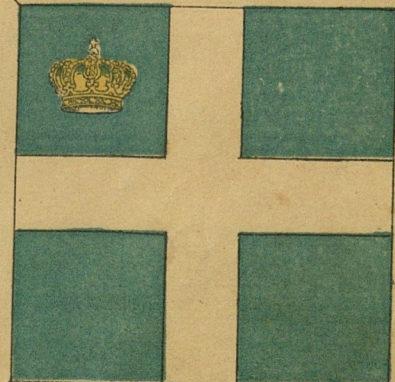
ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΣΗΜΑΙΑΙ

Σημαία Α. Μ. Βασιλίσσης
Μητρὸς

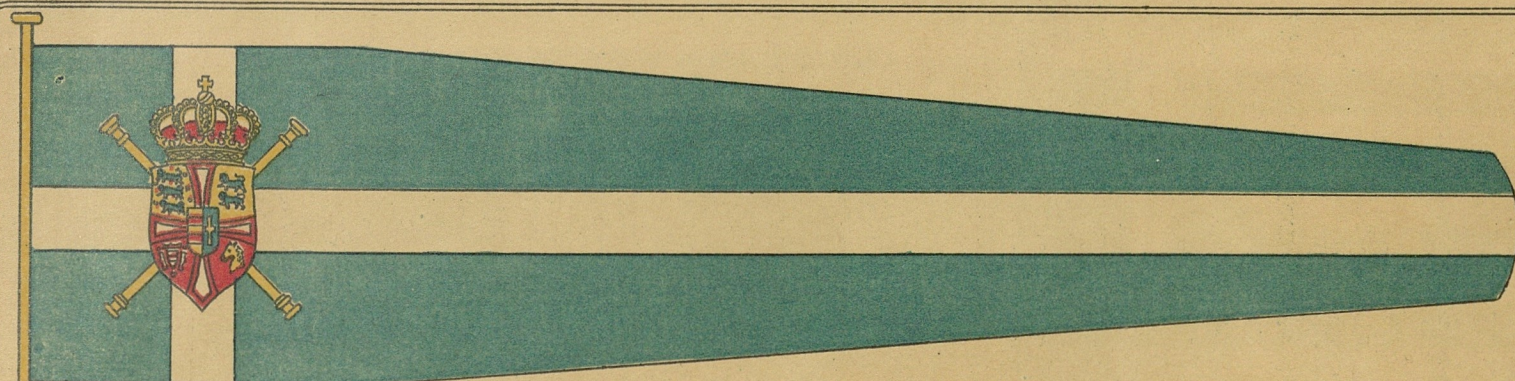

Σημαία Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης

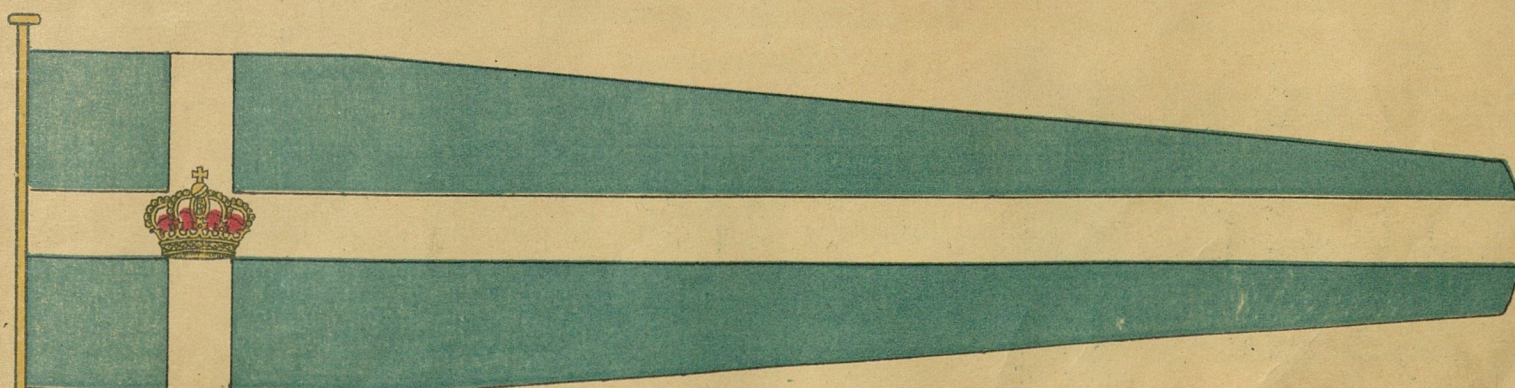

Σημαία Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. τῶν Μελῶν
τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας

(1) Β. Δ. 31 Μαΐου 1914, ἀρθρ. 3, 20, 21. — (2) Β. Δ. 13 Ἀπριλίου 1861.

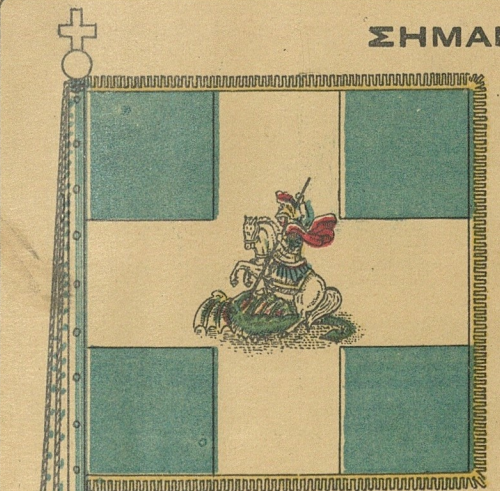
Ἐπισείων Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

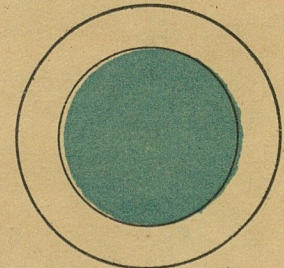
Ἐπισείων Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης

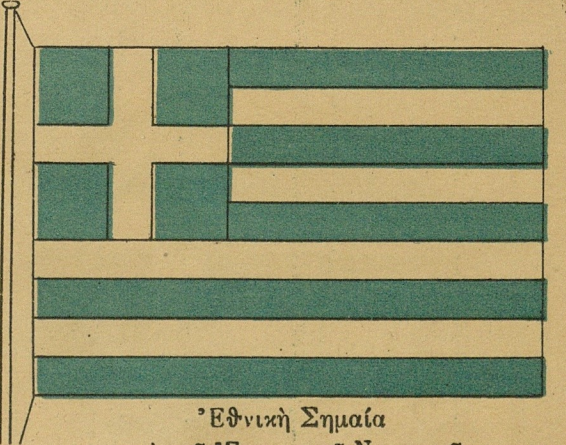
ΣΗΜΑΙΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Σημαία Συνταγμάτων Πεζικοῦ

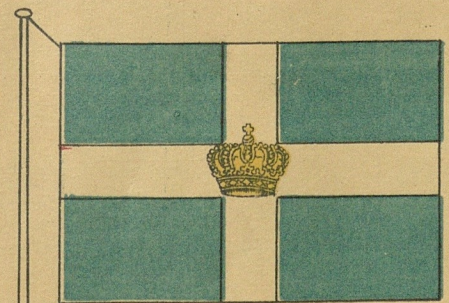
Ἐθνόσημον

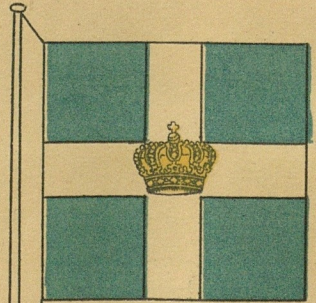
Ἐθνικὴ Σημαία
καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ

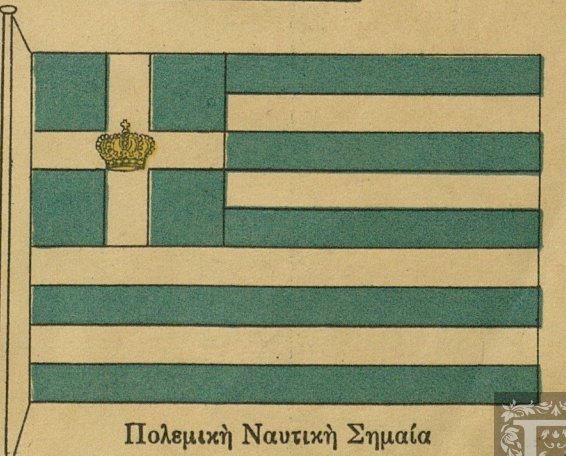
Ἐπισείων Πολεμικοῦ πλοίου

Σημαία Φρουρίων

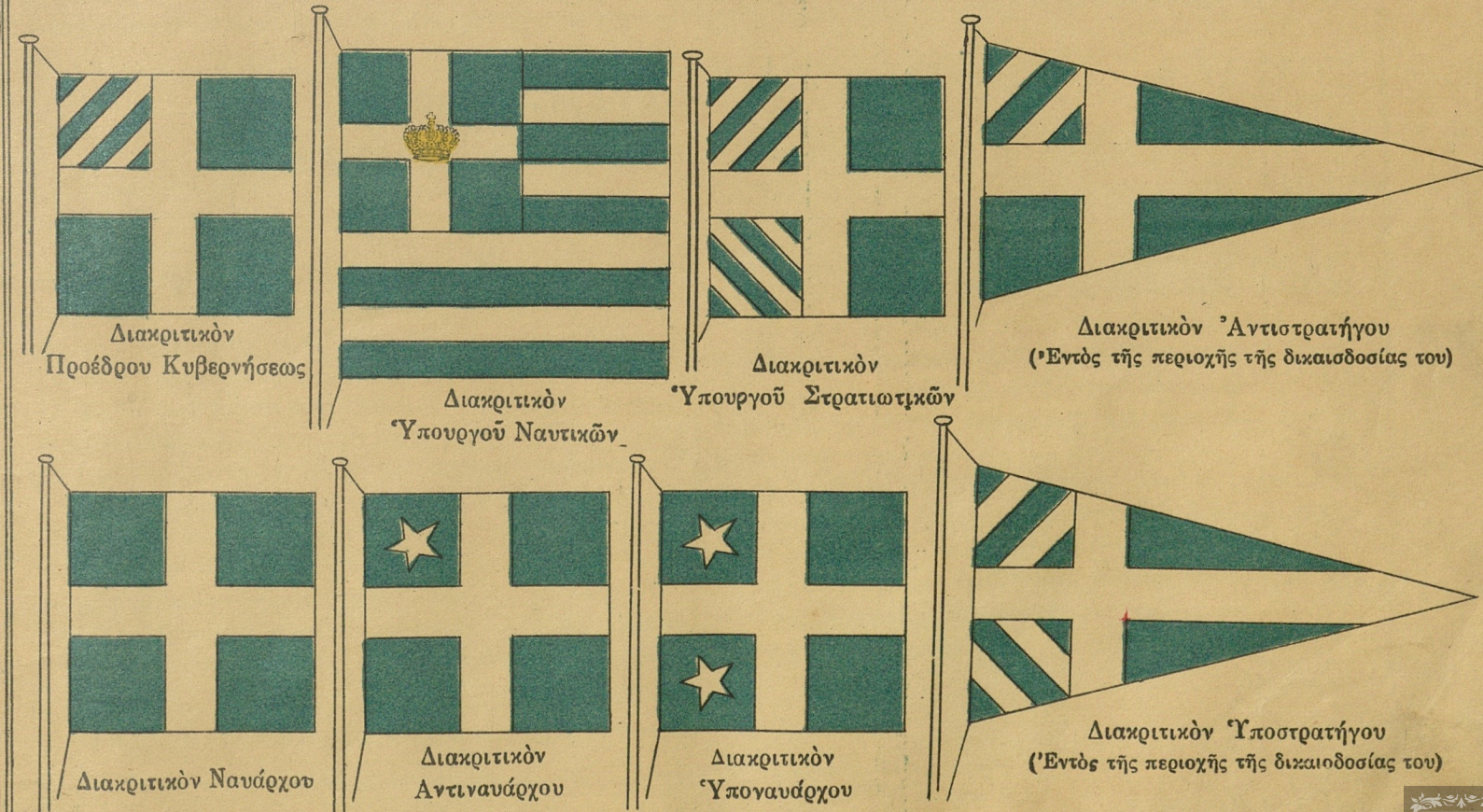
Ἐπίσημον
Πολεμικοῦ πλοίου

Πολεμικὴ Ναυτικὴ Σημαία

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΑΤΑ

II. ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Β. ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

(ΠΙΝΑΞ 5)

Τὰ ἐμβλήματα τοῦ Κράτους καθωρίσθησαν τὸ πρῶτον ἐπὶ βασιλείᾳ τοῦ Ὁθωνος ἐν ἔτει 1833 ⁽¹⁾, ἐτροποποιήθησαν δ' ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' ⁽²⁾ καὶ μένουσιν ἀμετάβλητα μέχρι τῆς σήμερον.

1. Τὰ *ἐμβλήματα τοῦ Κράτους* φέρουσιν ἰσόπλευρον *κυανοῦν θυρεόν*, ὀξυνόμενον εἰς τὸ μέσον τῆς κάτω πλευρᾶς καὶ περιέχοντα τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν ἀργυρόχρουν.

2. Ὁ θυρεὸς περιβεβλημένος τὴν ταινίαν τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, ἀπὸ τῆς ὁποίας κρέμαται τὸ διάσημον, φέρει τὸ Βασιλικὸν Στέμμα ἄνωθεν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου φαίνεται σφαῖρα σταυροφόρος, ὁ θυρεὸς κρατεῖται ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ δύο Ἑρακλέων φυσικοῦ χρώματος, κάτωθεν δὲ τοῦ θυρεοῦ ἐπὶ ταινίας κυανῆς, ἐχούσης στενὸν ἀργυρόχρουν

περιθώριον, ὑπάρχει γεγραμμένον χρυσοῖς γράμμασι τὸ ἐξῆς ῥῆμα : «ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ».

Τὸ ὅλον τοῦ θυρεοῦ κεῖται ὑπὸ βασιλικὸν σκῆνωμα, ἔξωθεν μὲν πορφυροῦν καὶ ἔχον σποράδην μικροὺς σταυροὺς χρυσοῦς, πέριξ δὲ καὶ ἔσωθεν κεκοσμημένον διὰ δέρματος τριχώδους λευκογαλῆς καὶ γύρω διὰ χρυσοῦ μαιάνδρου.

3. Ὁ *Βασιλικὸς θυρεὸς* ὑπέστη μεταβολὰς τινὰς ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος καὶ ἐντεῦθεν, ὁ δὲ σημερινὸς τύπος αὐτοῦ εἶναι ὁ ἐν τῷ πίνακι 5 ἀπεικονιζόμενος ⁽³⁾.

4. Τὰ *Βασιλικά ἐμβλήματα* εἶναι ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ Κράτους, προστιθεμένων μόνον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Σταυροῦ τοῦ θυρεοῦ, τῶν Οἰκοσήμεων τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας

(1) Β. Δ. 26 Ἰανουαρίου 1833. — (2) Β. Δ. 9 Νοεμβρίου 1863. — (3) Β. Δ. 3 Ἰουνίου 1914.

(ἦτοι μικρὸς Βασ. θυρεὸς ἄνευ Στέμματος καὶ Στραταρχικῶν ῥάβδων).

Τῶν Βασιλικῶν ἐμβλημάτων γίνεται χρῆσις ἐπὶ τῶν Βασ. Διαταγμάτων, τῶν Βασ. Σφραγίδων καὶ εἰς τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τοῦ Πολιτ. Οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Β. Ἡ **Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς**, μεγέθους 75 χιλιοστομέτρων, φέρει τὰ ἐμβλήματα τοῦ Κράτους μετὰ τῆς περιγραφῆς «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ».

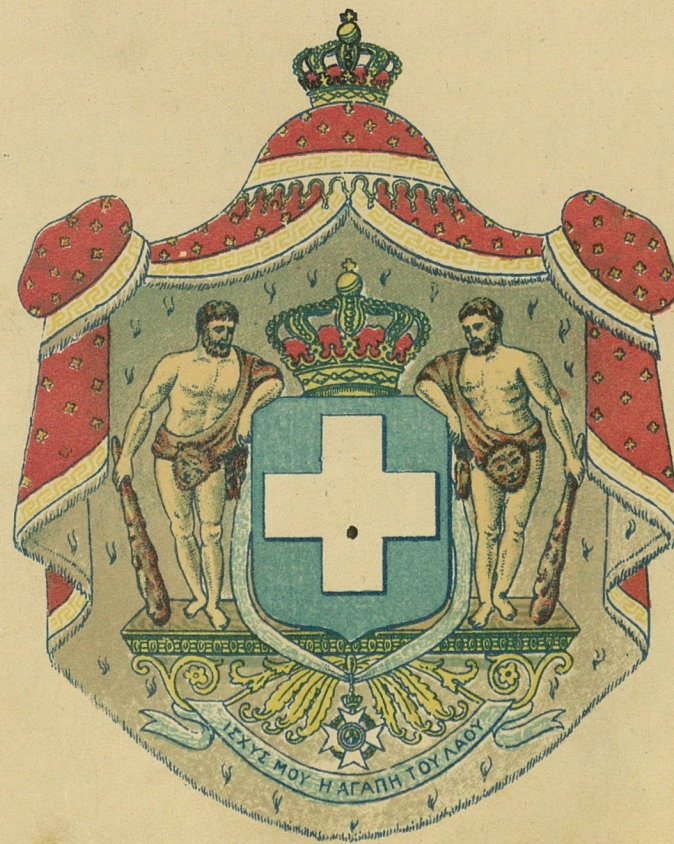
Γραφ. Β'

Αἱ **σφραγίδες τοῦ Προεδρείου** τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν Ὑπουργείων καὶ Πρεσβειῶν μεγέθους 40 χιλιοστομέτρων φέρουσι τὰ ἐμβλήματα τοῦ Κράτους ἄνευ τοῦ σκηνώματος, κύκλωθεν δὲ τὸ ὄνομα τῆς οἰκείας ἀρχῆς.

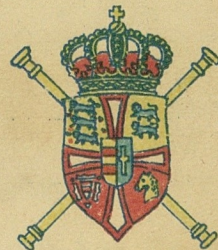
Αἱ **σφραγίδες τῶν Προξενικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους**, μεγέθους 35 χιλιοστομέτρων, φέρουσιν ἐν τῷ μέσῳ τὸν Ἑλληνικὸν θυρεὸν μετὰ τοῦ Βασιλικοῦ Στέμματος, κύκλωθεν δὲ τὸ ὄνομα τῆς οἰκείας ἀρχῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΘΥΡΕΟΣ

ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΘΥΡΕΟΣ
(Βασιλικὸ Οἰκόσημα)

III. ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΤΟΥ Β. ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

(ΠΙΝΑΞ 6)

1. Τὸ παράσημον τοῦτο συνεστήθη ἐπὶ βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, τῇ 20 Μαΐου 1833 (1), φέρον τὸ ὄνομα Τάγμα τοῦ *Σωτήρος*, εἰς ἀνάμνησιν τῆς, θεῖα βοηθεία, συντελεσθείσης σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὸ Τάγμα τοῦ Σωτήρος διαιρεῖται εἰς πέντε τάξεις:

- α'.) Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ (chevaliers).
- β'.) Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ (officiers).
- γ'.) Τῶν Ταξιαρχῶν (commandeurs).
- δ'.) Τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν (Grands commandeurs).
- ε'.) Τῶν Μεγαλοσταύρων (Grand' croix).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς τάξεως τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ εἶναι ἀπριόριστος.

Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ ὁρίσθη εἰς 300 (2)	
Τῶν Ταξιαρχῶν	» » 100
Τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν	» » 30
Τῶν Μεγαλοσταύρων	» » 12

Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς προσδιορισθέντας ἀνωτέρω ἀριθμούς:

- α') Οἱ Πρίγκιπες τοῦ Β. Οἴκου τῆς Ἑλλάδος.
- β') Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ καὶ Πολ. Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος.
- γ') Οἱ ξένοι ὑπῆκοι.

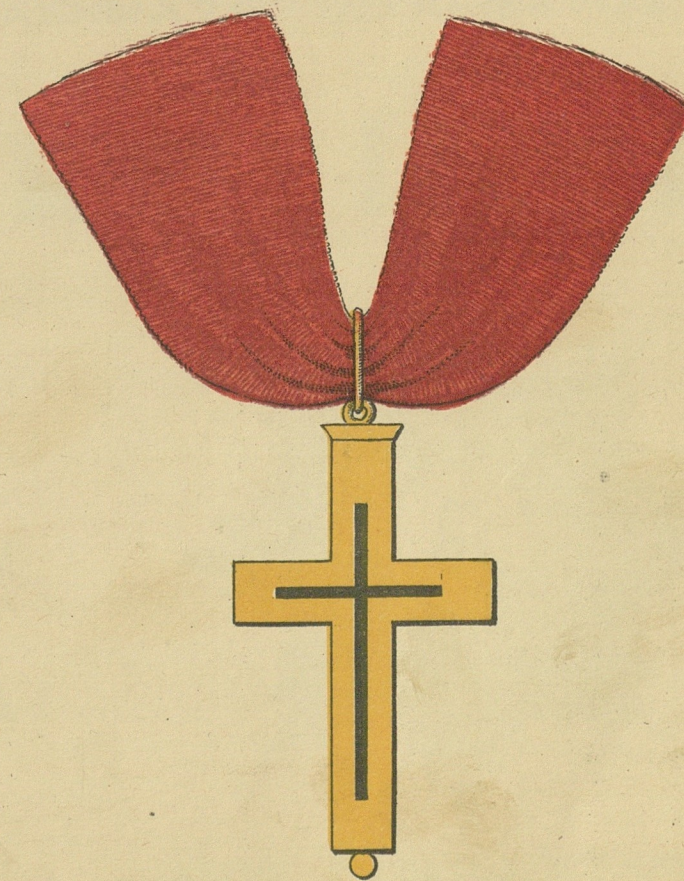
3. Τὸ διάσημον (les insignes) τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος συνίσταται εἰς Σταυρὸν λήγοντα εἰς ὀκτὼ ὀξείας γωνίας.

(1) Β. Δ. ἐπέχοντος θέσιν νόμου. (Τὸ πρῶτον ἰδρῶθη διὰ τοῦ Η' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεῖ Δ' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως τῇ 31 Ἰουλίου 1829).

(2) Νόμος PE' 14 Αὐγούστου 1848 καὶ Νόμος ΑΦΛΣ' 28 Μαΐου 1887.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

νίας, ἐκ λευκοῦ σμάλτου καὶ ἐστεμμένον μὲ τὸ Βασιλικὸν Διάδημα.

Τὸ μέσον τοῦ Σταυροῦ, περιεστεμμένον ὑπὸ πρασίνων κλάδων δρυὸς καὶ δάφνης, φέρει ἔνθεν μὲν ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος καὶ περιγραφὴν χρυσοῖς γράμμασιν, ἐπὶ κυανοῦ σμάλτου, «**Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ ΧΕΙΡ ΚΥΡΙΕ ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΣΧΥ·Ι·**» (1), ἔνθεν δὲ τὸν Ἑλληνικὸν Σταυρὸν ἄνευ θυρεοῦ ἐν τῷ μέσῳ καὶ περιγραφὴν χρυσοῖς γράμμασιν, ἐπὶ κυανοῦ σμάλτου, «**Η ΕΝ ΑΡΓΕΙ Δ' ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΔΩΚΘ'.**».

Ὁ Ἀργυρὸς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν εἶναι ἐσμαλτωμένος ἐπὶ ἀργύρου, ὁ δὲ χρυσοῦς Σταυρὸς ἐπὶ χρυσοῦ.

Οἱ τιμηθέντες δι' ἑνὸς ἐξ αὐτῶν φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους προσηρτημένον εἰς κυανὴν κυματοειδῇ μεταξωτὴν ταινίαν μετὰ στενοῦ λευκοῦ περιθωρίου.

Ὁ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν, ἐσμαλτωμένος ἐπὶ χρυσοῦ καὶ μεγαλύτερος τοῦ τῶν Ἱπποτῶν, φέρεται ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐξαρθώμενος ἀπὸ ὁμοίαν, ἀλλ' ὀλίγον πλατυτέραν ταινίαν, περιβαλλομένην περὶ τὸν τράχηλον.

Ὁ Σταυρὸς τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν, ὅμοιος πρὸς τὸν τῶν Ταξιαρχῶν, φέρεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλ' ἐν ταῦτῳ καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους προστίθεται ὁ ἀντίστοιχος ἀστὴρ τοῦ Τάγματος λήγων εἰς ὀκτῶ ὀξείας γωνίας, φέρων δ' ἐν τῷ μέσῳ τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν περιγραφὴν, ἐπὶ κυανοῦ σμάλτου, «**Η ΔΕΞΙΑ ΣΟΥ ΧΕΙΡ ΚΥΡΙΕ ΔΕΔΟΞΑΣΤΑΙ ΕΝ ΙΣΧΥ·Ι·**».

Τὸ διάσημον τῶν Μεγαλοσταυρῶν εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν, ἐξαρθώμενον ἀπὸ ταινίαν τῆς αὐτῆς κυανῆς ἀποχρώσεως καὶ πλάτους 10 ἑκατοστομέτρων, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου πρὸς τὴν δεξιὰν πλευράν, ἐν ταῦτῳ δὲ καὶ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ στήθους προστίθεται ὁ ἀντίστοιχος ἀστὴρ τοῦ τάγματος.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὥς καὶ οἱ Πρίγκιπες φέρουσι τὸν Μεγαλόσταυρον ἀντιθέτως ἀπὸ τὸν δεξιὸν ὤμον πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευράν.

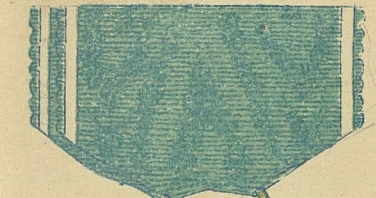
Τὸ μέγεθος τοῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν, ἀργυροῦ καὶ χρυσοῦ, εἶναι τὸ αὐτό, ἐπίσης καὶ τὸ πλάτος τῆς ταινίας 33 χιλιοστομέτρων περίπου.

Τὸ μέγεθος τοῦ Σταυροῦ τῶν Ταξιαρχῶν, Ἀνωτέρων

(1) Ψήφισμα ΝΖ' τῆς Β' Συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων, ἐν Ἀθήναις 27 Ἀπριλίου 1863.

ΔΙΑΣΗΜΑ ΤΟΥ Β. ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

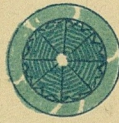
1

2

3

4

5

6

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΑΣΤΗΡ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ

Όποια όψις. Σταυρός

Ταξιαρχῶν καὶ Μεγαλοσταύρων εἶναι τὸ αὐτό⁽¹⁾. Τὸ πλά-
τος τῆς ταινίας τῶν Ταξιαρχῶν καὶ Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν
εἶναι τὸ αὐτὸ (40 χιλιοστομέτρων περίπου), τὸ δὲ τῆς τῶν
Μεγαλοσταύρων 10 ἑκατοστομέτρων.

Ἡ διάμετρος τοῦ ἀστέρος τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν
εἶναι 8 ἑκατοστομέτρων, τοῦ δὲ τῶν Μεγαλοσταύρων 10
ἑκατοστομέτρων. Ἀμφότεροι εἶναι τοῦ αὐτοῦ σχήματος καὶ
ἐξ ἀργύρου.

**4. Τὰ διάσημα τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος ἀπονέ-
μονται :**

α') Εἰς Ἑλλήνας οἵτινες διέπρεψαν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς
ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος ἀγῶνα, εἰς τοὺς κλάδους τῆς δη-
μοσίας ὑπηρεσίας, εἰς τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας, τὴν γεωρ-
γίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ ἐν γένει εἰς τοὺς
διακριθέντας καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρόπον ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

β') Εἰς ξένους ὑπηκόους τῶν ὁποίων ἡ ἔξοχος προσω-
πικὴ ἀξία καὶ διασημότης καθιστῶσιν αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ
περιποιήσῃσι τιμὴν εἰς τὸ Τάγμα.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι Ἀρχηγέτης τοῦ Τάγματος (Grand

Maître) καὶ εἰς Αὐτὸν μόνον ἀνήκει ἡ ἀπονομὴ τῶν Πα-
ρασήμων⁽²⁾.

Ἡ ἀπονομὴ γίνεται δυνάμει Βασιλικοῦ Διατάγματος
ὑπογεγραμμένου ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, προσυπο-
γραφομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ
δημοσιευομένου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μόνον
ὅταν ἀφορᾷ τοὺς Ἑλλήνας ὑπηκόους. Οὐδεὶς Ἑλλήν
ὑπῆκοος δύναται νὰ λάβῃ τὸ διάσημον τῆς ἀνωτέρας τά-
ξεως χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῶν κατωτέρων.

Εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἢ τοῦ
βαθμοῦ αὐτῶν, γίνεται ἀπ' εὐθείας ἡ ἀπονομὴ ἀντιστοίχου
τάξεως τοῦ Τάγματος, τοῦ οἰκείου Β. Διατάγματος μὴ δη-
μοσιευομένου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ νόμος προνοεῖ καὶ περὶ ἀπονομῆς ἐτησίας συντά-
ξεως εἰς ἀριθμὸν τινα μελῶν ἐκάστης τάξεως τοῦ Τάγμα-
τος, μέχρι τῆς σήμερον ὅμως οὐδὲν τοιοῦτον μέτρον ἐλήφθη.

25. Οἱ τιμηθέντες Ἑλληνες φέρουσι τὰ διάσημα τοῦ
Σωτήρος ὁσάκις ἐμφανίζονται εἰς τὸν Βασιλέα ἢ εἰς τοὺς
Πρίγκιπας τοῦ Β. Οἴκου ἢ ὅταν δι' ἐπισήμου προσκλή-

(1) Β. Δ. ἐπὶ 21 Ἰανουαρίου 1869. — (2) Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, ἀρθρον 40όν.

σεως παρευρίσκονται εἰς οἰανδήποτε τελετὴν ἢ συνέλευσιν. Εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν οἱ τιμηθέντες διὰ τοῦ Τάγματος φέρουσι συνήθως ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης τοῦ ἐνδύματός των τὰ ἐξῆς διακριτικὰ σήματα: οἱ **Ἰππῶται τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ** λεπτοτάτην ταινίαν ὁμοίας κυανολεύκου ἀποχρώσεως πρὸς τὴν ταινίαν τοῦ Τάγματος· οἱ **Ἰππῶται τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ** μικρὸν κόρυμβον (rosette) τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποχρώσεως καὶ διαμέτρου 10 χιλιοστ. περίπου (σχεδ. 3)· οἱ **Ταξιάρχαι, Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι καὶ Μεγαλόσταυροι** κόρυμβον τοῦ αὐτοῦ χρώματος καὶ διαμέτρου 15 χιλιοστ. περίπου, μὲ τὴν διάκρισιν, ὅτι ὁ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιάρχων φέρει ἐν τῷ μέσῳ ἀργυροποικίλον ἀστερίσκον ὀκτάκτινον, ὁ δὲ τῶν Μεγαλόσταυρων χρυσοῦν τοιοῦτον (σχεδ. 4, 5, 6). Μικρὸν μέγεθος παρασήμων (Miniatures) φέρονται συνήθως κατὰ τὰ γεύματα ἡμιεπισήμου χαρακτῆρος ἢ παρεμφερεῖς ἡμιεπισήμους συγκεντρώσεις μ' ἐπίσημον περιβολὴν φράκον καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἔχοντες τὸ πρόσταγμα θεωροῦσι τοῦτο ἀναγκαῖον.

Οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ καὶ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος ἐν μικρᾷ στολῇ φέρουσι τὰ σήματα τοῦ Τάγματος ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στή-

θους, δηλ. ἐπιμήκη ταινίαν (διεμβολήν) τοῦ αὐτοῦ χρώματος καὶ πλάτους τῆς ἀντιστοίχου ταινίας πρὸς ἐκάστην τάξιν τοῦ Τάγματος: Οἱ **Ἰππῶται τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ** ἀπλὴν ταινίαν (διεμβολήν)· οἱ **Ἰππῶται τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ** τὴν αὐτὴν ταινίαν μετὰ τοῦ ἀναλόγου κορυμβοῦ (rosette) ἐν τῷ μέσῳ· οἱ **Ταξιάρχαι, Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι καὶ Μεγαλόσταυροι** τὴν αὐτὴν ταινίαν, πλάτους ἴσου πρὸς ταινίαν τῆς τάξεως τῶν Ταξιάρχων καὶ μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου κορυμβοῦ ἐν τῷ μέσῳ (πίναξ 6, ἀριθ. 1, 2, 4, 5, 6).

Διὰ τὰ ἀνωτέρω περιγραφόμενα περὶ διακριτικῶν σημάτων τῶν τιμηθέντων διὰ τῶν παρασήμων τοῦ Τάγματος οὐδὲν μέχρι τῆς σήμερον ἐπισήμως καθωρίσθη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ἐν τούτοις, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς προβαλλομένας ἐκαστοτε ἀπορίας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς καὶ τοὺς ἐκδοθέντας διὰ παρεμφερῆ ζητήματα κανονισμοὺς ξένων Κρατῶν καὶ ἡμετέρους τοιοῦτους, ὅσον ἀφορᾷ τὰ διακριτικὰ τῶν τάξεων τῶν διαφόρων Μεταλλίων, τολμῶμεν νὰ συστήσωμεν, συμβουλευτικῶς πάντοτε, ἀνάλογόν τι καὶ διὰ τὰ παράσημα τῶν Ταγμάτων τοῦ **Σωτήρος καὶ Γεωργίου Α'**, ἔχοντες δι' ἐλπίδος ὅτι θέλουσι ταῦτα καὶ ἐπισήμως υἱοθετηθῇ, ὡς ἀπλᾶ καὶ πρακτικά.

6. Ὁ φέρων δημοσίως παράσημον ἑλληνικὸν ἢ ξένον, ὅπερ δὲν ἔλαβε νομίμως, τιμωρεῖται κατὰ τὸν Νόμον⁽¹⁾. Διὰ τοῦτο πᾶς Ἕλλην τιμηθεὶς δι' οἰουδήποτε ξένου παρασήμου, ἵνα φέρῃ αὐτὸ νομίμως, δεῖ αἰτησθῆναι βασιλικὴν ἄδειαν δι' ἀναφορᾶς τοῦ ὑποβαλλομένης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν (Τμῆμα Ἑθιμοτυπίας).

7. Εἰς τοὺς τιμηθέντας διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτήρος παραδίδεται πλὴν τοῦ διασήμου καὶ ἀνάλογον δίπλωμα, φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

8. Ὁ μὲ τὸ Τάγμα τοῦ Σωτήρος τιμηθεὶς φέρει τὸ ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον ἐφ' ὅρου ζωῆς, ἐκπίπτει οὐχ ἥττον τοῦ δικαιώματος τοῦ φέρειν αὐτὸ ὁ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καταδικασθεὶς εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ καὶ εἰς ἐπανορθωτικὴν, ἔνεκα κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἀπάτης, παραποιήσεως, ψευδοῦς διὰ χειραφίας ὑποσχέσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ψευδορκίας, ψευδοῦς καταμηνύσεως ἢ συκοφαντίας καὶ τέλος ἔνεκα πλημμελημά-

των ἀφορώντων εἰς τὰ νομίματα ἢ προσβαλλόντων τὰ ἥθη⁽¹⁾.

Ἐν περιπτώσει προαγωγῆς ἢ θανάτου τοῦ τιμηθέντος διὰ τοῦ Τάγματος τούτου Ἕλληνας ἢ ξένου ὑπηκόου τὰ ἀπονεμηθέντα παράσημα ἐπιστρέφονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν⁽²⁾.

Αἱ διὰ παρασημοφορίαν Ἕλληνας ἢ ξένου ὑπηκόου προτάσεις δέον ν' ἀναφέρωσι συγκεκριμένως τοὺς λόγους δι' οὓς εἶναι ἄξιος ἡθικῆς ἀμοιβῆς ὁ προτεινόμενος⁽³⁾.

9. Περὶ τῶν δοθησομένων ἰδιατέρων τιμῶν εἰς τὰ μέλη τοῦ Τάγματος θέλει ἐκδοθῇ ἐπίτηδες Κανονισμός.

«Παρὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἀνωτέρω ἐπαγγελίαν τοιοῦτος εἰδικὸς κανονισμὸς δὲν ἐξεδόθη μέχρι τῆς σήμερον. Οὐχ ἥττον τὰ μέλη τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος ἀπολαύουσιν ἰδιατέρων τιμῶν, αἵτινες δύνανται νὰ διακριθῶσιν εἰς προσκλήσεις, εἰς ἐπισήμους τελετὰς κτλ. καὶ εἰς τιμὰς στρατιωτικὰς ὀριζομένας ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν. Κατὰ τὸν πρὸ τοῦ 1914 κανονισμὸν τῆς ἐν ταῖς πόλεσιν

(1) Πον. Ν. ἀρθρ. 21, 22, 228, 529. — (2) Ἑγκ. Ὑπουργ. Ἐξωτ. 8895, 27 Δ/βρ. 1857, — 7734, 10 Ὀκτωβρ. 1867.

(3) Ἑγκύκλ. 3141, 20 Φεβρ. 1904.

υψηλεσίας τῶν στρατευμάτων αἱ στρατιωτικαὶ τιμαὶ ὀρίζοντο ὡς ἑξῆς :

Α'. **Τιμαὶ ἀποδιδόμεναι παρὰ τῶν σκοπῶν.** Οἱ σκοποὶ ἀποδίδουσι πρὸς τὰ μέλη τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος, φέροντα τὰ διάσημα αὐτῶν, τὰς ἑξῆς τιμὰς : Πρὸς μὲν τοὺς **Μεγαλοσταύρους** καὶ τοὺς **Ταξιάρχας** (Ἀνωτέρους ἢ μὴ) παρουσιάζουσιν ὄπλον (ἢ σπάθην, ἀναλόγως τοῦ ὀπλισμοῦ αὐτῶν), πρὸς δὲ τοὺς **Ἱππότες τοῦ Χρυσοῦ** καὶ **Ἀργυροῦ Σταυροῦ** ἴστανται ἐν προσοχῇ μὲ τὸ ὄπλον παρὰ πόδα (ἢ τὴν σπάθην ἀνέτως). Πρὸς ἀπόδοσιν δὲ τῶν τιμῶν τούτων οἱ σκοποὶ ἴστανται πρὸ τῆς σκοπιᾶς τῶν ἅμα ὡς τὸ χαιρετώμενον πρόσωπον φθάσῃ εἰς ἀπόστασιν ἑξ βημάτων ἀπ' αὐτῶν καὶ μένουσιν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ μέχρι οὗ ἀντιπαρέλθῃ καθ' ἑξ βήματα. Οἱ τιμώμενοι ἀντιχαιρετῶσιν ἅμα φθάσωσιν εἰς τὸ ὕψος τοῦ σκοποῦ. ("Ἀρθρ. 204—206). Αἱ διὰ τῶν ὀπλῶν στρατιωτικαὶ τιμαὶ ἀποδίδονται ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. ("Ἀρθρ. 237).

Β'. **Ἐπικήδαιοι τιμαί.** Αἱ ἐπικήδαιοι τιμαὶ ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

α') Διὰ τοὺς **Μεγαλοσταύρους** λαμβάνει τὰ ὄπλα τὸ ἥμισυ τῆς Φρουρᾶς. Ὁ ὅρος οὗτος ἰσοδυναμεῖ πρὸς μίαν

Ταξιαρχίαν ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν Ὑποστρατήγου, ἀποτελουμένην ἑξ ἀναλόγων ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν διαφόρων ὀπλῶν συνεπῶς εἰς ἃς πόλεις ἐδρεύει ἐν μόνον σύνταγμα ἢ τμήμα μόνου συντάγματος ἅπαν τὸ στράτευμα λαμβάνει τὰ ὄπλα. ("Ἀρθρ. 218 καὶ 220). Τὰ πρὸς ἀπόδοσιν τῶν ἐπικηδείων τιμῶν στρατεύματα, συνοδευόμενα καὶ ὑπὸ τμήματος τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς (ἄρθρ. 224), παρατάσσονται πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ τεθνεῶτος, κατὰ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ παρουσιάζουσιν ὄπλα, εἴτα δὲ συνοδεύουσι τὴν κηδεῖαν μέχρι τοῦ κοιμητηρίου, βαδίζοντα κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 228 τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζομένην τάξιν. Διὰ τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου διορίζονται τέσσαρες Ἀξιωματικοὶ φέροντες βαθμὸν Ὑποστρατήγου ἢ, ἐν ἐλλείψει, Συνταγματάρχου. Ἐν ἡ περιπτώσει τὰς ταινίας πρόκειται νὰ κρατήσωσι πολιτικοὶ ἰσότιμοι τοῦ θανόντος, οἱ στρατιωτικοὶ τάσσονται ἐν τῇ συνοδείᾳ τῆς κηδεῖας. ("Ἀρθρ. 230). Κατὰ τὴν εἰς τὸν ναὸν εἴσοδον καὶ ἔξοδον καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἀφίξιν τὰ στρατεύματα παρουσιάζουσιν ὄπλα. ("Ἀρθρ. 231).

β') Διὰ τοὺς Ἀνωτέρους Ταξιάρχας λαμβάνει τὰ ὄπλα ἐν τάγμα πεζικοῦ ἢ δύο ἱλαὶ ἱππικοῦ μὲ τοὺς οἰκείους βαθμοφόρους, ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν Συνταγματάρ-

χου. ("Ἀρθρ. 221). Τὰ ἀποσπάσματα ταῦτα, συνοδευόμενα καὶ ὑπὸ τμήματος τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, παρατάσσονται πρὸ τοῦ ναοῦ, ἐν ᾧ ψαλῆσεται ἡ ἐπικηδείος ἀκολουθία, καὶ παρουσιάζουσιν ὄπλα κατὰ τε τὴν εἴσοδον τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναὸν καὶ κατὰ τὴν ἑξ αὐτοῦ ἔξοδον. ("Ἀρθρ. 233).

γ') Διὰ τοὺς **Ταξιάρχας** λαμβάνουσι τὰ ὄπλα δύο λόχοι πεζικοῦ ἢ μία ἱλὴ ἱππικοῦ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διοίκησιν Ἀντισυνταγματάρχου. ("Ἀρθρ. 221). Τὰ ἀποσπάσματα ταῦτα μετὰ τμήματος τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς παρατάσσονται ἐπίσης πρὸ τοῦ ναοῦ καὶ παρουσιάζουσιν ὄπλα κατὰ τε τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἔξοδον τῆς πομπῆς.

δ') Τὴν κηδεῖαν τῶν διὰ τοῦ **Χρυσοῦ Σταυροῦ** τετιμημένων πολιτικῶν προσώπων συνοδεύει ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ τεθνεῶτος μέχρι τῆς ἔξοδου ἐκ τοῦ ναοῦ ἀντιπροσωπεῖα ἐκ δύο Λοχαγῶν. ("Ἀρθρ. 225).

ε') Τὴν κηδεῖαν τῶν διὰ τοῦ **Ἀργυροῦ Σταυροῦ** τετιμημένων πολιτικῶν προσώπων συνοδεύει ὡσαύτως ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ τεθνεῶτος μέχρι τῆς ἔξοδου ἐκ τοῦ ναοῦ ἀντιπροσωπεῖα ἐκ δύο Ὑπολοχαγῶν. ("Ἀρθρ. 225)».

ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΙ

ΤΟΥ Β. ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1833
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

- 1 Μιαούλης Ἀνδρέας, Ναύαρχος 1835.
- 2 Μαυρομιχάλης Πέτρος, Ἀντιπρ. Συμβ. τοῦ Κράτους 1836.
- 3 Μαυροκορδάτος Ἀλέξ., Σύμβουλος τοῦ Κράτους 1836.
- 4 Κουντουριώτης Λάζαρος, Σύμβουλ. τοῦ Κράτους 1836.
- 5 Ζαΐμης Ἀνδρέας, Ἀντιπρ. Σύμβ. τοῦ Κράτους 1837.
- 6 Κολοκοτρώνης Θεόδωρος, Σύμβ. τοῦ Κράτους 1837.
- 7 Κουντουριώτης Γεώργιος, Σύμβ. τοῦ Κράτους 1837.
- 8 Κωλέττης Ἰωάννης, Πληρεξούς. Ὑπουργός 1842.
- 9 Νοταρᾶς Πανοῦτζος, Σύμβουλ. τοῦ Κράτους 1844.
- 10 Μεταξᾶς Ἀνδρέας, Σύμβ. τοῦ Κράτους 1844.
- 11 Τρικoupης Σπυρ., Πληρεξ. Ὑπουργός 1848.
- 12 Ἀνθιμος, Οἰκ. Πατριάρχ. Κ)λεως 1850.
- 13 Νεόφυτος, Πρόεδρ. Ἱερᾶς Συνόδου 1852.
- 14 Κριεζῆς Ἀντ., Ἀντιναύαρχος 1852.
- 15 Σίνας Σίμων Γεωργ., Πρόεδρος ἐν Βιέννῃ 1859.
- 16 Κανάρης Κωνστ., Ὑποναύαρχος Γερουσιαστής, 1864.
- 17 Βούλγαρης Δημ., ἑξ Ὑδρας 1864.

- 18 Ρούφος Βενιζέλος, ἐκ Πατρῶν 1864.
- 19 Κολοκοτρώνης Γενναῖος, Ὑποναύαρχ. Γερουσ. 1865.
- 20 Πέτρου Χατζῆ-Χριστόδουλος, Συνταγματάρχης 1868.
- 21 Θεόφιλος, Πρόεδρος Ἱερᾶς Συνόδου 1870.
- 22 Χρηστίδης Δημήτρ., Γερουσιαστής 1870.
- 23 Α. Μ. Ὁλγα Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων 1871.
- 24 Κουμουνδοῦρος Ἀλέξ., Πρωθυπουργὸς 1876.
- 25 Μήλιος Σπύρος, Γερουσιαστής 1880.
- 26 Ζαΐμης Θρασύβουλος, Πρωθυπουργὸς 1880.
- 27 Τρικούπης Χαρίλαος, Πρωθυπουργὸς 1883.
- 28 Καλλιφρονᾶς Δ., Βουλευτὴς Ἀττικῆς 1885.
- 29 Βάλβης Δ., Πρόεδ. Ἀρ. Πάγου καὶ πρῶην Πρωθ. 1886.
- 30 Σοῦτζος Σκαρλάτος, Ὑποστράτηγος 1886.
- 31 Σαχίνης Δημήτρ., Πλωτάρχης 1886.
- 32 Νοταρᾶς Ἀνδρέας, Πολίτης ἐν Κορίνθῳ 1886.
- 33 Κουντουριώτης Ἀνδρέας, Ὑπουργὸς 1886.
- 34 Ζάππας Κωνστ., ἐν Βουκουρεστίῳ 1886.
- 35 Βότσαρης Δημ. Νότης, Ἀντιστράτηγος 1888.
- 36 Συγγρός Ἄνδρ., Ἐμπορος ἐν Κ)πόλει 1890.
- 37 Ρενιέρης Μάρκος, Διευθ. Ἐθν. Τραπεζῆς 1890.
- 38 Δηλιγιάννης Θεόδ., Πρωθυπουργὸς 1895.
- 39 Θεοτόκης Γεώργ., Πρωθυπουργὸς 1907.

- 40 Ζαΐμης Ἀλέξ., Πρόεδρος Βουλῆς 1911.
- 41 Βενιζέλος Ἐλευθέριος, Πρωθυπουργὸς 1913.
- 42 Ράλλης Δημ., Πρωθυπουργὸς 1916.
- 43 Σκουλούδης Στ., Πρωθυπουργὸς 1916.
- 44 Δραγούμης Στ., Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν 1916.
- 45 Κουντουριώτης Παῦλος, Ἀντιναύαρχος 1918.
- 46 Γούναρης Δ., Πρωθυπουργὸς 1920.
- 47 Καλογερόπουλος Νικ., τέως Πρωθυπουργὸς 1921.

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ

Ἐπιζῶντες βιθμοῦχοι κλπ. Ἕλληνες Πολῖται.

- 1 Ἀργασάκης Λουμπάρδος Κ., Πρ. Ἐθνοσυνελ. 1921.
- 2 Γαζέπης Γ., Καθηγητὴς Ἐθν. Πανεπ. 1919.
- 3 Γεννάδιος Ἰω., Πρεσβευτὴς 1917.
- 4 Γρυπάρης Ἰω., Πρεσβευτὴς 1912.
- 5 Διαμαντίδης Δ., πρῶην Ὑπουργὸς 1919.
- 6 Ζαΐμης Θ., Ὑπουργὸς 1920.
- 7 Θεόκλητος Μηνόπουλος, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν 1921.
- 8 Καροῦσος Κων., Συγγραφεὺς 1910.
- 9 Κορομηλᾶς Λάμπρος, Πρεσβευτὴς 1913.

- 10 Λεβίδης Ν., Πληρεξούσιος 1921.
- 11 Μιχαλακόπουλος, Ὑπουργὸς 1918.
- 12 Μπαλτατζῆς Γεώργ., Ὑπουργὸς Ἐξωτερ. 1921.
- 13 Μπενάκης Ἐμμ., Δήμαρχος Ἀθηναίων 1918.
- 14 Πανᾶς Δημ., Πρεσβευτὴς 1913.
- 15 Πολίτης Ν., Ὑπουργὸς Ἐξωτ. 1918.
- 16 Πρωτοπαπαδάκης Π., Πρόεδρ. Ὑπουργ. Συμβ. 1921.
- 17 Ρέπουλης Ἐμ., Ὑπουργὸς 1918.
- 18 Ρωμᾶνος Ἀθως, Πρεσβευτὴς 1913.
- 19 Σοφούλης Θεμ., Πρόεδρος Βουλῆς 1918.
- 20 Στράτος Ν., Πληρεξούσιος 1921.
- 21 Στρέϊτ Γ., Πρεσβευτὴς 1913.
- 22 Τσιριμῶκος Ἰω. Ὑπουργὸς 1918.
- 23 Χατζάκος Μ. Εἰσαγ. Ἀρείου Πάγου 1921.

Στρατιωτικοί.

- 1 Βάσος Τιμ. Ἀντιστράτηγος ἔ. ἀ. 1908.
- 2 Γεννάδης Στ., Ἀντιστράτηγος 1917.
- 3 Δαγκλῆς Παν. Ἀντιστράτηγος ἔ. ἀ. 1913.
- 4 Δελαγραμμάτικας Ν., Ἀντιστράτηγος ἔ. ἀ. 1921.
- 5 Δούσμανης Β., Ἀντιστράτηγος 1921.
- 6 Δούσμανης Σοφ., Ὑποναύαρχος 1921.
- 7 Ζυμβρακάκης Ἐπ., Ἀντιστράτηγος 1918.

- 8 Ἡπίτης Ἰω., Ὑποναύαρχος 1921.
- 9 Ἰωάννου Δημ., Ἀντιστράτηγος 1918.
- 10 Καλλάρης Κ., Ἀντιστράτηγος ἔ. ἀ. 1913.
- 11 Κοντούλης Α., Ἀντιστράτηγος 1922.
- 12 Κόρακας Ἀρ., Ἀντιστράτηγος 1918.
- 13 Κουμουνδοῦρος Κ., Ὑποστράτηγος ἔ. ἀ. 1921.
- 14 Λιμπρίτης Θ., Ὑποστράτηγος ἔ. ἀ. 1921.
- 15 Μηλιώτης Κομνηνός, Ἀντιστράτηγος 1918.
- 16 Μιαούλης Ἄνδρ., Ὑποναύαρχος 1921.
- 17 Μομφερράτος Ἀν., Ὑποστράτηγος 1921.
- 18 Μοσχόπουλος Κ., Ὑποστράτηγος 1913.
- 19 Μπαῖρας Ἄνδρ., Ἀντιστράτηγος 1921.
- 20 Πάλλης Ἀγ., Ἀντιστράτηγος ἔ. ἀ. 1914.
- 21 Παπαδόπουλος Δ., Ἀντιστράτηγος 1921.
- 22 Παπούλας Α., Ἀντιστράτηγος 1921.
- 23 Παρασκευόπουλος Α., Ἀντιστράτηγος ἔ. ἀ. 1918.
- 24 Πολυμενάκος Γ., Ἀντιστράτηγος 1922.
- 25 Σοῦτσος Δημ. Ἠλ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 26 Σωτήλης Ναπ., Ἀντιστράτηγος 1917.
- 27 Τσαμαδὸς Ν., Ὑποστράτηγος ἔ. ἀ. 1908.
- 28 Χατζηανέστης Γ., Ἀντιστράτηγος 1921.
- 29 Χατζόπουλος Ἰω., Ὑποστράτηγος 1921.

ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ

- 1 Ἀγγελόπουλος Κ., Ἐλεγ. Συνεδρ. 1921.
- 2 Ἀδοσίδης Α., Γεν. Διοικ. 1918.
- 3 Αἰγινήτης Δημ., Καθ. Παν. 1916.
- 4 Ἀλεξανδρῆς Ἀπ., Πρεσβευτῆς 1918.
- 5 Ἀλεξανδρόπουλος Γ., Ὑπ. Γεν. Διοικ. 1921.
- 6 Ἀλεξανδρόπουλος Ἰω., Πρεσβευτῆς 1912.
- 7 Ἀναγνωστόπουλος Γ., Γεν. Ἐπ. Ἐλ. Συν. 1915.
- 8 Ἀναστασόπουλος Α., Γεν. Ἀρχίατρος 1922.
- 9 Ἀνάργυρος Ἰω., Καθ. Σχ. Εὐελπ. 1921.
- 10 Ἀντωνόπουλος Κ., Νομ. Σύμβ. 1914.
- 11 Ἀργέντης Π., Ὁμογενὴς ἐν Λονδίῳ 1905.
- 12 Ἀργυρόπουλος Π., Πρεσβευτῆς 1908.
- 13 Βαρατάσης Κ., Πρεσβευτῆς 1921.
- 14 Βερενίκης Δημ., Πρεσβευτῆς 1918.
- 15 Βλαστός Σόλων, Ἰδιοκτ. «Ἀτλαντίδος» 1921.
- 16 Βοζίκης Χ., Ὑπουργὸς 1918.
- 17 Γερούλανος Μᾶρ., καθ. Πανεπ. 1914.
- 18 Γουναράκης Ν., Καθ. Πανεπ. 1914.
- 19 Δηλιγιάννης Ἐπ., Πληρεξούσιος 1921.
- 20 Δελιγιάννης Π. Ι., Πρεσβευτῆς 1922.
- 21 Δέρβος Κ., Καθ. Παν. 1904.
- 22 Διομήδης Ἀλέξ., Ὑπουργὸς 1913.
- 23 Δροσόπουλος Ἰω., Γεν. Ἐπ. Ἐθν. Τρ. 1920.
- 24 Ἐμπερίκος Ἐπ., πρῶην Ὑπουργὸς 1922.
- 25 Ἐμπερίκος Λεων., Ὑπουργὸς 1918.
- 26 Εὐγενιάδης Εὐγ., Πρόξενος 1904.
- 27 Εὐστρατιάδης Γρ., Διευθυν. «Σχοῖν» 1921.
- 28 Εὐταξίας Ἰωάν., Διοικ. Ἐθν. Τρ. 1914.
- 29 Θεοτόκης Ν., Ὑπουργὸς 1921.
- 30 Καβαδίας Παν., Γεν. Ἐφ. Ἀρχαιοτ. 1905.
- 31 Κακλαμάνος Δημ., Πρεσβευτῆς 1918.
- 32 Καλλέργης Δημ., Πρεσβευτῆς 1914.
- 33 Καρατζᾶς Γ., Πρεσβευτῆς 1921.
- 34 Καριάλης Ἀντ., Ὑπουργὸς 1921.
- 35 Κατερινόπουλος Δημ., Καθ. Παν. 1921.
- 36 Κατσαρᾶς Μ., Καθ. Παν. 1914.
- 37 Κουμουνδοῦρος Σ., Πληρεξούσιος 1921.
- 38 Κουντουριώτης Ἰω., Πρεσβευτῆς 1918.
- 39 Κούπας Ν., Ἐμπορος ἐν Μασσαλίᾳ 1919.
- 40 Κοφινᾶς Γ., Τμ. Ὑπ. Οἰκ. 1914.

- 41 Κριεζῆς Κ., α' Γραμ. Πρεσβείας 1900.
- 42 Λαγουδάκης Γεώρ., Πρεσβευτῆς 1918.
- 43 Λεβίδης Σπ., Πρεσβευτῆς 1921.
- 44 Λούρος Κ., Καθ. Παν. 1914.
- 45 Μαζαράκης Π., πρῶην Διευθ. Ὑπ. Ἐσ. 1920.
- 46 Μακκᾶς Ν., Καθ. Παν. 1914.
- 47 Μάνος Γρ., γραμ. Πρεσβείας 1901.
- 48 Μάξιμος Δ., Διευθ. Ἐθν. Τρ. 1921.
- 49 Μερκάτης Α., Αὑλάρχης Α.Μ. τοῦ Βασιλ. 1921.
- 50 Μαρκέτης Ν., Δικηγόρος ἐν Κερκύρᾳ 1907.
- 51 Μαυρομιχάλης Πέτ., Ὑπουργὸς 1920.
- 52 Μερκούρης Σπ., Δήμ. Ἀθηναίων 1909.
- 53 Μεσολωρᾶς Ἰω., Καθ. Παν. 1916.
- 54 Μεταξᾶς Ἀνδρ., Νομάρχης 1900.
- 55 Μιχελιδάκης Ἀντ., Πολιτευτῆς Κρήτης 1915.
- 56 Μπαλάνος Σ., Τμ. Ὑπουργείου 1914.
- 57 Μπαρλᾶς Δημ., Γεν. Γρ. Ὑπ. Οἰκ. 1921.
- 58 Μπασιᾶς Ἀθ., πρῶην Ὑπουργὸς 1919.
- 59 Μπούσιος Γ., Πληρεξούσιος 1921.
- 60 Ναοῦμ Ἀλ., Πρεσβευτῆς 1912.
- 61 Νεγροπόντης Μιλ., Ὑπουργὸς 1918.
- 62 Νικολαΐδης Ρήγ., Καθ. Πανεπ. 1914.
- 63 Ξυδάκης Νικ., Πρεσβευτῆς 1921.
- 64 Παγανέλης Σ., Πρόεδρος Πρωτοδικῶν 1910.
- 65 Πολαιολόγος Γαλ., Δικηγόρος ἐν Σμύρνῃ 1921..
- 66 Πάλλης Ἀλ., Πρεσβευτῆς 1917.
- 67 Παπαδάμ Νικ., Δήμαρχος 1921.
- 68 Παπαπάνος Α., Πρόεδρος Πρωτοδικῶν 1906.
- 69 Πετσάλης Ἀρ., Τμημ. Ὑπουργ. 1904.
- 70 Πολυγένης Κων., Πρόεδρ. Πρωτοδικῶν 1921.
- 71 Πρέκας Ἀντ., Γεν. Γρ. Ὑπ. Οἰκ. 1915.
- 72 Ραγκαβῆς Ἀλ., Πρόεδρος Ὑπουργὸς 1921.
- 73 Ρακτιβάν Κ., Ὑπουργὸς 1913.
- 74 Ράλλης Ἰω., Ὑπουργὸς 1920.
- 75 Ροῦσος Γεώρ., Πρεσβευτῆς 1918.
- 76 Ροῦφος Α. Κανακάρης, Πληρεξούσιος 1921.
- 77 Σάββας Κωνστ., Καθ. Παν. 1914.
- 78 Σακελλαρόπουλος, Σπ., Καθ. Παν. 1901.
- 79 Σακτούρης Ἀντ., Διπλ. Πράκτωρ 1918.
- 80 Σιδερᾶς Λουκ., Γεν. Διευθ. ΤΤΤ 1921.
- 81 Σῆμος Σπ., Ὑπουργὸς 1918.
- 82 Σκάσης Πέτρ., Πρεσβευτῆς 1918.
- 83 Σκοῦφος Δημ., Πρ. Ἐφετῶν 1921.
- 84 Σκοῦφος Θεόδ., Πρύτανης Παν. 1917.

- 85 Σοῦτσος Ἀλέξ., Αὐλάρχης Α.Β.Υ. Διαδόχου 1921.
- 86 Στάης Σπ., Ὑπουργὸς 1921.
- 87 Σταθάτος Ὁθων, Ἐφοπλιστὴς 1915.
- 88 Στεφανόπουλος Α., Πληρεξούσιος 1921.
- 89 Σφακιανᾶκης Ι., Πολιτευτὴς ἐν Κρήτῃ 1915.
- 90 Τερτίπης Κ., Ὑπουργὸς 1921.
- 91 Τριανταφυλλάκος Ν., Πληρεξούσιος 1921.
- 92 Τριανταφυλλίδης Ἀλ., Νομομηχανικὸς 1904.
- 93 Τσαγρῆς Σπ., Πρ. Ἀρ. Πάγου 1921.
- 94 Τσάκωνας Σωκρ., Ἐπίτ. Ἀρχίατρος 1914.
- 95 Τσαλδάρης Π., Ὑπουργὸς 1920.
- 96 Ὑψηλάντης Θ., Μέγας Σταυλάρχης Α.Μ. 1921.
- 97 Χαραλάμπης Ἰω., Ἀντιπρ. Ἐλεγκτ. Συνεδρ. 1921.
- 98 Ψαλτῶφ Ἀπ., Ἱατρὸς ἐν Σμύρνῃ 1911.

Στρατιωτικοί.

- 1 Ἀγτωνιάδης Δημ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 2 Ἀντωνιάδης Ν., Συν/ρχης 1908.
- 3 Ἀδρακτᾶς Κ., Ἀνώτ. ἀρχιφρ. 1921.
- 4 Ἀλεξόπουλος Γ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 5 Ἀμπελᾶς Ἀλέξ., Συν/ρχης Μηχ. 1908.
- 6 Ἀνδρεάδης Ἀναστ., Πλοίαρχος Π.Ν. 1921.

- 7 Ἀντωναρόπουλος Νικ., Ὑποστράτηγος ἐ. ἀ. 1921.
- 8 Βακάλογλους Δ., Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. 1908.
- 9 Βάλβης Λεων., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- 10 Βάρβογλης Νικ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 11 Βαρούχας Γ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 12 Βλαχόπουλος Ἀλέξ., Ὑποναύαρχος 1921.
- 13 Βλαχόπουλος Ἀριστ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 14 Βότσης Ν., Πλοίαρχος Π. Ν. 1922.
- 15 Βούλτσος Κ., Συν/ρχης 1908.
- 16 Βρατσάνος Ι., Ὑποναύαρχος Π. Ν. 1918.
- 17 Γαργαλίδης, Ὑποστράτηγος 1921.
- 18 Γεωργιάδης Ι., Ὑποστράτηγος 1918.
- 19 Γενήσαρλης Ι., Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. 1919.
- 20 Γιάνναρος Β., Ὑποστράτηγος 1914.
- 21 Γιαννόπουλος Δ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 22 Γίδας Δημ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 23 Γιοῦρος Β., Συν/ρχης 1908.
- 24 Γκίνης Π., Ὑποναύαρχος 1913.
- 25 Γκιώνης Ἀγγ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 26 Γουβέλης Κ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 27 Γούδας Μιχ., Ὑποναύαρχος 1921.
- 28 Δαμιανὸς Ι., Ὑποναύαρχος 1913.

- 29 Δημητριάδης Ι., Συν/ρχης 1908.
- 30 Δουμπιώτης Κ., Ὑποστράτηγος 1900.
- 31 Δουρούτης Ἀλέξ., Ὑποναύαρχος 1921.
- 32 Δούσμανης Σοφ., Ὑποναύαρχος 1914.
- 33 Δράκος Ν., Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. 1921.
- 34 Εὐστρατιάδης Ἐμμ., Ἀν. Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 35 Ζαφειρόπουλος Β., Συν/ρχης 1908.
- 36 Ζέρβας Ἀθαν., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 37 Ζυμβρακάκης Ἐμμ., Ὑποστράτηγος 1920.
- 38 Ζυμβρακάκης Ἐπ., Ὑποστράτηγος 1918.
- 39 Ἡπίτης Ἀν., Ὑποστράτηγος 1914.
- 40 Ἱατροίδης Σπ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 41 Ἰοσαδρόβσκης Ι., Συν/ρχης 1908.
- 42 Ἰωαννίδης Ἰωάν., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- 43 Καζάκος Ι., Ἀνώτ. ἀρχιφρ. Π.Ν. 1921.
- 44 Καλαμίδας Γ., Ὑποναύαρχος 1921.
- 45 Καλλίνσκης Α., Συν/ρχης Ὑπασπ. Α.Μ. 1921.
- 46 Καμπούρης Ἰω., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 47 Καπετανάκης Σαρ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 48 Καράκαλος Πολ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 49 Κονταράτος Ι., Ὑποστράτηγος 1920.
- 50 Κούρης Ἐπ., Ὑποστράτηγος 1921.

- 51 Κούτσης Π., Ὑποστράτηγος 1921.
- 52 Κριεζῆς Α., Ὑποναύαρχος 1921.
- 53 Κωνσταντινόπουλος Κ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 54 Λεβίδης Κων., Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. 1921.
- 55 Λεοναρδόπουλος Γ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 56 Λοῦρος Γεώρ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 57 Μαλάμος Χρ., Ὑποστράτηγος ἐ.ἀ. 1921.
- 58 Μαλικόπουλος Κ., Πλοίαρχος 1921.
- 59 Μανοῦσος Π., Γεν. Ἀρχίατρος 1914.
- 60 Ματθαίοπουλος Δ., Ὑποστράτηγος 1914.
- 61 Ματθαίοπουλος Μ., Ὑποναύαρχος 1921.
- 62 Μέξας Γεώρ., Ὑποστράτηγος 1921.
- 63 Μεσαλᾶς Εὐλ., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 64 Μιμῆκος Δ., Συν. Μηχ. 1921.
- 65 Μιχαλόπουλος Ἀρκ. Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 66 Μομφερράτος Ἀν., Ὑποστράτηγος 1921.
- 67 Μοσχόπουλος Τέλλος, Συν/ρχης 1903.
- 68 Μεταξᾶς Ἰωάν., Ὑποστράτηγος 1921.
- 69 Μεταξᾶς Ι. Σ., Συν/ρχης Ὑπ. Α.Μ. 1921.
- 70 Νίδερ Κ., Ὑποστράτηγος 1918.
- 71 Νεγροπόντης Ἰάκ., Ὑποστράτηγος 1918.
- 72 Νικολαΐδης Γ., Συν/ρχης 1905.

73 Νικολάου Κωνστ., Συν)ρχης Πεζ. 1921.	90 Σουτσοσ Άλέξ., Συν)ρχης Ίππ. 1908.
74 Όρφανίδης Ι., Ύποστράτηγος 1920.	91 Σοφιανός Άλ., Συν)ρχης 1908.
75 Πάλλης Άντ., Ύποστράτηγος 1921.	92 Σπηλιάδης Π., Συν)ρχης 1918.
76 Παναγιωτόπουλος Παν., Συν)ρχης Πεζικοῦ 1921.	93 Στρατάκος Πέτρ., Συν)ρχης 1921.
77 Παπαβασιλείου Όθ., Πλοίαρχος Π.Ν. 1921.	94 Στρατηγός Ξ., Ύποστράτηγος 1921.
78 Παπαδήμας Δ., Συν)ρχης 1908.	95 Στροῦμπος Ε., Ύποστράτηγος 1908.
79 Παπαζαφειρόπουλος Δ., Πλοίαρχος Π.Ν. 1921.	96 Σφακιανάκης Ι., Άντιστράτηγος 1915.
80 Παπαηλιόπουλος Σπ., Πλοίαρχος Π.Ν. 1921.	97 Σωτηρόπουλος Σπ., Συν)ρχης Πεζ. 1921.
81 Παπαρηγόπουλος Σ., Ύποναύαρχος Π.Ν. 1921.	98 Τζαβέλλας Ίω., Συν)ρχης 1918.
82 Παυλόπουλος Δ., Συν)ρχης Πεζ. 1921.	99 Τριαντάκης Κων., Συν)ρχης Πεζ. 1921.
83 Πετμεζᾶς Κων., Ύποστράτηγος 1921.	100 Τριανταφυλλάκος Άλ., Ύποστράτηγος 1921.
84 Πιλάβιος Γ., Άρχικτηνιάτρος 1919.	101 Τρικούπης Ν., Ύποστράτηγος 1921.
85 Ραζέλος Π., Συν)ρχης Χωρ. 1921.	102 Τυπάλδος Κων., Ύποναύαρχος 1921.
86 Ραζηκώτσικας Ίω., Ύποναύαρχος Π.Ν. 1921.	103 Χόρς Μιχ., Συν)ρχης Μιχ. 1908.
87 Σαπουντζάκης Κ., Άντιστράτηγος 1914.	104 Χατζησαράντος Ίωάν., Συν)ρχης Πυρ. 1921.
88 Σισίνης Δημ., Συν)ρχης Πυρ. 1921.	105 Χρηστογιάννης Διον., Συν)ρχης Πεζ. 1921.
89 Σισίνης Χ., Συν)ρχης Μιχ. 1915.	106 Χρυσανθόπουλος Πλάτ., Ύποστρ. 1921.

IV. ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ 1843

Α') Άριστεϊον τοῦ Άγώνος.

(Πίναξ 7)

1. Τὸ Άριστεϊον τοῦτο διενεμήθη εἰς πάντας τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Άνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος ἀγῶνα. Ίδρύθη τὸ πρῶτον διὰ Β.Δ. ἀπὸ 20 Μαΐου 1834, ὁ τύπος δ' αὐτοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀπονομῆς μεταρρυθμίσθεις διὰ μεταγενεστέρων Β. Δ. ἐπεκυρώθη τελειωτικῶς διὰ τοῦ Η' ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως τῆς Γ' Σεπτεμβρίου 1843. (1)

Τὸ Άριστεϊον διηρεῖτο εἰς τρεῖς τάξεις :

- 1ον) *Άργυροῦν*, ἀπενεμόμενον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς·
- 2ον) *Χαλκοῦν*, ἀπενεμόμενον εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς·
- 3ον) *Σιδηροῦν*, ἀπενεμόμενον εἰς πάντας τοὺς στρα-

τιώτας τακτικούς, ἀτάκτους, ναῦτας καὶ πάντα ἄλλον ἀγωνισθέντα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Άριστεϊον τοῦτο ἐφέρετο ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους προσηρητημένον εἰς κυανῇν (βαθέος χρώματος) ταινίαν.

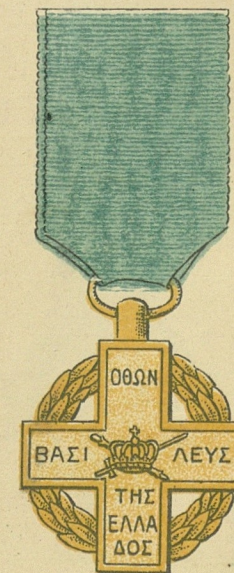
Εἰς τοὺς τιμηθέντας διὰ τοῦ Άριστείου ἐδίδοτο ἀνάλογον δίπλωμα ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, διὰ τοὺς λοιποὺς ὑπὸ τῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, διὰ δὲ τοὺς ναῦτας ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέως.

2. Οἱ τιμηθέντες διὰ τοῦ Άριστείου ὡς ἀμοιβὴν τῶν ὑπὲρ Άνεξαρτησίας ἀγώνων τῶν ἀπελάμβανον τῶν ἐξῆς δικαιωμάτων:

(1) Β. Δ. 20 Μαΐου 1834, 18 Σεπτεμβρ. 1835, 25 Ἰουν. 1838.

ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ (Μετάλλιον)

ΟΠΙΣΘΙΑ ΘΨΙΣ

- α') Νὰ ἔχωσι τὰ πρωτεῖα εἰς τὰς ἐκλογάς·
- β') Νὰ ὀπλοφορῶσιν ἄνευ ἰδιατέρας ἀστυνομικῆς ἀδείας·
- γ') Νὰ κατέχωσι τὴν α' τιμητικὴν θέσιν μετὰ τὰς Ἀρχὰς εἰς ὅλας τὰς ἐορτὰς τῶν Δήμων καὶ
- δ') Νὰ εἶναι ἐλεύθεροὶ πάσης σωματικῆς ἐργασίας εἰς τὰς γενικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.

Οἱ τιμηθέντες διὰ τοῦ Ἀριστείου ἀξιωματικοὶ ἀπελάμβανον τῶν στρατιωτικῶν τιμῶν τῶν βαθμῶν τῶν.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1835 Β. Διατάγματος περὶ τοῦ Ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος τὸ κείμενον τοῦ Διατάγματος ἀνεγνώσθη κατὰ δύο συνεχεῖς Κυριακὰς εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους, μετὰ τὴν λειτουργίαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος, ἵνα δοθῇ οὕτω περισσότερον κύρος εἰς τὸ Ἀριστεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον προωρίζετο νὰ κοσμήσῃ τὰ στήθη τῶν Προμάχων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας.

3. Τὸ Ἀριστεῖον ἀφηρεῖτο α') ἀπὸ τοὺς καταδικασθέντας (περίπτωσις προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 22 τοῦ Π. Κώδ.), β') ἀπὸ τοὺς μεταναστεύσαντας ἄνευ ἀδείας καὶ γ') ἀπὸ τοὺς δεχθέντας ξένην ὑπηρεσίαν πολιτικὴν ἢ στρατιωτικὴν ἄνευ βασιλικῆς ἀδείας. Οἱ οὕτω στερηθέντες τοῦ Ἀριστείου ἐξέπιπτον καὶ τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τιμηθέντος, τὸ Ἀριστεῖον δὲν ἐπεστρέφετο, ἀλλὰ παρέμενεν ὡς κληρονομία τῆς οἰκογενείας του. Οἱ κληρονόμοι τούτου δὲν ἔφερον τὸ Ἀριστεῖον οὔτε ἀπελάμβανον τῶν ἐξ αὐτοῦ κτηθέντων δικαιωμάτων.

4. Πῶς φέρεται II'

Η ΤΗΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΘΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

(Ἐπίσημον κείμενον)

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰς διαφόρους προτάσεις περὶ διανομῆς Ἀριστείου καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς κατὰ τὴν 29ην Φεβρουαρίου συζητήσεως

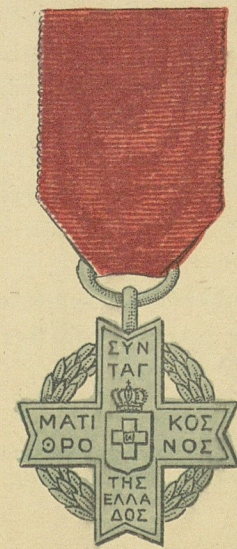
Ψηφίζει

Ἡ διορισθησομένη κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως πρὸς ἐξέτασιν τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεων Ἐπιτροπὴ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς τὸ περὶ συστάσεως καὶ διανομῆς τοῦ Ἀριστείου τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ 20 Μαΐου 1834 Βασιλικὸν Διάταγμα καὶ ἐξετάζουσα ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀργυροῦ καὶ χαλκίνου διατάξεις

α') Νὰ προτείνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν καλῶς δοθέντων·

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1843

ΟΠΙΣΘΙΑ ΟΨΙΣ

ΟΠΙΣΘΙΑ ΟΨΙΣ

β') Τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἀπο-
λαβῆς κατὰ τὸ Διάταγμα.

γ') Τὴν ἀφαίρεσιν αὐτοῦ ἀφ' ὅσων ἐναντίον τῶν ὄρων
τοῦ ῥηθέντος Διατάγματος τὸ ἔλαβον.

Τὸ σιδηροῦν Ἀριστεῖον νὰ διανεμηθῇ εἰς πάντας τοὺς
ἔχοντας συμπληρωμένον τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ
λαβόντας ὅπωςδῆποτε μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα μέχρι τοῦ 1829.

Οὐδεὶς ἔχων ἡλικίαν ὀλιγώτερον τῶν 30 ἐτῶν δύναται
νὰ φέρῃ τὸ Ἀριστεῖον τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἡλικία τῶν 30 ἐτῶν
προσδιορίζεται μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους.

**Β') Ἀναμνηστικὸν Μετάλλιον τῆς ἀνακηρύξεως
τοῦ Συντάγματος τοῦ 1843.**

(Πίναξ 8)

Διάταγμα

Περὶ καθιερώσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου ὡς ἐθνικῆς ἑορτῆς καὶ
περὶ διανομῆς Ἀριστείου εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν ἀριστεύσαντας.

(Ἐπίσημον κείμενον)

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβου-

λίου καὶ θέλοντες ν' ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς 3 Σε-
πτεμβρίου ὡς ἡμέραν ἐθνικῆς ἑορτῆς καὶ ὡς ἡμέραν ἀρι-
στεύσεως τοῦ Στρατοῦ καὶ τῶν Πολιτῶν τῆς πρωτεύουσας
καὶ ἀπάντων τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν
ταύτην πραχθέντα

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

1. α') Ἡ ἡμέρα τῆς 3ης Σεπτεμβρίου ὡς παραγωγὸς
λαμπροῦ μέλλοντος διὰ τὸ Ἡμέτερον Βασίλειον καθιεροῦται
ὡς ἡμέρα ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. β') Ἀριστεῖον σιδηροῦν φέρον ἐπιγραφὴν ἀφ' ἐνὸς
μέρους «3 Σεπτεμβρίου 1843» καὶ ἀφ' ἑτέρου «Συντα-
γματικὸς Θρόνος τῆς Ἑλλάδος» καὶ κρεμώμενον ἀπὸ ταινίας
πορφυρᾶς θέλει διανεμηθῇ εἰς τὸν Ἡμέτερον τῆς πρωτευ-
ούσης Στρατὸν καὶ εἰς τοὺς Πολίτας τῆς πρωτεύουσας καὶ
εἰς ὅσους ἄλλους ἔλαβον μέρος εἰς τὰ κατὰ ταύτην τὴν
ἡμέραν πραχθέντα.

Τὸ Ἡμέτερον Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θέλει συνυπο-
γράψῃ, δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1843.

ΟΘΩΝ

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΑΝΔΡ. ΛΟΝΤΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ,
ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ, ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ, ΜΙΧ. ΣΧΙΝΑΣ

V. ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ 1912-13 ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΙΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Α') Μετάλλιον Ναυτικού Ἀπομαχικοῦ Ταμείου (¹).

(Πίναξ 9)

1. Τὸ μετάλλιον τοῦτο ἱδρυθὲν ἐν ἔτει 1907 ἀπονέ-
μεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, τῇ προτάσει
τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, εἰς
τοὺς προκινδυνεύοντας ὑπὲρ τῶν κινδυνευόντων ἐν θα-
λάσῃ καὶ εἰς τοὺς ἐξόχους παρασχόντας εἰς τὸ Ταμεῖον
ὑπηρεσίας.

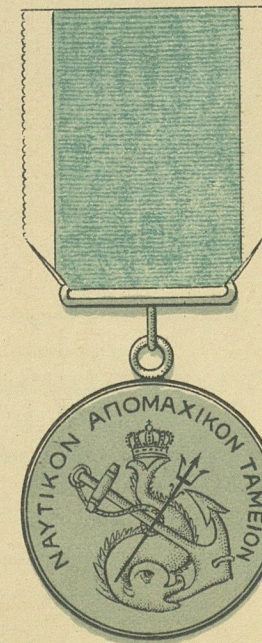
2. Τὸ Μετάλλιον τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου,
ἐξ ἀργύρου, σχήματος κυκλικοῦ, διαμέτρου τριάκοντα χιλιο-
στῶν τοῦ β. πύχως, φέρει ἐκτετυπωμένον ἐπὶ τῆς μιᾶς

ὀψews αὐτοῦ σύμπλεγμα ἐξ ἀγκύρας, τριαίνης καὶ δελφίνος
ἐστεμμένον διὰ τοῦ Β. Στέμματος, κύκλῳ δὲ τὴν ἐπιγρα-
φὴν «Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον», ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης
ὀψews χαράσσεται τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ εἰς ὃν ἀπο-
νέμεται καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιπτώσεις τῆς ἀπονομῆς αἱ
λέξεις: «ἐπὶ τῇ διασώσει ἀνθρώπου εἴτε πλοίου» ἢ «ἐπ' εὐερ-
γείᾳ ναυτιλλομένων (²).

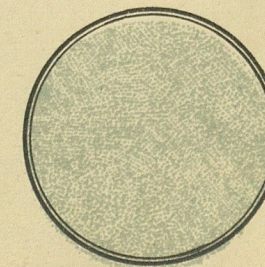
3. Τὸ μετάλλιον φέρεται ἐξαρτώμενον ἀπὸ κυανολεύ-
κου μεταξίνης ταινίας πλάτους 33 χιλιοστῶν ἐπὶ τοῦ στή-
θους καὶ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ἱματίου.

(¹) Νόμος ΓΣΚΣ' (3226) ἀρθρον 67. Ἐφ.Κυβ. 6 Ἰουλίου 1907. — (²) Β.Δ. 13 Δ/ρίου 1907, ἀρθρον 154. Ἐφ.Κυβ. 21 Δ/ρίου 1907.

ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΑΠΟΜΑΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Α'

ΟΠΙΣΘΙΑ ΟΨΙΣ

**Β') Ἀναμνηστικά Ἐθνικά Μετάλλια τῶν Βαλκανικῶν
Πολέμων 1912—13.**

(Πίναξ 10).

1. Τὰ μετάλλια ταῦτα ἱδρύθησαν ἐν ἔτει 1913 ⁽¹⁾ εἰς ἀνάμνησιν τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων, 1ον) Ἑλληνοτουρκικοῦ (18 Σεπτεμβρίου 1912—30 Ἀπριλίου 1913) ⁽²⁾ καὶ 2ον) Ἑλληνοβουλγαρικοῦ (20 Φεβρουαρίου—26 Ἰουλίου 1913) ⁽³⁾. Ἀμφότερα τὰ μετάλλια εἶναι ὀρειχάλκινα μιᾶς μόνης τάξεως καὶ φέρονται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους μετὰ τὰ παράσημα.

2. Τὰ μετάλλια ἀπονέμονται : Ἑλληνοβουλγαρικοῦ ἢ Ἑλληνοτουρκικοῦ ἢ καὶ ἀμφότερα.

α') Μετὰ διεμβολῶν καὶ τῶν ταινιῶν **Α. Γ.** εἰς πάντας τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὰς μάχας, τὰς ἐπιτελικὰς ὑπηρεσίας ἢ εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας καὶ δρᾶσαντας εἰς τὸν χῶρον τῶν μαχῶν

β') Ἄνευ διεμβολῶν καὶ μετὰ ταινιῶν **Α. Γ.** εἰς πάντα ὑπηρετήσαντα εἰς οἵανδήποτε ἄλλην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν μακρὰν τῶν ἐπιχειρήσεων

γ') Ἄνευ διεμβολῶν καὶ μετὰ ταινιῶν **Β. Δ.** εἰς πρόσωπα μὴ στρατιωτικὰ καὶ τὰ ὅποια προσήνεγκον ὑπηρεσίαν πρὸς τὸν Στρατὸν κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὑπηρεσία ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν τὴν ἀπονομὴν διὰ τὰς προσενεχθείσας ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸν τιμηθέντα διὰ τῶν μεταλλίων παραδίδεται καὶ ἀνάλογον δίπλωμα φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

3. Εἰς τοὺς λαβόντας μέρος εἰς μάχας, εἰς τοὺς τραυματίας κλπ. παραδίδονται πλὴν τοῦ διπλώματος καὶ ἀνάλογοι διεμβολαὶ μὲ τὰ ὀνόματα τῶν μαχῶν ἢ ναυμαχιῶν εἰς ἃς ἔλαβον μέρος κατὰ τὸν Μακεδονικόν, Ἡπειρωτικόν καὶ τοῦ Ἀρχιπελάγους ἀγῶνα, ἢ εἰδικαὶ διεμβολαὶ τραυματιῶν ἢ πεσόντων. Αἱ διεμβολαὶ αὗται προσαρμύζονται ἐπὶ τῆς ταινίας τῶν μεταλλίων κατὰ τὴν κατωτέρω χρονολογικὴν διατάξιν.

α') Διεμβολαὶ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου.

1) Ἐλασσόν : 5—7 Ὀκτωβρίου 1912.

2) Σαραντάπορον : 5—11 Ὀκτωβρίου 1912.

(1) Νόμος 4200 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1913· ἐκτελεστικὸν Β. Δ. ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1914.—(2) Ὑπογραφὴ Συνθήκης Λονδίνου 17 Μαΐου 1913.—(3) Ὑπογραφὴ Συνθήκης Βουκουρεστίου 28 Ἀπριλίου 1913.

- 3) Αικατερίνη: 14—16 Ὀκτωβρίου 1912.
- 4) Σόροβιτς: 13—24 Ὀκτωβρίου 1912.
- 5) Γενιτσά: 16—26 Ὀκτωβρίου 1912.
- 6) Ὁστροβον: 15 Ὀκτωβρίου—8 Νοεμβρίου 1912.
- 7) Ἑλλη: 5—31 Δεκεμβρίου 1912.
- 8) Λῆμιος: 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους τοῦ πολέμου.
- 9) Κορυτσα: 1—6 Δεκεμβρίου 1912.
- 10) Πέστα 5 Νοεμβρίου—30 Νοεμβρίου 1912.
- 11) Δρίσκοι: 26 Νοεμβρίου 1912.
- 12) Ἀετορράχη: 1 Δεκεμβρ. 1912—10 Ἰανουάρ. 1913.
- 13) Ἰωάννινα: 11 Ἰαν. μέχρι τέλους Ἑπειρωτ. πολέμου.
- 14) Λέσβος—Χίος: 7—11 Νοεμβρίου 1912.

β') Διεμβλαὶ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου.

- 15) Κιλκίς—Λαχανά: 16—21 Ἰουνίου 1913.
- 16) Μπέλες: 22—27 Ἰουνίου 1913.
- 17) Κρέσνα—Τσουμαγιά: 6—17 Ἰουλίου 1913.

- 18) Νευροκόπιον: 17 Ἰουλίου μέχρι τέλους πολέμου.
- 19) Μακεδονία—Θράκη.

- 20) Διεμβολαὶ τραυματιῶν.
- 21) Διεμβολαὶ πεσόντων.

Τὰ μετάλλια ταῦτα εἶναι προσωπικά. Μετὰ θάνατον δὲν ἐπιστρέφονται, ἀλλὰ παραμένουσιν ὡς ἀνάμνησις τῇ οἰκογενεῖα τοῦ θανόντος.

Διὰ τοὺς πεσόντας προσαρμύζεται ἐπὶ τοῦ μεταλλίου ἡ εἰδικὴ διεμβολὴ ὑπ' ἀριθ. 21 καὶ παραδίδεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ πεσόντος τιμῆς ἕνεκεν.

Γ') Ἀναμνηστικὸν Μετάλλιον τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος.

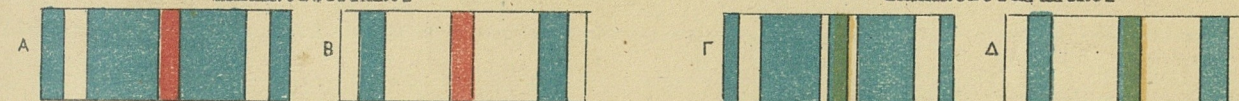
Διὰ τοῦ Νόμου 4199 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1913 συνεστήθη μετάλλιον ὀνομασθὲν «Ἀναμνηστικὸν μετάλλιον τοῦ Κρητικοῦ ἀγῶνος».

Ὁ τύπος τοῦ μεταλλίου τούτου καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀπονομῆς αὐτοῦ δὲν καθωρίσθησαν ἀκόμη.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΕΝΔΟΣΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ 1912 - 1913

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ

ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ

1 ΕΛΑΣΣΩΝ	2 ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΝ	3 ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	4 ΣΟΡΟΒΙΤΣ	5 ΓΙΑΝΙΤΣΑ	6 ΟΣΤΡΟΒΟΝ	7 ΕΛΛΗ	8 ΛΗΜΝΟΣ	9 ΚΟΡΥΤΣΑ	10 ΠΕΣΤΑ	11 ΔΡΙΣΚΟΣ	12 ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ	13 ΙΩΑΝΝΙΝΑ	14 ΛΕΣΒΟΣ-ΧΙΟΣ	15 ΚΙΛΚΙΣ-ΛΑΧΑΝΑ	16 ΜΠΕΛΕΣ	17 ΚΡΕΣΝΑ-ΤΣΟΥΜΑΓΙΑ	18 ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΝ	19 ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ-ΘΡΑΚΗ

VI. ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ (')

Α'. Πολεμικός Σταυρός.

(Πίναξ 11)

1. Ὁ Πολεμικός Σταυρός ἐκ λευκοῦ μετάλλου φέρει κεχαραγμένας τὰς λέξεις, ἐπὶ τῆς κυρίας ὀψews, «Ἡ ΤΑΝ Ἡ ΕΠΙ ΤΑΣ», ἐπὶ τῆς ἐτέρας δ' ὀψews, ἐν ἀναγλύφῳ, «ΕΛΛΑΣ 1916-1917». Ἡ ταινία χρώματος μέλανος φέρει κυανῇν σειρίδα εἰς τὰ ἄκρα καὶ φέρεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους.

Ὁ Πολεμικός Σταυρός διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις: Ὁ τῆς Α' τάξεως φέρει ἐπὶ τῆς ταινίας κλαδίσκον δάφνης χαλκοῦν, ὁ τῆς Β' ἀστέρα χαλκοῦν καὶ ὁ τῆς Γ' φέρει ἀπλῆν τὴν ταινίαν.

2. Ὁ Πολεμικός Σταυρός ἀπονέμεται εἰς στρατιωτικούς, ναυτικούς καὶ εἰς ιδιώτας ἀμφοτέρων τῶν φύλων

ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας ὑφ' οἷανδήποτε ιδιότητα προσενεγκόντας εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Ἠερᾶς καὶ τῆς Θαλάσσης.

Αἱ γενόμεναι προτάσεις ἀπονομῆς τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ καταλήγουσιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν, οἵτινες ἀποφαίνονται περὶ τῆς ἀπονομῆς. Οἱ ἄνω Ὑπουργοὶ δύνανται ν' ἀπονείμωσι Πολεμικὸν Σταυρόν, οἷασδήποτε τάξεως, ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως, εἰς πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν.

Πολεμικός Σταυρὸς Α' τάξεως δύναται ν' ἀπονεμηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατοῦ καὶ εἰς σημαίας Συνταγμάτων διακριθέντων κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

Δι' ἐκάστην μνεῖαν ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διαταγῇ ὁ τετιμημένος διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ οἷασδήποτε τάξεως προ-

(1) Β. Δ. 30 Ἰουν., 31 Ὀκτωβρ. 1917, 27 Φεβρουαρ., 16 Μαρτ., 18 Ἰουν., 30 Ἰουλ. 1918, 18 Ἰουν. καὶ 5 Ὀκτωβρ. 1919.

σαρτᾶ ἀργυροποίκιλον ἀστερίσκον 0,004 ἐπὶ τῆς ταινίας, κατὰ τὴν διάταξιν τὴν ἐν τῷ παρακειμένῳ πίνακι 11 δια-
γραφομένην.

Οἱ τιμηθέντες διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ Α' τάξεως ἔχουσι δικαίωμα ἀποκτήσεως ἐκτάσεως γῆς δωρεάν (Διά-
ταγμα τῆς Προσωρινῆς Κυβερν. Θεσσαλονίκης, ἀριθ. 2467
ἀπὸ 20 Μαΐου 1917).

Εἰς τοὺς τιμηθέντας διὰ τοῦ Πολεμικοῦ Σταυροῦ οἰασ-
δήποτε τάξεως παραδίδεται καὶ ἀνάλογον δίπλωμα ὑπογε-
γραμμένον ὑπὸ τῶν ἀπονειμάντων αὐτόν, Ὑπουργοῦ Στρα-
τιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν, Ἀρχηγοῦ Στρατοῦ ἢ Διοικητῶν
Σωμάτων ἢ Μεραρχιῶν, καὶ ἀναγράφεται ἐν αὐτῷ ὀλό-
κληρος ἢ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διαταγῇ μνεία.

Β'. Μετάλλιον στρατιωτικῆς ἀξίας.

(Πίναξ 12)

1. Τὸ μετάλλιον ἀποτελεῖται ἐκ Σταυροῦ περιβαλλο-
μένου ὑπὸ στεφάνου δάφνης· ἐν τῷ μέσῳ εἶναι ἀνατυπω-
μένος φοῖνιξ καὶ ἐπὶ τῶν βραχιόνων τοῦ Σταυροῦ κεχα-
ραγμέναί αἱ λέξεις «ΑΜΥΝΕΣΘΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΗΣ», με-
ταξὺ δὲ τῶν βραχιόνων τοῦ Σταυροῦ διασταυροῦνται δύο
ξίφη.

2. Τὸ μετάλλιον ἐξ ὀρειχάλκου διαιρεῖται εἰς τέσσα-
ρας τάξεις. Τὸ τῆς Α' τάξεως φέρει χρυσοῦν στέφανον δά-
φνης ἐπὶ τῆς ταινίας, τὸ τῆς Β' ἀργυροῦν, τὸ τῆς Γ'
χαλκοῦν καὶ τὸ τῆς Δ' ἀπλὴν ταινίαν. Ἡ ταινία τοῦ με-
ταλλίου, χρώματος χρυσοκιτρίνου, φέρει δύο καθέτους με-
λαίνας ῥαβδώσεις. Φέρεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ
στήθους καὶ μετὰ τὸν Πολεμικὸν Σταυρόν.

3. Τὸ μετάλλιον τοῦτο, ἰδρυθὲν συγχρόνως μετὰ τοῦ
Πολεμικοῦ Σταυροῦ, ἀπονέμεται διὰ τὰς ἐν γένει συνεχεῖς
διακεκριμένας πράξεις καὶ ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοῦ Στρατοῦ.

Πᾶσαι αἱ προτάσεις πρὸς ἀπονομὴν μεταλλίου στρα-
τιωτικῆς ἀξίας καταλήγουσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρα-
τιωτικῶν ἢ τῶν Ναυτικῶν, οἵτινες τελεσιδίκως ἀποφαινό-
μενοι καθορίζουσι τὴν τάξιν τοῦ ἀπονειμηθησομένου με-
ταλλίου ὥς καὶ τὴν τάξιν τῆς προαγωγῆς τοῦ ἤδη τιμη-
θέντος καταρτίζοντες τὰ σχετικὰ Βασιλικά Διατάγματα.

Εἰς τὸν τιμηθέντα διὰ τοῦ μεταλλίου παραδίδεται καὶ
ἀνάλογον δίπλωμα ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου
Ὑπουργοῦ καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται ὀλόκληρος ἢ ἐν
τῇ Ἡμερησίᾳ Διαταγῇ μνεία, δηλαδὴ τὸ αἰτιολογικὸν τῆς
ἀπονομῆς.

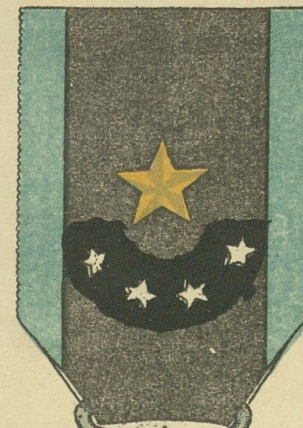
Ὁ Πολεμικὸς Σταυρὸς καὶ τὸ Μετάλλιον στρατιωτικῆς

ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Διευβολαὶ

Α'

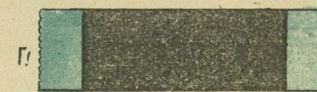
Β'

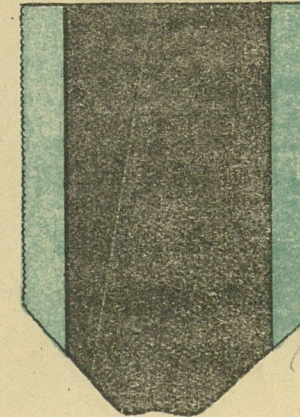
Α'

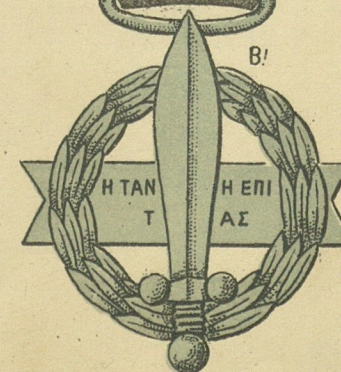
Β'

Γ'

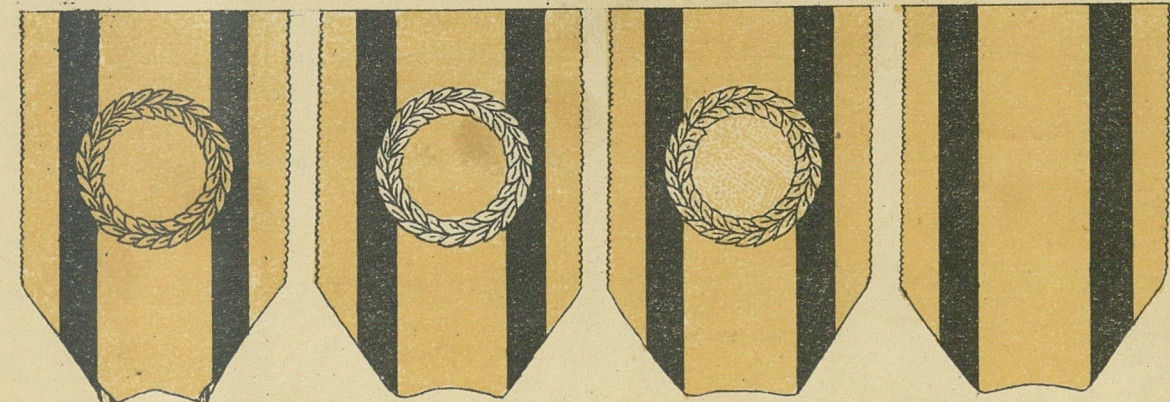
Γ'

ΟΠΙΣΘΙΑ ΟΨΙΣ

ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ

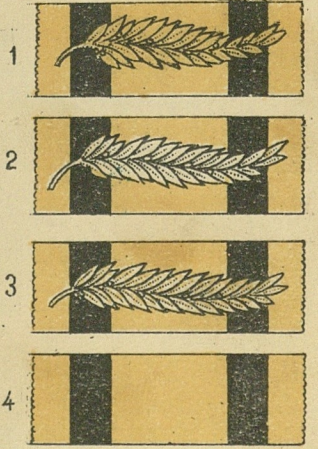
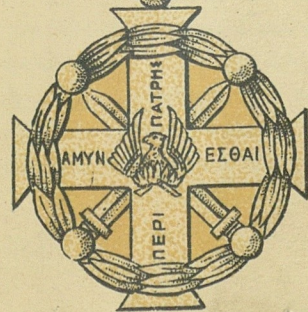

Α'

Β'

Γ'

Δ'

ΟΠΙΣΘΙΑ ΟΨΙΣ

ἀξίας, τῶν ὁποίων ἡ ἀπονομή ἐγένετο διὰ διακεκριμένας πράξεις ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, παραδίδονται τοῖς δικαιούχοις παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐν παρατάξει ἐπὶ τοῦ πεδίου, λαμβανούσης χώραν ἀναλόγου στρατιωτικῆς τελετῆς. Ὁ Πολεμικὸς Σταυρὸς καὶ τὸ Μετάλλιον παραδίδονται

εἰς τοὺς τιμηθέντας δωρεάν. Μετὰ θάνατον δὲν ἐπιστρέφονται, ἀλλὰ παραμένουσιν ὡς ἀνάμνησις τοῖς κληρονόμοις, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίας θελήσεις τοῦ μεταστάντος.

VII. ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α΄.

(ΠΙΝΑΞ 13 & 14)

1. Τὸ παράσημον τοῦτο ἰδρύθη ἐν ἔτει 1915 (1) φέρον τὸν τίτλον «Τάγμα Γεωργίου τοῦ Α΄» εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνδόξου βασιλείας τοῦ αἰμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄ τερματισθείσης διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ Αὐτοῦ θανάτου καθ' ἣν σιγμὴν ἐχαράσσοντο τὰ νέα ὄρια τοῦ διπλασιασθέντος Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Τὸ Τάγμα τοῦτο διαιρεῖται εἰς 6 τάξεις :

1) Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυρ. Σταυροῦ (ὁ ἀριθ. εἶναι ἀπεριόριστος)

2) Τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσ. Σταυροῦ (ὁ ἀριθ. ὁρίζεται εἰς 300)
3) Τῶν Ταξιαρχῶν (ὁ ἀριθ. ὁρίζεται εἰς 100)
4) Τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν (ὁ ἀριθ. ὁρίζεται εἰς 30)
5) Τῶν Μεγαλοσταύρων (ὁ ἀριθ. ὁρίζεται εἰς 12)
6) Τῶν Περιδεραίων (2) (ὁ ἀριθ. ὁρίζεται εἰς 6)

Οἱ Πρίγκιπες τοῦ Β. Οἴκου τῆς Ἑλλάδος, οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ καὶ Π. Ναυτικοῦ ὥς καὶ οἱ ξένοι ὑπῆκοοι δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς ἀνωτέρω

(1) Νόμος 613 ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1915. — (2) Τὰ διάσημα τῆς τάξεως ταύτης δὲν καθωρίσθησαν εἰσέτι.

αριθμούς των τιμηθησομένων δια τοῦ παρασήμου τούτου.

2. Οἱ βαθμοὶ τοῦ Τάγματος τούτου ὡς καὶ οἱ τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος ἀπονέμονται ἱεραρχικῶς ἀπὸ τῆς κατωτάτης τάξεως τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν. Εἰς τοὺς τιμημένους διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτήρος δύναται ν' ἀπονεμηθῇ ὁ ἀμέσως ἀνώτερος βαθμὸς τοῦ Γεωργίου τοῦ Α', εἰς δὲ τοὺς τιμημένους διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Γεωργίου δύναται ν' ἀπονεμηθῇ τὸ τῆς αὐτῆς τάξεως τοῦ Σωτήρος. Αἱ διατάξεις αὗται ἀφορῶσι μόνον τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 613 (16 Ἰανουαρίου 1915) παρασημοφορηθέντες Ἕλληνες ὑπήκοοι δὲν καταχωρίζονται ἐν τοῖς μητρώοις τῶν Β. Ταγμάτων τοῦ Σωτήρος καὶ Γεωργίου τοῦ Α', οὐδὲ ἐπιδίδονται τὰ διπλώματα καὶ τὰ διάσημα πρὶν ἢ καταβάλωσιν οἱ τιμηθέντες τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς ὁρισθέντα ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὸν Ἀργυρὸν Σταυρὸν Σωτήρος ἢ Γεωργίου	Δραχ. 20—
Διὰ τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν Σωτήρος ἢ Γεωργίου	» 50—
Διὰ τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν Σωτήρος ἢ Γεωργίου	» 100—
Διὰ τὸν Σταυρὸν τῶν Ἀνωτ. Ταξιαρ. Σωτ. ἢ Γεωργίου	» 200—
Διὰ τὸν Μεγαλόσταυρον Σωτήρος ἢ Γεωργίου	» 250—

Οἱ παρασημοφορηθέντες ἐπ' ἀνδραγαθία δὲν καταβάλουσι τὰ τῆς ἐγγραφῆς δικαιώματα.

Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς καταβάλλονται εἰς τι δημόσιον Ταμεῖον, τὴν δὲ διπλότυπον ἀπόδειξιν προσάγουσιν ἢ ἀποστέλλουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι πρὸς τὸ Τμήμα Ἐθιμοτυπίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ τότε μόνον παραδίδει τὸ δίπλωμα καὶ τὸ παράσημον.

4. Οἱ τιμηθέντες δι' οἰουδήποτε ξένου παρασήμου ὀφείλουσι νὰ ἐπισυνάπτωσιν εἰς τὰς ὑποβαλλομένας αἰτήσεις αὐτῶν, ὅπως τοῖς ἐπιτράπῃ νὰ φέρωσι τοῦτο, διπλότυπον ἀποδείξεως Ταμεῖου τοῦ Κράτους καταβολῆς δραχ. 50 ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς δι' ἕκαστον παράσημον.

Τῆς καταβολῆς τοῦ δικαιώματος τούτου ἑξαιροῦνται οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Β. Αὐλὴν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπαγομένας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Πάντα τὰ λοιπὰ διὰ τὸ Τάγμα τοῦ Σωτήρος ἐκτιθέμενα ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ Τάγμα Γεωργίου τοῦ Α'.

3. Ἡ σύνταξις τοῦ κάτωθι ἐκτελεστικοῦ Β. Διατάγματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νόμου 613, δι' οὗ καθορίζεται ὁ τύπος τοῦ διασήμου τοῦ Τάγματος καὶ ὁ τρόπος τοῦ φέρειν αὐτὰ ὡς καὶ ὁ δεύτερος τύπος τοῦ παρασήμου μετὰ ξιφῶν (πίναξ 14), τοῦ προορι-

ζομένου διὰ τοὺς προσενεγκόντας ὑπηρεσίας εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ πράγματα τῆς Χώρας στρατιωτικούς, ναυτικούς καὶ πολίτας καὶ ἡ ἐν γένει σχεδίασις τῶν τύπων τῶν διασήμων μοι ἀνετέθη ὑπὸ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν. Πάντα ταῦτα ἔτυχον τῆς ὑψηλῆς ἐγκρίσεως.

Τὸ ἐπίσημον κείμενον τοῦ ἐν λόγῳ Βασ. Διατάγματος ἔχει οὕτω :

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νόμου 613 τῆς 16 Ἰανουαρίου 1915 «περὶ ἰδρύσεως Τάγματος Τιμῆς Γεωργίου τοῦ Α'» εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐνδόξου Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α', κανονίζομεν ὡς ἔπεται τὰ τοῦ τύπου τῶν διασήμων τοῦ Τάγματος τούτου καὶ τὸν τρόπον τοῦ φέρειν αὐτά.

1. Τὸ διάσημον τοῦ Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' συνίσταται εἰς Σταυρὸν, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, πλατυνόμενον ὀλίγον εἰς τὰ ἄκρα τῶν τεσσάρων βραχιόνων αὐτοῦ, λευκῶς ἐσμαλτωμένον καὶ ἐστεμμένον ὑπερθεῖν διὰ τοῦ βασιλικοῦ διαδήματος.

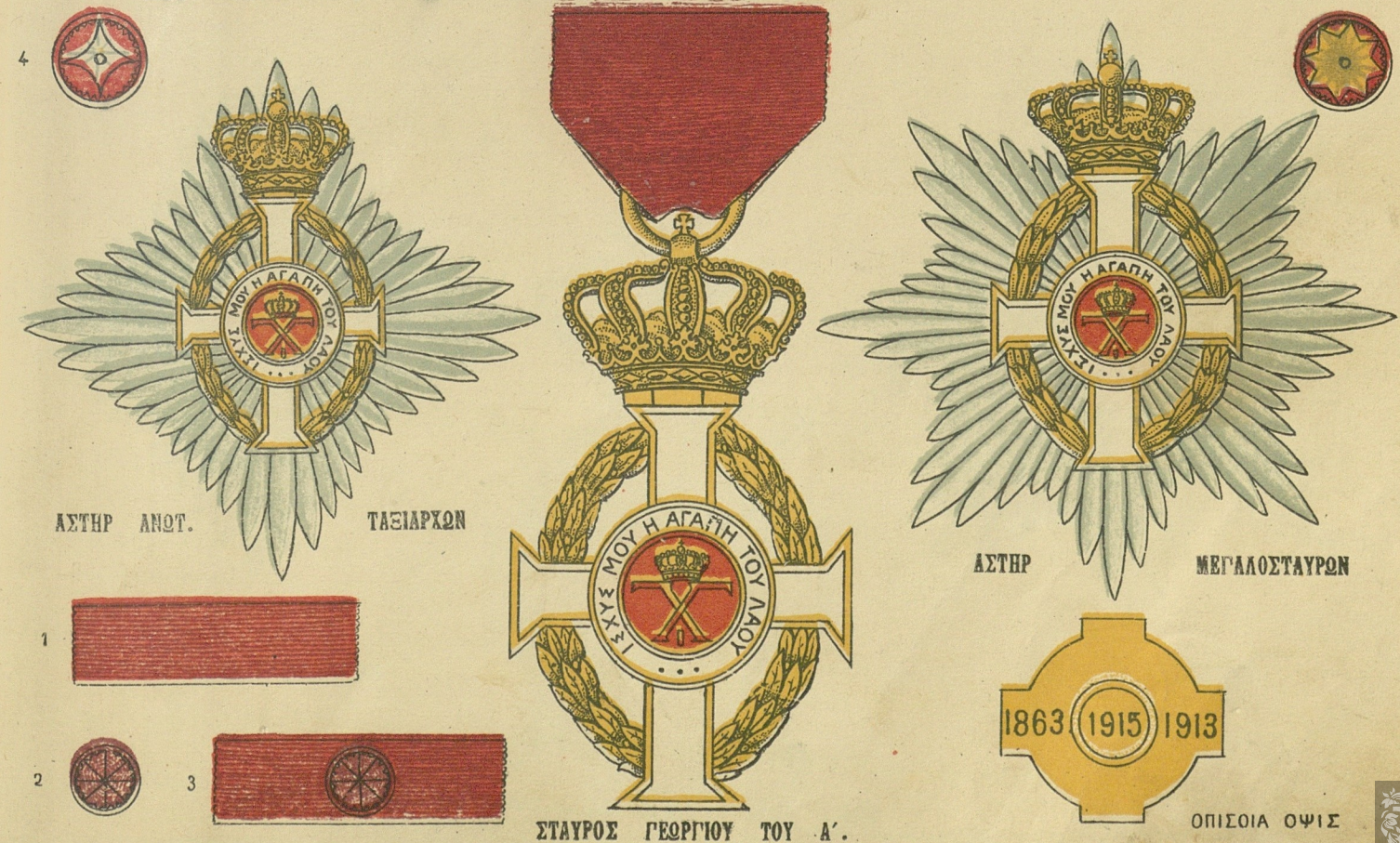
Τὸ μέσον τοῦ Σταυροῦ, περιστεμμένον ὑπὸ κλάδων δάφνης, φέρει ἐντὸς κύκλου καὶ ἐπὶ ἐρυθροῦ σμάλτου ἐστεμμένον Β. σύμπλεγμα ἐκ δύο Γ καὶ ὡς περιγραφὴν τὸ ἑξῆς ῥῆμα : «ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ». ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὀψεως ἀναγράφονται κατὰ σειρὰν αἱ χρονολογίαι 1863—1915—1913. Ἡ χρονολογία 1915, περιβαλλομένη ὑπὸ κύκλου, οὕτινος ἐκατέρωθεν εὐρίσκονται ἀναγεγραμμένα αἱ χρονολογίαι 1863—1913, ὑπομνήσκει τὸ ἔτος τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τάγματος, τῶν δύο προορηθεισῶν χρονολογιῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'.

2. Τὸ διάσημον τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν εἶναι ἐσμαλτωμένον ἐπὶ ἀργύρου, τὸ δὲ τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τῶν Ἱπποτῶν ἐπὶ χρυσοῦ. Ἀμφότερα τὰ διάσημα εἶναι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, 41 ἐπὶ 35 χ.μ. καὶ προσαρτῶνται διὰ μεταξωτῆς ταινίας χρώματος βαθέος ἐρυθροῦ (βυσινί) καὶ πλάτους 37 χιλ. τοῦ μέτρου.

Οἱ Σταυροὶ τῶν Ταξιαρχῶν, Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν καὶ Μεγαλοσταύρων εἶναι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους, 55 ἐπὶ 46 χιλ. τοῦ μέτρου. Ἡ ταινία εἶναι τοῦ αὐτοῦ προορηθέντος χρώματος, τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς διὰ μὲν τοὺς Ταξιάρχας καὶ

ΔΙΑΣΗΜΑ ΤΟΥ Β. ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α΄

Ἀνωτέρους Ταξιαρχίας 38 χιλ. τοῦ μέτρου, διὰ δὲ τοὺς Μεγαλοσταύρους 10 ἑκατ. τοῦ μέτρου.

Τὰ διάσημα τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν καὶ Μεγαλοσταύρων ἀκολουθοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀστέρος τοῦ Τάγματος.

Ὁ ἀστήρ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, διαμέτρου 7,6 ἑκατ. τοῦ μέτρου, ἐξ ἀργύρου, λήγει εἰς τέσσαρας ὀξείας γωνίας καὶ φέρει ἐν τῇ μέσῃ ἐπικεκολλημένον τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Τάγματος εἰς μικρὸν μέγεθος.

Ὁ ἀστήρ τῶν Μεγαλοσταύρων, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον, διαμέτρου 8,2 ἑκατ. τοῦ μέτρου, λήγει εἰς ὀκτὼ ὀξείας γωνίας, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ εἶναι ὅμοιος τῷ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν.

3. Ὁ Ἀργυρὸς καὶ ὁ Χρυσὸς Σταυρὸς φέρονται προσηρημένοι ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους, ὁ δὲ Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν φέρεται ἐπὶ τοῦ στήθους, τῆς ταινίας αὐτοῦ περιβαλλομένης περὶ τὸν τράχηλον.

Ὁ Σταυρὸς τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν φέρεται καθ' ὅμοιον τρόπον, ἀλλ' ἐν ταυτῷ καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους προστίθεται ὁ ἀντίστοιχος ἀστήρ τοῦ Τάγματος.

Τὸ διάσημον τῶν Μεγαλοσταύρων φέρεται ἐξαερωμένον ἀπὸ τῆς οἰκείας ταινίας αὐτοῦ διηκούσης ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ

ῥαυτοῦ εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευράν, ἐν ταυτῷ δὲ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ στήθους προστίθεται ὁ ἀντίστοιχος ἀστήρ τοῦ Τάγματος.

4. Ὡς ἡθικὴ ἀμοιβὴ πράξεων σχετιζομένων πρὸς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ πράγματα τῆς Χώρας ἀπονέμεται εἰς τε στρατιωτικούς, ναυτικούς καὶ πολίτας τὸ παράσημον τοῦ Ἡμετέρου Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α΄ πασῶν τῶν τάξεων, μετὰ ξιφῶν.

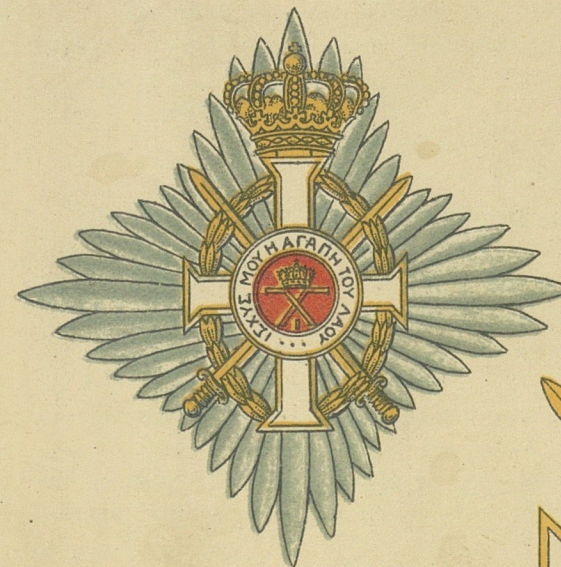
Τὰ δύο ταῦτα ξίφη διασταυροῦνται χιαστὶ εἰς τὸ κέντρον τοῦ διασήμου διαπερῶντα τὸν στέφανον τῆς δάφνης καὶ τὸ κέντρον τοῦ Σταυροῦ, ἐξερχόμενα ἀνωθεν δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ μετὰ τὰς αἰχμὰς ὀλίγον κάτωθεν τοῦ βασιλ. διαδήματος, κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπόδειγμα.

Παρόμοια ξίφη ἔχουσιν οἱ ἀστέρες τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν καὶ τῶν Μεγαλοσταύρων.

5. Τὰ μετὰ ξιφῶν διάσημα φέρονται ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν πάντοτε μετὰ οἰανδήποτε στολήν, ἐξαιρέσει τῶν Μεγαλοσταύρων, τῶν ὁποίων φέρονται μόνον οἱ ἀστέρες.

6. Οἱ κάτοχοι παρασήμων μετὰ ξιφῶν ἐξακολουθοῦσι νὰ φέρωσι τὰ διάσημα αὐτῶν καὶ προβιβαζόμενοι ἐν τῇ παρασήμῳ.

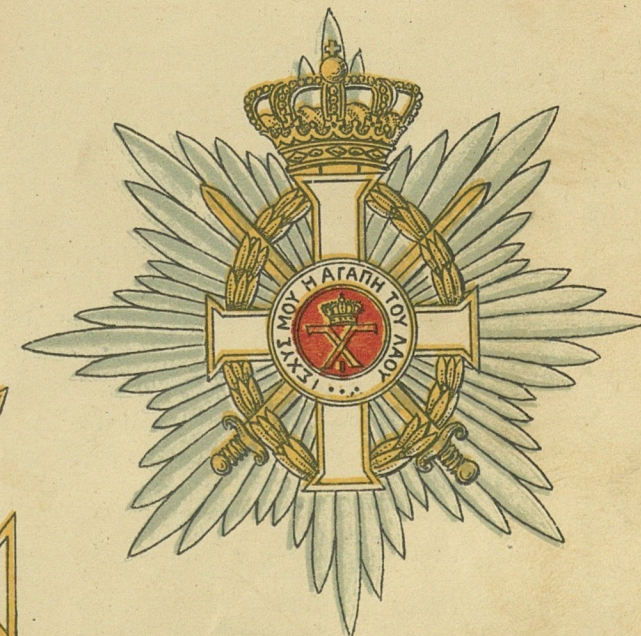
ΔΙΑΣΗΜΑ ΤΟΥ Β. ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α. ΜΕΤΑ ΞΙΦΩΝ

ΑΣΤΗΡ ΑΝΩΤ. ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α. ΜΕΤΑ ΞΙΦΩΝ

ΑΣΤΗΡ ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΩΝ

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς δημο-
σιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1921.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
A. Καρτάλης.

6. Οἱ τιμηθέντες διὰ τῶν παρασῆμων τῶν Ταγμάτων τοῦ **Σωτήρος** καὶ **Γεωργίου τοῦ Α'** τῆς αὐτῆς τάξεως φέ-
ρουνσιν αὐτὰ εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν προηγουμένου τοῦ παρα-
σήμου τοῦ Σωτήρος· τὸ παράσημον ὅμως τῆς ἀμέσως ἀνω-
τέρας τάξεως τοῦ Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' προηγεῖται
τῆς ἀμέσως κατωτέρας τοῦ Σωτήρος· π. χ. ὁ ἀργυροῦς
Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος προηγεῖται τοῦ ἀργυροῦ τοῦ Γεωρ-
γίου, ὁ χρυσοῦς τοῦ Γεωργίου προηγεῖται τοῦ ἀργυροῦ
τοῦ Σωτήρος. Ἡ αὐτὴ δὲ διάταξις ἐπικρατεῖ καὶ διὰ τὰ
διάσημα καὶ τοὺς ἀστέρας τῶν λοιπῶν τάξεων τῶν δύο
τούτων Ταγμάτων.

7. Οἱ Ἱππότες τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Τάγματος
Γεωργίου τοῦ Α' δύνανται νὰ φέρωσι, κατὰ τὰς αὐτὰς πε-
ριπτώσεις καὶ τὰ διὰ τὸ Τάγμα τοῦ Σωτήρος ἀναφερόμενα,
δηλ. ἐπὶ τῆς ἀριστερᾷ κομβιοδόχῃ συνήθους ἐνδυμασίας
ὡς διακριτικὸν σῆμα λεπτὴν ἐρυθρὰν ταινίαν, οἱ δὲ στρα-

τιωτικοὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους, μικρᾷ
στολῆς, ἐρυθρὰν ταινίαν (διεμβολήν) μήκους ἴσου πρὸς τὸ
πλάτος τῆς ἀντιστοίχου ταινίας. Οἱ Ἱππότες τοῦ χρυσοῦ
Σταυροῦ ἐρυθρὸν κόρυμβον (rossette) διαμέτρου 10 χιλιο-
στομέτρων περίπου.

Οἱ Ταξιάρχαι, Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι καὶ Μεγαλόσταυροι
ἐπίσης κόρυμβον (rossette) τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ χρώματος
καὶ διαμέτρου 15 χιλιοστ. περίπου μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ
τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν φέρει ἐν τῷ μέσῳ ἀργυροποί-
κιλον ἀστερίσκον ἐκ 4 ἀκτίνων, ὁ δὲ τῶν Μεγαλοσταύρων
χρυσοῦν τοιοῦτον ἐξ ὀκτὼ ἀκτίνων (πίναξ 13, ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5).

Μικρὸν μέγεθος παρασήμου (Miniature) τοῦ Τάγμα-
τος δύνανται νὰ φέρωσιν οἱ τετιμημένοι, κατὰ τὰς αὐτὰς
περιπτώσεις τὰς ἐκτεθειμένας ἐν τῷ Τάγματι τοῦ Σωτήρος.

ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΙ

ΤΟΥ Β. ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α' ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1915
ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

- 1 Γεννάδιος Ἰωάννης, Πρόεδρος ἐν Λονδίνῳ 1918.
- 2 Ρωμάνος Ἀθωῶς, Πρόεδρος ἐν Παρισίοις 1920.

- 3 Γεννάδης Στέφανος, 'Αντιστράτηγος 1921.
- Πάλλης 'Αγαμέμνων, 'Αντιστράτηγος έ. ά. 1921.
- 5 Βάσος Τιμολ., 'Αντιστράτηγος έ. ά. 1921.
- 6 Πρωτοπαπαδάκης Π., Πρόεδρ. 'Υπουργ. Συμβ. 1922.
- 7 Παπούλας Α., (Μεγ. Γεωρ. Α' μετά ξιφών) 'Αντιστρ. 1922.

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ

'Επιζώντες βαθμοῦχοι κλπ. 'Ελληνες Πολῖται.

- 1 'Αλεξανδρόπουλος 'Ιω., Πρεσβευτής 1922.
- 2 Γερουλάνος Μ., Καθηγητής Πανεπιστημίου 1922.
- 3 Γουναράκης Νικ., Καθηγ. Πανεπιστημίου 1921.
- 4 Μεταξᾶς Δημ., Πρεσβευτής Α' τάξεως 1922.
- 5 Μπαλάνος Σ., 'Αντιπρόεδρ. 'Εθνοσυνελ. 1921.
- 6 Μπασιάς Α., Βουλευτής 1919.
- 7 Ναοῦμ 'Αλ. Γεν. Διευθ. 'Υπ. 'Εξωτερικῶν 1920.
- 8 Νέγρης Φωκ., πρόην 'Υπουργός 1918.
- 9 Πάλλης 'Αλέξιος, Πρεσβευτής Α' τάξεως 1921.
- 10 Ροῦσος Γεώργιος, Πρεσβευτής 1918.
- 11 Σάββας Κ., Καθηγητής Πανεπιστημίου 1922.

- 12 Σακτούρης 'Αντ., Πρόεδρος 'Υπουργός 1918.
- 13 Σκούφος Θ., πρόην Πρύτανις Πανεπιστημίου 1921.

Στρατιωτικοί.

- 1 Βακάλογλου Δ., Συνταγματάρχης 1921.
- 2 Βλαχόπουλος 'Αρ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 3 Βλαχόπουλος 'Αλ., 'Υποναύαρχος 1921.
- 4 Γαργαλίδης Παν., 'Υποστράτηγος 1921.
- 5 Γιάνναρος Β., 'Υποστράτηγος έ. ά. 1921.
- 6 Γίδας Δημ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 7 Γουβέλης Κωνστ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 8 Δουρούτης 'Αλ., 'Υποναύαρχος 1921.
- 9 Δούσμανης Σοφ., 'Υποναύαρχος 1921.
- 10 'Ηπίτης 'Ιωάννης, 'Υποναύαρχος 1921.
- 11 'Ιατρίδης Σπ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 12 Καλαμίδας 'Ιωάννης, 'Υποναύαρχος 1921.
- 13 Καρακάλος Πολ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 14 Κλεομένης Κωνστ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 15 Κοντούλης Α., 'Υποστράτηγος 1921.
- 16 Κούρτης 'Εμ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 17 Κούτσης Παν., 'Υποστράτηγος 1921.
- 18 Κωνσταντινόπουλος Κωνστ., 'Υποστράτηγος 1921.

- 19 Μιαούλης 'Ανδρ., 'Υποναύαρχος 1921.
- 20 Μοσχόπουλος Τ., Συνταγματάρχης 1921.
- 21 Νίδερ Κωνστ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 22 Πάλλης 'Αντ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 23 Παπαδήμας Δ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 24 Παπαρηγόπουλος Σ., 'Υποναύαρχος 1921.
- 25 Πετμεξᾶς Κωνστ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 26 Πολυμενάκος Γεώργ., 'Αντιστράτηγος 1921.
- 27 Ραζηκώτσικας Ι., 'Υποναύαρχος 1921.
- 28 Τριανταφυλλάκος 'Αλ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 29 Τρουπάκης Κωνστ., 'Υποστράτηγος 1921.
- 30 Τυπάλδος Κωνστ., 'Υποναύαρχος 1921.

ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ

- 1 'Αγγελόπουλος Γ., Πρύτανις Πανεπιστημίου 1918.
- 2 'Αθανασιάδης Νικ., Διευθ. 'Υπ. 'Εξωτερικῶν 1919.
- 3 'Αλαβάνος Νικ., Βουλευτής 1919.
- 4 'Αμπελᾶς Τιμ., Φιλόλογος 1922.
- 5 'Αραβαντινός Δ., 'Επιθ. Δημ. 'Εργων 1921.

- 6 Βελιμέξης Ι., Πρόεδρος 'Εφετῶν 1921.
- 7 Βλάχαλης 'Αλ., Διευθ. Σιδηροδρόμων 1921.
- 8 Βλάνης Α. Διευθ. ἐν Κερκύρα 1918.
- 9 Βλαστός Σ., 'Ιδιοκτήτης «'Ατλαντίδος» 1921.
- 10 Βλιάμος Μ., 'Αντιπρόεδρος 'Εθνοσυνελεύσεως 1921.
- 11 Βόλτος Δ., 'Ομογενής 1922.
- 12 Βούρος Α., Σύμβουλος Πρεσβείας 1919.
- 13 Βουτυρᾶς Σ., Δημοσιογράφος ἐν Κων(πόλει 1920.
- 14 Γκιών 'Ιω., Διευθ. Α' 'Υπ. 'Εσωτερικῶν 1922.
- 15 Γερακάρης Νικ., Εἰσαγγελεὺς 'Εφετῶν 1921.
- 16 Γεωργίτσης Μ., Πρόεδρος 'Εφετῶν 1921.
- 17 Γρηγοριάδης Μιχ., 'Επιθ. Σιδηροδρόμων 1918.
- 18 Δαμαλᾶς Π., πρόην Δήμαρχος Πειραιῶς 1922.
- 19 Δεκάζος Π., Διευθ. 'Υπ. Γεωργίας 1921.
- 20 Δεληγεώργης Δ., 'Αρεοπαγίτης 1921.
- 21 Δροσόπουλος Ι., Συνδιοικ. 'Εθνικῆς Τραπεζῆς 1919.
- 22 Ζαλοκώστας Π., Διευθ. Χημ. 'Εργ. 1918.
- 23 Ζώτος 'Αλ., Εἰσαγγελεὺς 'Εφετῶν 1921.
- 24 'Ηλιάκης Ι., Γεν. Διοικ. Δυτ. Μακεδονίας 1919.
- 25 Θεοδωρόπουλος Θ., Πρόεδρος 'Εφετῶν 1921.
- 26 Θεοφιλάτος Δ., Δημοσιογράφος 1921.
- 27 'Ιωαννίδης Ι., Βασ. 'Επίτρ. 'Ιερᾶς Συνόδου 1921.

- 28 Καλλίας Δημ., Διευθ. Δημοσίων Ἔργων 1921.
- 29 Κανελλόπουλος Ε., Σύμβουλος Πρεσβείας 1919.
- 30 Καμπᾶς Νικ., Ἐφέτης 1919.
- 31 Καστόρχης Δ., Ἐψηφ. Καθ. Πανεπιστ. 1921.
- 32 Καντατζόγλου Α., Πρεσβευτὴς 1921.
- 33 Καψαμπέλης Ἐμ., Πρόεδρος Ὑπουργὸς 1919.
- 34 Κόλλας Κ., Γραμ. Πρεσβείας 1919.
- 35 Κονδάκης Ἰω., Β. Ἐπ. Ἱερᾶς Συνόδου 1921.
- 36 Κοντογούρης Φίλ., Δικηγόρος 1922.
- 37 Κορφιοτάκης Π., Ἀρεοπαγίτης 1921.
- 38 Κουσίδης Α., Καθηγ. Πολυτεχνείου 1921.
- 39 Κροκιδᾶς Σωτ., Γεν. Διοικητὴς 1919.
- 40 Κυμπρίτης Δ., Πρόεδρος Ὑπουργὸς 1921.
- 41 Κωνσταντίνης Α., Μηχανικὸς 1919.
- 42 Λεκατσᾶς Θ., Διευθ. Γεν. Λογιστ. 1921.
- 43 Λιβιεράτος Π., Καθηγ. Παν. Γενεύης 1918.
- 44 Λυγινὸς Κ., Βιομήχανος 1921.
- 45 Μανουσόπουλος Π., Ἀντιπρ. Ἀρ. Πάγου 1921.
- 46 Μαζαράκης Π., Διευθ. Ὑπ. Ἐσωτ. 1918.
- 47 Μαλλᾶχ Ἰωσ., Πληρεξούσιος 1922.
- 48 Μάτσας Ἀν., Διευθ. Σιδ. Κράτους 1921.
- 49 Μαυρουδῆς Ν., Διευθ. Ὑπουργ. Ἐξωτ. 1919.

- 50 Μέρμηγκας Κ., Καθηγ. Πανεπιστ. 1922.
- 51 Μεσσαλᾶς Ι., Αἰθάρχης Α. Μ. Ὀλγας 1920.
- 52 Μεταξᾶς Α., Ἀρχιτέκτων Ἀνακτόρων 1922.
- 53 Μουτσόπουλος Γ., Ἀρεοπαγίτης 1921.
- 54 Ναύτης Στ., Ἀρεοπαγίτης 1921.
- 55 Νικολαΐδης Κ., Ἀρεοπαγίτης 1918.
- 56 Εὐνόπουλος Ν., Εἰσαγ. Ἐφετῶν 1921.
- 57 Ὀμηρίδης Δ., πρῶην Ὑπουργὸς 1921.
- 58 Παγανέλης Στ. Ἀρεοπαγίτης 1921.
- 59 Παπαδόπουλος Θ., Πρόεδρος Ὑπουργὸς 1921.
- 60 Παπαλυγούρας Α., Τέως Εἰσαγ. Ἐφετῶν 1921.
- 61 Παππᾶς Ι., Πρόεδρος Ὑπουργὸς 1919.
- 62 Παράσχης Ἀντ. Ἐπίσκοπος Πατρῶν 1921.
- 63 Πετράκος Ι., 1919.
- 64 Ραλλᾶτος Λιβιεράτος Ν., Ἐθν. εὐεργέτης 1919.
- 65 Ρινόπουλος Μ., Γεν. Γρ. Ὑπ. Οἰκ. 1920.
- 66 Ρώτας Α., Ἐπιθεωρ. Δημ. Ἔργων 1921.
- 67 Σεῖζάνης Μιλ., Δημοσιογράφος 1922.
- 68 Σβοράκος 1918.
- 69 Σιμόπουλος Χαρ., Σύμβ. Πρεσβείας 1919.
- 70 Σισιλιᾶνος Δ., Πρόεδρος Ὑπουργὸς 1921.
- 71 Σκάρπας Ἰω., Διευθ. Φρενοκομείου 1921.

- 72 Σκουζῆς Γ., Σύμβ. Σιδηρ. Ἀθηνῶν 1922.
- 73 Σκουφός Δημ., Πρόεδρος Ἐφετῶν 1921.
- 74 Στελλάκης Ε., Γεν. Πρόξενος 1921.
- 75 Στεργιάδης Ἀρ., Ὑπατος Ἀρμοστής 1919.
- 76 Σωτηριάδης Γ., Καθ. Παν. 1918.
- 77 Σωτηριάδης Σ., Ἀντιπρ. Ἐθνοσυνελεύσεως 1921.
- 78 Τανταλίδης Δ., Διευθ. Ἀμ. Φόρων 1920.
- 79 Τζαννετουλάς Σπ., Διευθ. Γεν. Λογιστ. 1921.
- 80 Τζουλάτης Ἰω., Πρόεδρος Ἐφετῶν 1921.
- 81 Τσαμαδὸς Μ., Σύμβουλος Πρεσβείας 1919.
- 82 Τσορμπατζόγλου Γ., Πρόεδρος Ὑπουργὸς 1919.
- 83 Τσόχας Γ., Δήμαρχος Ἀθηναίων 1921.
- 84 Ὑψηλάντης Ἐμ., Νομάρχης 1921.
- 85 Φίλων Κ., Ταμίας Α. Μ. 1919.
- 86 Φωκᾶς Γερ., Καθ. Πανεπιστ. 1918.
- 87 Χατζάκος Ἰω., Πρόεδρος Ἐφετῶν 1918.
- 88 Χρηστομᾶνος Α., Καθηγ. Πανεπιστ. 1922.

Στρατιωτικοί.

- 1 Ἀγγελόπουλος Α., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- 2 Ἀδρακτᾶς Κων., Ἀνώτ. Ἀρχιφροντιστὴς Π. Ν. 1921.
- 3 Ἀθανασιάδης Γ., Συν/ρχης Πυρ. 1921.

- 4 Ἀθανασίου Νικ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 5 Ἀθανασόπουλος Γ., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 6 Αἰγιαλίδης Α., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 7 Ἀλεξάνδρου Γ., Συν/ρχης 1921.
- 8 Ἀλμπανάκης Π., Συν/ρχης 1921.
- 9 Ἀναγνωστόπουλος Α., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 10 Ἀναγνωστόπουλος Χ., Συν/ρχης Μετ. 1921.
- 11 Ἀνδρεάδης Ἀντ., Πλοίαρχος Π. 1921.
- 12 Ἀξελὸς Ἡρακλ., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- 13 Ἀποστολίδης Μιχ., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 14 Ἀποστόλου Ἀλ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 15 Ἀργυρόπουλος Π., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 16 Ἀρτὴς Ν., Συν/ρχης Ἐπιμ. 1921.
- 17 Βαγιᾶς Κ., Συν/ρχης 1921.
- 18 Βαλέττας Γ., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 19 Βασιλείου Ν., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 20 Βασιλοῦνης Δ., Συν/ρχης Π. 1921.
- 21 Βελλίνης Ν., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 22 Βάσος Γ., Συν/ρχης Ἱππ. 1921.
- 23 Βενετσᾶνος Γ., Συν/ρχης Ἐπιμ. 1921.
- 24 Βενάρδος Ἐλ., Συν/ρχης 1921.
- 25 Βίγκος Ἀντ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.

- 26 Βισβίξης Τ., Στρ. Σύμβουλος 1921.
- 27 Βλάσιος Π., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- 28 Βογιατζής Παν., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 29 Βοτίλας Λουκάς, Συν/ρχης 1921.
- 30 Βότσης Νικ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 31 Βρυάκος Κάρ., Πλοίαρχος 1921.
- 32 Βουλπιώτης Ν., Συν/ρχης 1921.
- 33 Γαλανός Βασ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 34 Γενήσερλής Νικ., Συν/ρχης Ἴππ. 1921.
- 35 Γεωργιάδης Ι., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 36 Γεωργιάδης Γεώρ., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 37 Γεωργίου Κωνστ. Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 38 Γιαννηκώστας Κ., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- 39 Γκίκας Χρ., Στρατ. Σύμβουλος 1921.
- 40 Γκίλος Γερ. Συν/ρχης 1921.
- 41 Γκιταράκος Κ., Συν/ρχης Ἐπιμ. 1921.
- 42 Γκιταράκος Ν., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 43 Γονατᾶς Στ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 44 Γραμματικόπουλος Δ., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 45 Γρίβας Γεώρ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 46 Δαραλέξης Α., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 47 Δεγκλερής Περ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.

- 48 Δέδες Ἰω., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 49 Δημαράς Δημ., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 50 Δημαράς Κ., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 51 Δημητρακόπουλος Ι., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 52 Δημητρακόπουλος Κ., Συν/ρχης Ἴππ. 1921.
- 53 Δημητρώσας Εὐάγ., Συν/ρχης 1921.
- 54 Δημητριάδης Ι., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 55 Δημόπουλος Δ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 56 Διγενῆς Κ., Συν/ρχης 1921.
- 57 Δούλης Δημ., Συν/ρχης 1921.
- 58 Δραπανιώτης Ἀν., Ἀν. Ἀρχιμηχ. Π. Ν. 1921.
- 59 Δροσόπουλος Κ., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 60 Δρόσος Ἰωάν., Συν/ρχης Μηχ. 1921.
- 61 Εὐαγγελάκης Ν., Συν/ρχης Ἐπιμ. 1921.
- 62 Εὐαγγελίδης Ἀγ., Ἀρχίατρος Π. Ν. 1921.
- 63 Ἐξαδάκτυλος Α., Συν/ρχης 1921.
- 64 Ἐπισκοπίου Δημ., Συν/ρχης 1921.
- 65 Εὐριπαῖος Ι., Συν/ρχης 1921.
- 66 Εὐστρατιάδης Ἐμ., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 67 Ζάχος Χ., Συν/ρχης 1921.
- 68 Θεοφανίδης Ι., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 69 Θεοφιλόπουλος Ι., Συν/ρχης 1921.

- 70 Θεοχάρης Ἀντών., Συν/ρχης 1921.
- 71 Θεοχάρης Σ., Συν/ρχης 1921.
- 72 Ἰωαννίδης Β., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 73 Ἰωαννίδης Π., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 74 Καζάκος Ἰω., Ἀν. Ἀρχιφροντιστής Π. Ν. 1921.
- 75 Κάκκαβος Δ., Συν/ρχης 1921.
- 76 Καλκανδῆς Α., Συν/ρχης Πεζ. 1921.
- 77 Καλογεράς Α., Συν/ρχης 1921.
- 78 Καναβατζόγλου Ἀλ., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 79 Κανάρης Α., Συν/ρχης 1921.
- 80 Κανάρης Ἀριστ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 81 Καπετανάκης Β., Συν/ρχης 1921.
- 82 Καποδίστριας Κ., Συν/ρχης 1921.
- 83 Καραμανλίκης Β., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- 84 Καρκαβίτσας Ἀνδ., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 85 Καρτέρης Λεων., Συν/ρχης 1921.
- 86 Κορτζῆς Γ., Συν/ρχης 1921.
- 87 Καρυστηνός Ν., Συν/ρχης 1921.
- 88 Κατσανάκος Κ., Συν/ρχης 1921.
- 89 Κατσαρός Δημ., Συν/ρχης 1921.
- 90 Κατσικογιάννης Ε., Συν/ρχης 1921.
- 91 Κεφαλωνίτης Κ., Συν/ρχης 1921.

- 92 Κλαδάς Ν., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- 93 Κλεομένης Β., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 94 Κοκκίδης Ν., Συν/ρχης 1921.
- 95 Κοντογούρης Χρ., Συν/ρχης Πυρ. 1921.
- †96 Κοντόσταυλος Π., Πλοίαρχος Π. Ν. ἐ.εφ. 1922.
- 97 Κόππας Ἐλ., Πλοίαρχος 1921.
- 98 Κορδέλλας Ν., Συν/ρχης 1921.
- 99 Κουμουτσόπουλος Κ., Συν/ρχης 1921.
- 100 Κουρέβελης Σ., Συν/ρχης 1921.
- 101 Κουρούκλης Ἀνδ., Συν/ρχης 1921.
- 102 Κουρουσόπουλος Β., Συν/ρχης 1921.
- 103 Κριεζῆς Ἀντ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 104 Κυπριανός Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 105 Κυριακόπουλος Η., Συνταγματάρχης 1921.
- 106 Κυριακός Ἀρ., Συνταγματάρχης 1921.
- 107 Κωστάκης Ι., Συνταγματάρχης 1921.
- 108 Λάμπρος Δ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 109 Λάμπρου Κ., Συνταγματάρχης 1921.
- 110 Λασκαρίδης Ἀλ., Συνταγματάρχης 1921.
- 111 Λούζης Χαρ., Συνταγματάρχης 1921.
- 112 Λυκούδης Σ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 113 Λυμπερόπουλος Κ., Συνταγματάρχης 1921.

- 114 Ανρίτσας Δημ., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 115 Μαγουλάς Σ., Συνταγματάρχης 1921.
- 116 Μακρυκώστας Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 117 Μαλάμος Κ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 118 Μαλλικόπουλος Κ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 119 Μαμούρης Ἀρ., Συνταγματάρχης 1921.
- 120 Μαργαρίτης Ε., Συνταγματάρχης 1921.
- 121 Μαρκουλάκης Ἐρ., Συνταγματάρχης 1921.
- 122 Μάρμορης Σπ., Ἀρχίατρος Π. Ν. 1921.
- 123 Μαυρομάτης Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 124 Μαυρομάτης Ν., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 125 Μεντζελόπουλος Σ., Συνταγματάρχης 1921.
- 126 Μεταξᾶς Δημ., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 127 Μεταξᾶς Σ., Συνταγματάρχης 1921.
- 128 Μιχαλόπουλος Μ., Συνταγματάρχης 1921.
- 129 Μομφερᾶτος Τιμ., Συνταγματάρχης 1921.
- 130 Μοργιαλῆς Ἰούλ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 131 Μπαζαῖος Ἰω., Συνταγματάρχης 1921.
- 132 Μπάκκας Θεόδ., Συνταγματάρχης 1921.
- 133 Μπάμπης Α., Συνταγματάρχης 1921.
- 134 Μπάτσης Ἀντ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 135 Μπίτσης Κωνστ., Συνταγματάρχης 1921.

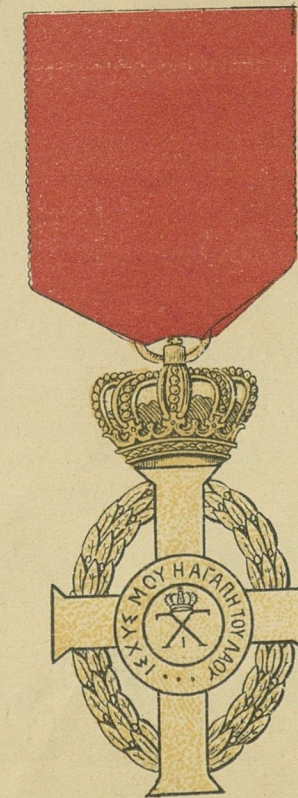
- 136 Μπουκλάκος Π., Συνταγματάρχης 1921.
- 137 Μπούμπουλης Ι., Ἀντιπλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 138 Μπουρτζουκίδης Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 139 Ναυπλιώτης Σπ., Συνταγματάρχης 1921.
- 140 Νικολαΐδης Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 141 Οἰκονομάκης Μιχ., Συνταγματάρχης 1921.
- 142 Οἰκονομίδης Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 143 Οἰκονομόπουλος Σ., Στρατ. Σύμβ. Ι' τάξεως 1921.
- 144 Οἰκονόμου Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 145 Οἰκονόμου Μιχ., Συνταγματάρχης 1921.
- 146 Παγουρτζῆς Εὐαγ., Συνταγματάρχης 1921.
- 147 Παλαμάρας Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 148 Πάλλης Κ., Συνταγματάρχης 1921.
- 149 Παναγιωτίδης Θ., Ἀν. Ἀρχίατρος 1921.
- 150 Παντελόπουλος Ἀρ., Ἀν. Ἀρχίατρος 1921.
- 151 Παξιμάδης Α., Συνταγματάρχης 1921.
- 152 Παπαβασιλείου Ι., Συνταγματάρχης 1921.
- 153 Παπαβασιλείου Ὁθ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 154 Παπαγεωργίου Β., Συνταγματάρχης 1921.
- 155 Παπαδημητρίου Π., Συνταγματάρχης 1921.
- 156 Παπαζαφειρόπουλος Δ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 157 Παπσηλιόπουλος Σ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.

- 158 Παπαθανασιάδης Θ., Συνταγματάρχης 1921.
- 159 Παπακυριαζῆς Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 160 Παπάκωνσταντίνου Γ. Συνταγματάρχης 1921.
- 161 Παπαμιχαῖλ Ι., Συνταγματάρχης 1921.
- 162 Παπανικολάου Χρ., Συνταγματάρχης 1921.
- 163 Παπαφλέσσας Ι., Συνταγματάρχης 1921.
- 164 Παπαχρήστου Π., Συνταγματάρχης 1921.
- 165 Παρασκευόπουλος Θ., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 166 Παστέλας Δημ., Συνταγματάρχης 1921.
- 167 Πέμας Ἰω. Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 168 Πετρίδης Ι., Συνταγματάρχης 1921.
- 169 Πετρόπουλος Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 170 Πίκουλας Πελ., Συνταγματάρχης 1921.
- 171 Πιττακὸς Π., Γεν. Ἀρχίατρος 1921.
- 172 Πλατῆς Ἀντ. Συνταγματάρχης 1921.
- 173 Πορτάρης Φραγκ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 174 Πουλάκος Κ., Συνταγματάρχης 1921.
- 175 Ράμος Ἡρακλ., Συνταγματάρχης 1921.
- 176 Ραφαήλοβιτς Ν., Συνταγματάρχης 1921.
- 177 Ρεδιάδης Περ., Πλοίαρχος Π. Ν. 1921.
- 178 Ρικάκης Δ., Συνταγματάρχης 1921.
- 179 Ρόδης Γ., Συνταγματάρχης 1921.

- 180 Ροντήρης Ἀγγ., Συνταγματάρχης 1921.
- 181 Σαγιάς Α., Συνταγματάρχης 1921.
- 182 Σακελλαρόπουλος Α., Συνταγματάρχης 1921.
- 183 Σακελλόπουλος Α., Συνταγματάρχης 1921.
- 184 Σέρρος Θεόδ., Ὑποναύαρχος ἑ. ἄ. 1921.
- 185 Σισμάνης Ἰωάν., Συνταγματάρχης 1921.
- 186 Σκαλτσογιάννης Φ., Συνταγματάρχης 1921.
- 187 Σκαρλάτος Κ., Συνταγματάρχης 1921.
- 188 Σκαρπαλέζος Δημ., Συνταγματάρχης 1921.
- 189 Σκοῦφος Γεώργ., Συνταγματάρχης 1921.
- 190 Σκυρὸς Α., Συνταγματάρχης 1921.
- 191 Σολιώτης Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 192 Σοῦτσος Περ., Συνταγματάρχης 1921.
- 193 Σουμίλας Πέτρ., Συνταγματάρχης 1921.
- 194 Σοφιανὸς Νικ., Συνταγματάρχης 1921.
- 195 Σπανὸς Κωνστ., Συνταγματάρχης 1921.
- 196 Σπαρινὸς Μ., Συνταγματάρχης 1921.
- 197 Σπηλιωτάκης Α., Συνταγματάρχης 1921.
- 198 Ταμπακόπουλος Ν., Συνταγματάρχης 1921.
- 199 Τόμπρος Γεώργ. Συνταγματάρχης 1921.
- 200 Τουρνάκης Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 201 Τριλίβας Ἰω., Συνταγματάρχης 1921.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α.

- 202 Τσακαλόπουλος 'Αλέξ., Συνταγματάρχης 1921.
- 203 Τσεκούρης Γ., Γεν. 'Αρχίατρος 1921.
- 204 Τσιμπούκης 'Αλ., Συνταγματάρχης 1921.
- 205 Τσόντος Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 206 Τσόγας Κωνστ., Γεν. 'Αρχίατρος 1921.
- 207 Φραγκόπουλος Α., Συνταγματάρχης 1921.
- 208 Φράγκος 'Αθ., Συνταγματάρχης 1921.
- 209 Φωκάς Σ., Συνταγματάρχης 1921.
- 210 Φωστηρόπουλος Γ., Συνταγματάρχης 1921.
- 211 Χαραλάμπης Σωτ., Στρ. Δικ. Σύμβουλος 1921.
- 212 Χρυσανθόπουλος Π., Συνταγματάρχης 1921.
- 213 Χατζηλιάκος Α., Συνταγματάρχης 1921.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α' (Πίναξ 15)

Τὸ μετάλλιον τοῦτο ἰδρύθη διὰ τοῦ νόμου 613 (1) εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α'.

(1) Νόμος 613, ἄρθρον 3 τῆς 16 'Ιανουαρίου 1915 'Εκτελεστικὸν Β. Δ. ἀπὸ 5 Μαρτίου 1921.

1. Τὸ μετάλλιον, ὅμοιον κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς τὸ τοῦ Παρασήμου τοῦ Τάγματος, φέρει τὰ σήματα τοῦ Τάγματος, ἄνευ σμάλτου, διαιρεῖται δ' εἰς δύο τάξεις: Α' ἀργυροῦν καὶ Β' χαλκοῦν. Ἡ ταινία τοῦ μεταλλίου εἶναι τοῦ αὐτοῦ χρώματος τοῦ παρασήμου τοῦ Τάγματος καὶ φέρεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους, ἔπεται δὲ πάντων τῶν παρασήμων καὶ στρατιωτικῶν μεταλλίων, προηγεῖται ὅμως τοῦ διασυμαχικοῦ μεταλλίου τῆς «Νίκης». Ἀπονέμεται, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει, ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἰδίως εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς, ὀπλίτας, κατωτάτους ὑπαλλήλους καὶ ἰδιώτας. Συνήθως διπλώματα δὲν παραδίδονται εἰς τοὺς τιμηθέντας. Προτάσεις δι' ἀπονομὴν μεταλλίων γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν διαφόρων διοικητικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν, αἰτνες διὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν διαβιβάζονται εἰς τὸ Β. Ἀδλαρχεῖον καὶ ὑποβάλλονται τέλος εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐκδίδοντος, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, Β. Διάταγμα δημοσιευόμενον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ἀπονεμηθὲν μετάλλιον παραδίδεται τῷ δικαιούλῳ δωρεάν, μετὰ θάνατον δὲ δὲν ἐπιστρέφεται, ἀλλὰ παραμένει ὡς ἀνάμνησις τοῖς κληρονόμοις.

V III. ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΩΝ

(ΓΙΙΝΑΕ 16)

1. Τὸ χρυσοῦν τοῦτο μετάλλιον, ὀνομασθὲν τὸ πρῶτον «Βασιλικὸν Μετάλλιον τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν»⁽¹⁾, καθιερώθη τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1914 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς αἰσίας συμπληρώσεως εἰκοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς τελέσεως τῶν γάμων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Σοφίας· εἰς διηγετὴν δ' ἀνάμνησιν τοῦ εὐτυχοῦς τούτου γεγονότος ὥρισθη ν' ἀπονέμῃται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, ἐκ περιτροπῆς, εἰς τοὺς ἀριστεῖς τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν, ὑποθερμαίνον οὕτως ἐν τῷ εἰρηνικῷ ἀγῶνι τὴν εὐγενῆ ἀμιλλαν τῶν ἀτόμων ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς προόδου τοῦ Ἑθνους.

Τὸ διὰ τοῦ νόμου 470 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1914 καθιερωθὲν βασιλικὸν μετάλλιον τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν

κατηργήθη, ἀντὶ δὲ τούτου καθιερώθη *Ἑθνικὸν Ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν*⁽²⁾.

Τὸ ἀριστεῖον ἀπονέμεται μόνον εἰς Ἕλληνας πολίτας, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς συγγραφεῖς ἐμμέτρων ἢ πεζῶν λογοτεχνικῶν ἔργων, ἥτοι ποιημάτων, δραμάτων καὶ διηγημάτων, ἀφ' ἑτέρου δ' εἰς συνθέτας μουσικούς, εἰς ζωγράφους καὶ εἰς γλύπτας.

Ἡ ἀπονομή γίνεται κατ' ἔτος μὲν ὥς πρὸς τὴν λογοτεχνίαν, κατὰ τριετίαν δὲ ὥς πρὸς τὴν μουσικὴν, τὴν ζωγραφικὴν καὶ τὴν γλυπτικὴν.

Καὶ ἡ μὲν τριετία τῶν μουσικῶν ἔργων λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1916, ἡ δὲ τῶν τῆς ζωγραφικῆς ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1917 καὶ τῶν τῆς γλυπτικῆς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1918.

(1) Νόμος 470 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1914. — (2) Νόμος 1001 τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1917.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ & ΤΕΧΝΩΝ

ΟΠΙΣΘΙΑ ΘΩΪΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τὰ ἀριστεῖα ἀπονέμονται διὰ Β. Διατάγματος κατόπιν ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπειῶν, ὧν τὰ μέλη ἀποτελοῦνται συνήθως ἀπὸ τῶν λαβόντων ἤδη ἀριστεῖον ἢ καὶ ἐξ ἐτέρων, συμπληρωτικῶς, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἰς τὸν τυχόντα τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀριστείου καταβάλλεται καὶ χρηματικὴ χορηγία, ἐφάπαξ, δισχιλίων δραχμῶν.

Ἀπονεμομένου τοῦ ἀριστείου, ἡ περὶ τούτου ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγινώσκεται δημοσίᾳ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Σιναίας Ἀκαδημίας, τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ. Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναλύεται τὸ διὰ τοῦ ἀριστείου τιμηθὲν ἔργον, μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς ἐκθέσεως ἐπιδίδεται τὸ ἀριστεῖον μετὰ τοῦ διπλώματος.

Οἱ τιμηθέντες διὰ τοῦ Ἀριστείου τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, ἀποτελοῦντες ἐν ὁλομελείᾳ ἴδιον Σῶμα, παρίστανται κατὰ τὰς δημοσίας ἐορτὰς ἐν ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου προγράμματος θέσει. Συγκαλοῦνται δ' εἰς συνεδρίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, προεδρεύοντος, πρὸς γνωμάτευσιν ἐπὶ γενικῶν ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας.

2. Τὸ ἀριστεῖον (1), ὅλον ἐκ χρυσοῦ ἔχον διάμετρον 40 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου, ἀποτελεῖται ἐκ δίσκου ἀμφικύρτου, εἰκονίζοντος ἐπὶ μὲν τῆς κυρίας ὀψews αὐτοῦ διὰ σμάλτου (email) τὸν ἐθνικὸν θυρεόν, κυκλούμενον ὑπὸ μαιανδρικοῦ διακόσμου, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ὀψews ἀναγεγραμμένον διὰ χρυσῶν ἀρχαϊκῶν γραμμάτων ἐπὶ λευκοῦ σμάλτου τὸ ρητὸν «ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ». Περὶ τὸν δίσκον ἐλίσσεται πρασινο-ποίκιλτος κλάδος κοτίνου.

Τὸ ἀριστεῖον φερόμενον εἰς τὸ μέσον τοῦ στήθους ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ ἀναρτᾶται ἀπὸ τοῦ τραχήλου διὰ χρυσῆς ἀλύσεως πεποικιλμένης διὰ κλαδίσκων κοτίνου ἐκ πρασίνου σμάλτου.

Οἱ τιμηθέντες διὰ τοῦ ἀριστείου δικαιοῦνται νὰ φέρωσιν ἐν συνήθει περιβολῇ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς κομβιοδόχης τοῦ ἱματίου χρυσοῦν πρασινοποίκιλτον κλαδίσκον κοτίνου μήκους 25 χιλιοστῶν.

Τὸ δίπλωμα τοῦ ἀριστείου ὑπογράφει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, προσυπογράφοντος καὶ τοῦ Τμηματάρχου τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν.

(1) Β. Δ. τῆς 16 Ἀπριλίου 1918.

3. Ἀριστεῖς τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν :

Α') Ἀριστεῖς τῆς Λογοτεχνίας

- † 1) Ἀγγελος Βλάχος 1915.
- † 2) Γεώργιος Σουρῆς 1915.
- 3) Ἀριστομένης Προβελέγγιος 1915.
- 4) Χαράλαμπος Ἀννινός 1915.
- 5) Κωστῆς Παλσμᾶς 1915.
- 6) Γεώργιος Δροσίνης 1916.
- 7) Ἰωάννης Πολέμης 1918.
- 8) Ἰωάννης Γρυπάρης 1920.
- 9) Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης 1921.

Β') Ἀριστεῖς τῆς Μουσικῆς

- † 1) Σπυρ. Σαμάρας 1915.
- 2) Διονύσιος Λαυράγκας 1915.
- 3) Ναπολέον Λαμπελέρ 1915.
- 4) Μανώλης Καλομείρης 1919.
- 5) Γεώργιος Λαμπελέρ 1922.

Γ') Ἀριστεῖς τῆς Ζωγραφικῆς

- 1) Γεώργιος Ἰακωβίδης 1915.
- 2) Κωνσταντῖνος Παρθένης 1920.

Δ') Ἀριστεῖς τῆς Γλυπτικῆς

- † 1) Δημήτριος Φιλιππότης 1915.

ΙΧ. ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΙΑΣ

(ΠΙΝΑΞ 17)

1. Τὸ παράσημον τοῦτο ιδρύθη ἐν ἔτει 1913 ⁽¹⁾, ἀπονέμεται δ' εἰς τοὺς ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἀποδεδειγμένους διακριθέντας ἐπ' ἀνδραγαθία. Τὸ «Ἀριστεῖον Ἀνδρείας» περιλαμβάνει τρεῖς τάξεις, ἴτοι :

α') Ταξιάρχην, β') Χρυσοῦν, γ') Ἀργυροῦν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπονεμητέων παρασήμων εἶναι ἀπεριόριστος.

2. Τύπος ἀριστείου. — Τὸ διάσημον τοῦ Ἀριστείου Ἀνδρείας συνίσταται εἰς Σταυρὸν ἐστεμμένον ὑπερθεν διὰ τοῦ βασιλικοῦ διαδήματος. Ὁ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Σταυροῦ κύκλος, πλαισιούμενος γύρωθεν διὰ λεπτοτάτων κλάδων δάφνης, παριστᾷ ἐπὶ τῆς προσθίας μὲν ὄψεως τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐπὶ τῆς ὀπισθίας δὲ φέρει τὴν ἐπιγραφὴν «ΑΞΙΑ».

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Ἀργυροῦ Ἀριστείου εἶναι ἐξ ἀργύρου, ὁ δὲ τοῦ Χρυσοῦ καὶ τοῦ Ταξιάρχου λευκῶς ἐσμαλτωμένος ἐπὶ χρυσοῦ, πλαισιοῦται δὲ διὰ λεπτοτάτης ταινίας ἐκ κυανοῦ σμάλτου περὶ τὰ ἄκρα αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸς οὗτος προσαρτᾶται εἰς κυματοειδῇ μεταξωτὴν ταινίαν φέρουσαν ἐναλλὰξ ἰσομερεῖς τρεῖς κυανὰς καὶ δύο λευκὰς ῥαβδώσεις.

3. Ἀπονομή ἀριστείου. — Ὁ Βασιλεὺς, ὡς Γενικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Στρατοῦ, εἶναι Ἀρχηγέτης τοῦ Τάγματος καὶ Αὐτῷ μόνον ἀνήκει ἡ ἀπονομή τοῦ ἀριστείου τούτου. Τὰ ἐπὶ τούτῳ ἐκδιδόμενα Β. Διατάγματα προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Ταξιάρχης τοῦ Ἀριστείου Ἀνδρείας ἀπονέμεται :

XIV. ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΤΕΛΕΤΑΙ

Ὡς Δημόσιαι τελεταὶ ἔχουσιν ὁρισθῆ ⁽¹⁾ κατὰ τὰς ἐπετείους ἐορτὰς :

- 1) Τῆς 1ης Ἰανουαρίου, ἐπὶ τῷ νέφ ἔτει,
- 2) Τῆς 25ης Μαρτίου ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἀνεξαρτησίᾳ,
- 3) Τῆς 21ης Μαΐου, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.
- 4) Ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων ἐκάστου ἔτους ὡς Δημοσία ἐπιτόπιος Ἑορτὴ ἐν Μεσολογίῳ, εἰς ἀνάμνησιν τῆς Ἱστορικῆς ἐξόδου τῆς Φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου ἐν ἔτει 1826 ⁽²⁾.

Ἐπὶ τούτῳ ἐκδίδονται ἐπίσημα προγράμματα, περίπου ὡς τὰ ὑποδείγματα Α', Β', Γ', Δ'.

1. Τελετὴ 1ης Ἰανουαρίου.

Ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς ταύτης τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα λαμβάνουνσιν ὅψιν ἐορτάσιμον

διὰ τῆς ἀναρτήσεως ἐθνικῶν σημαίων. Τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου ὀρίπτονται, διὰ τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας, ἐκ τοῦ λόφου τοῦ Λυκαβηττοῦ 21 κανονιοβολισμοί, ἐπαναλαμβάνονται δὲ καὶ τὸ ἑσπέρας, ἅμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου προγράμματος ὁρισθεῖσαν ὥραν ἄρχεται ἡ δοξολογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ, ἐν τῷ ὁποίῳ παρευρίσκονται αἱ Α. Α. Μ. Μ. οἱ Βασιλεῖς, τὰ Μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, αἱ Στρατιωτικαὶ καὶ Πολιτικαὶ Ἀρχαί, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ξένων Ἀποστολῶν καὶ λοιποὶ Ἐπίσημοι καταλαμβάνοντες τὰς ἐν τῷ σχεδιαγράμματι τοῦ Ναοῦ (πίναξ 20) ὁριζομένης θέσεις αὐτῶν.

Κατὰ τὰς ἐπισημοὺς τελετὰς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τὰ καθήκοντα τοῦ Τελετάρχου ἐκτελεῖ ὁ Φρούραρχος βοηθούμενος παρ' ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τῶν ὁποίων κύριος προορισμὸς ἔσται τὸ νὰ ὀδηγῶσιν

(1) Β. Δ. ἀπὸ 3 Ἀπριλ. 1913. — (2) Β. Δ. ἀπὸ 4 Ἀπριλ. 1907.

(1) Νόμος 4198 τῆς 30 Ἀπριλίου 1913. Ἐκτελεστικὸν Β. Δ. ἀπὸ 21 Μαρτίου 1921.

εἰς τὰς οἰκείας ἐν τῷ Ναῷ θέσεις τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος.

Κατὰ τὸν ψαλμὸν τοῦ Πολυχρονίου τῶν Βασιλέων αἱ σάλπιγγες ἀνακρούουσι χαιρετισμὸν τῆς Σημαίας, ἡ Φρουρὰ παρουσιάζει ὅπλα καὶ οἱ 21 κανονιοβολισμοὶ ἐπαναλαμβάνονται.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ ὑπὸ τοῦ προγράμματος τοῦ Β. Αὐλαρχείου (ὑπόδειγμα Β') ἀναφερόμενοι Ἐπίσημοι μεταβαίνουν εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὑποβάλλοντες τὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει εὐχὰς αὐτῶν εἰς τοὺς Βασιλεῖς.

2. Τελετὴ 25ης Μαρτίου.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἐθνικῆς ταύτης τῶν Ἑλλήνων ἑορτῆς, ἣτις ὑπομνήσκει τὴν μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν τῆς ὑφώσεως τῆς πρώτης ἐπαναστατικῆς σημαίας, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Λαύρας κατὰ τὴν 25 Μαρτίου 1821, φέρει εἰς τὰ ἐλεύθερα τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ὅλας ἐκείνας τὰς ἀναμνήσεις τῶν ἐπιμόχθων ἀγώνων τῶν μεγάλων μας προγόνων τῶν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς μικρᾶς γωνίας τῆς Πατρίδος μας, ὡς καὶ τὴν πρὸς τὸ καθήκον ὑποχρέωσιν ὅλων ἡμῶν διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἀγώνων πρὸς τελειωτικὴν ἀποκα-

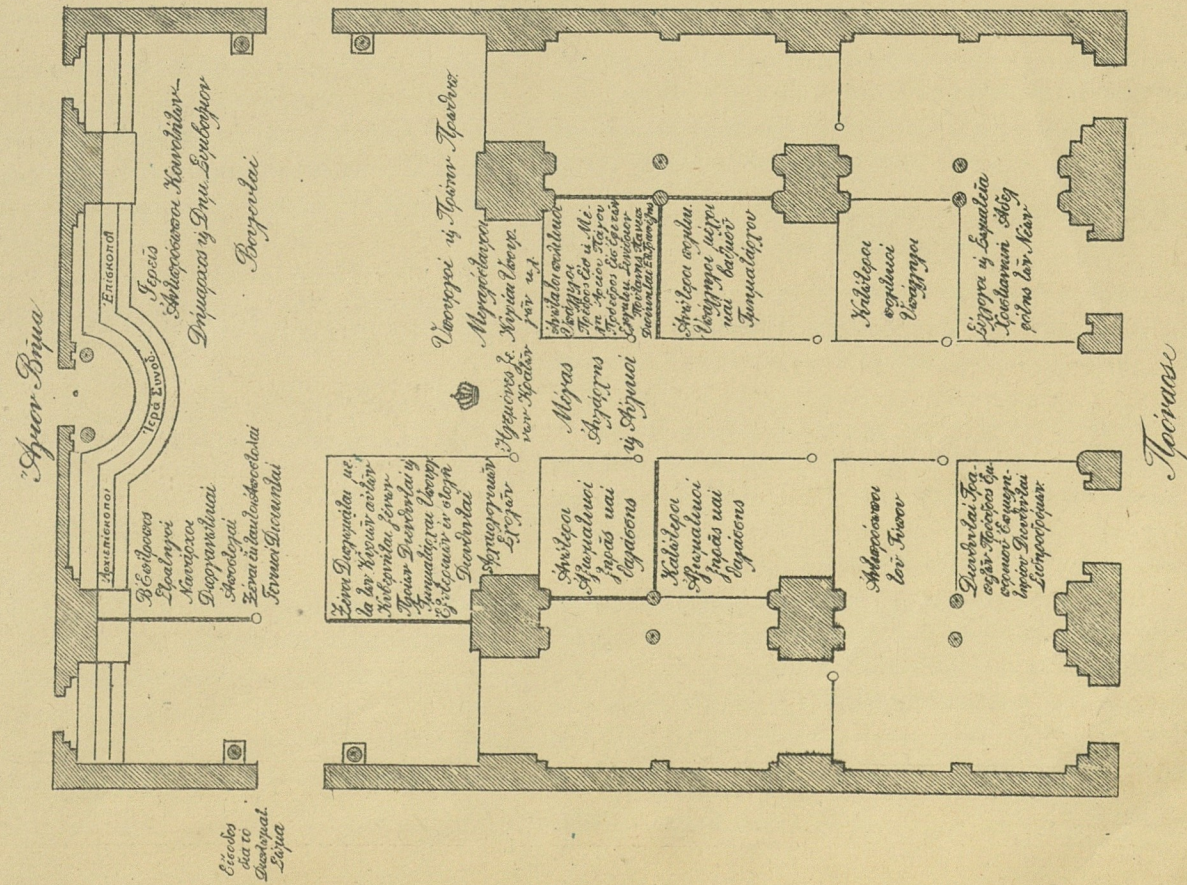
τάστασιν τῆς ἀθανάτου Φυλῆς μας. Ἡ ἀφοσίωσις τῶν νεωτέρων πρὸς τὰς ἐθνικὰς ταύτας ὑποχρεώσεις ἔδωκε τοὺς καρπούς της, ὅποτε βλέπομεν τὴν σήμερον ἡ μικρὰ τῆς τότε **Κυανόλευκος** νὰ γιγανθῇ καὶ νὰ περιλάβῃ ὑπὸ τὴν ἱερὰν σκέπην αὐτῆς ἐλευθέρους σχεδὸν πάντας τοὺς δούλους τῆς χθὲς. Ὁ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγὼν ἐξακολουθεῖ. . . .

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς ὁλόκληρος ἡ πόλις, μὴδ' αὐτῶν τῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν ἐξαιρουμένων, σημαϊστολίζονται διὰ σημαῶν ἑλληνικῶν καὶ ξένων ὡς καὶ δι' ἀνθέων. Τὴν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου, κατὰ τὴν ὥραν τῆς δοξολογίας ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ καὶ τὴν ἐσπέραν κατὰ τὴν ὥραν τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, ῥίπτονται οἱ κεκανονισμένοι 21 κανονιοβολισμοί.

Μετὰ τὴν ἐν τῷ Ναῷ δοξολογίαν οἱ Βασιλεῖς καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἐπισήμων μεταβαίνουν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ὅπου ἐν τῇ μεγάλῃ αὐτοῦ αἰθούσῃ λαμβάνει χώραν τελετὴ ὁ πανηγυρικὸς τῆς ἡμέρας ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Πρυτάνεως, ἐπακολουθεῖ δ' ἡ στέψις τῶν ἔξωθι τοῦ Πανεπιστημίου ἀδριάντων τοῦ Ῥήγα Φεραίου, Πατριάρχου Γρηγορίου, Κοραῆ καὶ λοιπῶν ἀναθηματικῶν στηλῶν. Τὸ ἐσπέρας φωταγωγεῖται ἡ πόλις, Ὑπουργεῖα καὶ λοιπὰ δημόσια Καταστήματα, Στρατιωτικὰ δὲ μουσικαὶ

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

τῆς ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τελετῆς τῶν Ἀρχόντων καὶ Ἐπισήμων κατὰ τὴν 25 Μαρτίου

διασχίζουσαι τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς παιανίζουσι διάφορα θούρια, ἐν τοῖς θεάτροις δὲ λαμβάνουσι χώραν παραστάσεις ἐθνικῶν ὑποθέσεων, εἰς ἄλλα δὲ κέντρα ἐπίσημοι τελεταὶ καὶ συγκεντρώσεις. Ἐν γένει ἡ πρωτεύουσα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μέχρι τῶν προκεχωρημένων νυκτερινῶν ὥρῶν λαμβάνει ὄψιν ἐορτάσιμον.

Ἐπίσημοι τελεταὶ καὶ συγκεντρώσεις λαμβάνουσι χώραν καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν Ἀρχῶν, ἐλλείπει δὲ τούτων τῇ τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

Τέλος ἡ ἐθνικὴ αὕτη τῶν Ἑλλήνων ἐορτὴ θεωρεῖται ὡς ἡ μεγαλυτέρα ἐορτὴ, ἐορτάζεται δ' ὑπὸ πάντων μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ.

3. Τελετὴ 21 Μαΐου.

Ὁ ἐορτασμός τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως διεξάγεται μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὡς καὶ κατὰ τὰς δύο προηγουμένας ἐορτάς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει καὶ ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἀνεξαρτησίᾳ. Λαμβάνουσι χώραν αἱ αὐταὶ στρατιωτικαὶ παρατάξεις καὶ ἡ σχετικὴ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ δοξολογία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς δέχεται ἐν τῷ Ἀνακτόρῳ τὰ συγχαρητήρια τῶν

Ἐπισήμων. Τὸ ἐσπέρας φωταγωγοῦνται αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι τῆς πόλεως ὡς καὶ τὰ δημόσια Καταστήματα· πολλάκις δ' ὀργανοῦνται ἑκτακτοὶ λαμπαδηφορίαι καὶ ψάλλονται διάφορα θούρια ᾠσματα.

4. Ἑτήσιος πανηγυρισμός τῆς ἱστορικῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου.

Τρεῖς ἱστορικαὶ χρονολογίαι συνδεόμεναι ἀναποσπάστως πρὸς τοὺς πολυειδεῖς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας ἔχουσι χαραχθῇ βαθέως ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς Ἑλλήνου:

Ἡ τοῦ 1821, ἡ ὑψώσις τῆς πρώτης ἐπαναστατικῆς σημαίας, ἡ τοῦ 1826, ἡ ἱστορικὴ ἐξοδος τῆς Φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, καὶ ἡ τοῦ 1866, ἡ ὁλοκαύτως τοῦ Ἀρκαδίου.

Τὰ ἐπαναστατικὰ ταῦτα ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ λογισθῶσιν ὡς τὸ ἰδεῶδες τῆς δράσεως καὶ αὐτοθυσίας τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονηθῶσι, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων τούτων ἔφερε τὴν ἀφύπνισιν πολλῶν παραγόντων ἐθνικῶν καὶ ξένων, οἵτινες μετὰ προθυμίας διέθεσαν τὰς ἡθικὰς καὶ ὕλικὰς αὐτῶν δυνάμεις εἰς τὴν στερέωσιν

τῶν βάσεων τοῦ ἀνεγειρομένου μεγαλειώδους οἰκοδομήματος τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ τίμιον αἷμα, τὸ ὁποῖον ἀφθόνως ἔρρευσε. τότε, ἐπότισε τὴν ξηρὰν ἐκ τῆς δουλείας ἑλληνικὴν γῆν καὶ ἐβλάστησε τὸ τῆς ἐλευθερίας δένδρον. . . .

Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐκάστου ἔτους λαμβάνει χώραν ἐν Μεσολογγίῳ ἐπιτόπιος ἑορτὴ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱστορικῆς ἐξόδου τῆς Φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων τοῦ ἔτους 1826.

Τὴν παραμονὴν διακοσμοῦνται πάντα τὰ δημόσια Γραφεῖα καὶ τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως, ὑπὸ τῶν διδασκάλων δ' ἐκφωνοῦνται οἱ ἀρμόζοντες πανηγυρικοί. Τὴν ἐσπέραν δὲ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ῥίπτονται 21 κανονιοβολισμοί.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς τελεῖται ἐπίσημος ἐκκλησιαστικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἔξοδον. Ἐν τῷ ναῷ παρίστανται πᾶσαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, παρατάσσεται δὲ καὶ ἡ Φρουρὰ ὡς καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων. Κατὰ τὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἀπαγγελίαν τῶν σχετικῶν ὑπὲρ τῶν πεσόντων εὐχῶν αἱ σάλπιγγες ἀνακρούουσι χαιρετισμὸν τῆς Σημαίας, ἡ φρουρὰ παρουσιάζει ὅπλα καὶ οἱ 21 κανονιοβολισμοὶ ἐπαναλαμβάνονται.

Μετά τὸ μνημόσυνον δὲ γίνεται ἐπίσημος ὑποδοχὴ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ.

Β. Προγράμματα ἐπισήμων τελετῶν.

Α') Πρόγραμμα δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους.

«Τὴν πρώτην Ἰανουαρίου 19... ψαλίσεται δοξολογία ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους.

Τὴν ὥραν 10 1/2 π. μ. θέλουσι μεταβῆ εἰς τὸν Ναὸν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα καὶ αἱ Α.Α.Β.Β.Υ. οἱ Βασιλοπαιδες.

Θέλουσι παρευρεθῇ εἰς τὸν Ναὸν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ξένων δογμάτων, οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ὑποστράτηγοι καὶ Ὑποναύαρχοι, οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν ξένων ἐν Ἀθήναις Στρατιωτικῶν Ἀποστολῶν, πᾶσαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Διοικητικαὶ Ἀρχαὶ μετὰ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν αὐτῶν καὶ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Ἀθηναίων, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Συνδιοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν Στρατοῦ, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων.

Οἱ Πρεσβευταὶ τῶν ξένων Κρατῶν θέλουσι παρακληθῆ ἵνα παρευρεθῶσιν, ἐὰν εὐαρεστῶνται, εἰς τὴν τελετὴν».

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν)

Ἐν στολῇ.

Β') Αὐλικὸν πρόγραμμα

τῆς ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ νέου ἔτους δεξιώσεως.

«Τῇ Παρασκευῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 19...

Αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, παρισταμένων τῶν Αὐτῶν Βασιλικῶν Ὑψηλοτήτων τῶν Πριγκίπων καὶ Πριγκιπισσῶν τοῦ Βασιτικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἀκολουθιῶν Αὐτῶν, δεχθήσονται ἐν τῇ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν Ὑποδοχῶν τῶν Νέων Ἀνακτόρων τὰ ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ νέου ἔτους εὐχετήρια:

Ὡρὰ 11.30' π. μ. Τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς.

Ὡρὰ 11.40' π. μ. Τῶν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἀνωτέρων Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους, προσερχομένων κατὰ τὴν ὥς ἔπεται τάξιν:

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ὁ παρ' αὐτῇ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος. Οἱ ἐν Ἀθήναις Ἀρχηγοὶ τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν δογμάτων. Οἱ Μεγαλόσταυροι καὶ οἱ χρηματίσαντες Πρω-

θυπουργοί. Οἱ Ἑκτακτοὶ Ἀπεσταλμένοι καὶ Πληρεξούσιοι Ὑπουργοὶ καὶ οἱ Πρόεδροι Ὑπουργοί. Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Πρωτοδικῶν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας. Οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὑπουργείων. Ὁ Πρύτανης καὶ ἡ Σύγκλητος τῶν Πανεπιστημίων. Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Ὁ Νομάρχης. Ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Ὡρὰ 11.45' π. μ. Οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες ἐν ἐνεργείᾳ Ἀντιστράτηγοι, Ὑποστράτηγοι, Ἀρχηγοὶ Στρατιωτικῶν Ἀποστολῶν, οἱ Διοικηταὶ Σωμάτων καὶ Στρατιωτικῶν Καταστημάτων καὶ οἱ ἐξ ἐκάστου τῶν ἐνταῦθα ἐδρευόντων Στρατιωτικῶν Σωμάτων ἀρχαιότεροι ἐξ ἑνὸς ἐκάστου βαθμοῦ Ἀξιωματικοί. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ὑποναύαρχοι, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Β. Ναυστάθμου καὶ οἱ Κυβερνήται τῶν Β. Πολεμικῶν Πλοίων.

Περίβολή. Ἐν μεγάλῃ στολῇ ἡ ἐπίσημος πολιτικὴ μετὰ παρασήμων.

Προσέλευσις εἰς τὰ Βασιλικά Ἀνάκτορα διὰ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Διοχάρους εἰσόδου».

Καθ' Ὑψηλὴν Βασιλικὴν Ἐπιταγὴν

Ὁ Αὐλάρχης

Γ') Πρόγραμμα δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ.

Τὴν 25 Μαρτίου 19... τελεσθῆσεται, ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ, δοξολογία ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως.

Τὴν ὥραν 10 1/2 π. μ. θέλουσι μεταβῆ εἰς τὸν Ναὸν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. οἱ Βασιλόπαιδες.

Θέλουσι παρευρεθῇ εἰς τὸν Ναὸν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν ξένων δογματῶν, οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ὑποστράτηγοι καὶ Ὑποναύαρχοι, οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν ξένων ἐν Ἀθήναις Στρατιωτικῶν Ἀποστολῶν, πᾶσαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Δικαστικαὶ Ἀρχαὶ μετὰ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν αὐτῶν καὶ ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Ἀθηναίων, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Συνδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίης, οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν Στρατοῦ, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων.

Οἱ Πρεσβευταὶ τῶν ξένων Κρατῶν θέλουσι παρακληθῇ ἵνα παρευρεθῶσιν, ἐὰν εὐαρεστώνται, εἰς τὴν τελετὴν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

Ἐν στολῇ.

Δ') Πρόγραμμα δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

«Τὴν 21 Μαΐου 192... ψαλῆσεται δοξολογία ἐν τῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Τὴν 10,15' ὥραν π. μ. θέλουσι μεταβῆ εἰς τὸν Ναὸν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. οἱ Βασιλόπαιδες.

Θέλουσι παρευρεθῇ εἰς τὸν Ναὸν: Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν ξένων δογματῶν, οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ὑποστράτηγοι καὶ Ὑποναύαρχοι, οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν ξένων ἐν Ἀθήναις Στρατιωτικῶν Ἀποστολῶν, πᾶσαι αἱ Πολιτικαὶ καὶ Δικαστικαὶ Ἀρχαὶ μετὰ τῶν ἀνωτέρων λειτουργῶν αὐτῶν, ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ Ἀθηναίων, οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν Στρατοῦ, ὁ Διοικητὴς καὶ ὁ Συνδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τρα-

πέξης, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων.

Οἱ Πρεσβευταὶ τῶν ξένων Κρατῶν θέλουσι παρακληθῇ

ἵνα παρευρεθῶσιν, ἐὰν εὐαρεστώνται, εἰς τὴν τελετὴν».

Ἐν Ἀθήναις τῇ

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν)

Ἐν στολῇ.

XV. ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑ ΚΑΙ ΕΘΙΜΟΤΑΞΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΤΙΜΩΝ

Ἡ ἐθιμοτυπία καὶ ἐθιμοταξία τῶν ἀποδιδόμενων τιμῶν ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς, ὑποδοχὰς καὶ λοιπὰς παρεμφερεῖς περιστάσεις διέπονται ὑπὸ ἐιδικῶν κανονισμῶν, τῶν ὁποίων ἡ σύντομος περιγραφή ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ δὲν θὰ ἔδιδε τὰς ἀκριβεῖς ἐκείνας ὁδηγίας, ὅχι μόνον εἰς τοὺς ἀμέσως ἐνδιαφερομένους κ. κ. Στρατιωτικούς, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνους ὧν ἤθελον τυχὸν κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον. Ὡς ἐκ τούτου

ἐθεωρήσαμεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ τοὺς ἐν ἰσχύϊ σχετικούς κανονισμούς, τοὺς ὁποίους παρέσχεν ἡμῖν λίαν προθύμως ἡ ἀρμοδία Ὑπηρεσία τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν (1) καὶ Ναυτικῶν (2).

Α'. Ἐθιμοτυπία παρὰ τῷ Στρατῷ τῆς ξηρᾶς.

1. Τιμαὶ ἀποδιδόμεναι παρὰ τῶν Ἀξιωματικῶν.

(Ἐπισκέψεις καὶ παρουσιάσεις)

115. Οἱ Ἀξιωματικοὶ τῶν Σωμάτων, Στρατ. Καταστημά-

(1) Λοκίμιον Κανονισ. τῆς ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων (1914).-(2) Κανονισ. τῆς ἐπὶ τῶν πολεμικῶν πλοίων ὑπηρεσίας (1919).

των καὶ Ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ οἱ Ἀξιωματικοὶ τοῦ Στρατοῦ τῆς θαλάσσης ὀφείλουσιν ἐπισκέψεις, ἐν σώματι, εἰς τὰ κάτωθι πρόσωπα:

Τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν

Τοὺς ὑφ' οὓς ὑπάγονται: Διοικητὰς Σώματος Στρατοῦ, Μεραρχίας, Ταξιαρχίας, Διοικητὰς Φρουρίων, Εἰδικοὺς Ἐπιθεωρητὰς, τοὺς Σωματάρχας ἢ Διευθυντὰς Καταστημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, τοὺς Ἀντιναύαρχους, Ὑποναύαρχους, Μοιράρχους Ναυτικῶν Μοιρῶν, Διευθυντὴν Ναυστάθμου ἢ Διευθυντὴν Ναυτικοῦ Καταστήματος καὶ Ὑπηρεσίας.

116. Ἡ ἐν σώματι ἐπίσκεψις γίνεται ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἀρχαιότερου τῶν ἐπισκεπτῶν, ὅστις καὶ παρουσιάζει τοὺς λοιποὺς συμπαρασυζομένους.

117. Αἱ ἐπισκέψεις αὗται γίνονται ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ σημείῳ ὑπηρεσίας, πλὴν ἐναντίας διαταγῆς, ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεως τῶν προσώπων, πρὸς ἃ δεόν νὰ γίνωσιν αὗται, **κατόπιν εἰδοποιήσεως**, ἣν τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀπευθύνουσι πρὸς τὴν Στρατιωτικὴν ἢ Ναυτικὴν Ἀρχήν, τὴν ἀρμοδίαν νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαίους διαταγὰς.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεως καὶ τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεως Σώματός τινος γίνονται ἐπίσης ἐπισκέψεις παρὰ

τοῦ Σώματος τῶν Ἀξιωματικῶν εἰς τοὺς δικαιουμένους ταύτης ἐν ὧρα ἐνδεικνυμένη ὑπ' αὐτῶν· ἐξαιρετικῶς αἱ ἐπισκέψεις αὗται γίνονται ἐν στολῇ πορείας.

Ὁ Ὑποφρούραρχος ἅμα τῇ ἐν τῇ πόλει ἀφίξει Σώματός τινος ἀποστέλλει πρὸς τὸν Διοικητὴν αὐτοῦ τὸν κατάλογον καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα δικαιοῦνται ἐπισκέψεως.

118. Ὅταν Σῶμα ἢ ἀπόσπασμα σταθμεύσῃ εἰς πόλιν, εἰς ἣν δὲν πρόκειται νὰ διαμείνῃ, ὁ Διοικητὴς τούτου παρουσιάζεται ἐν στολῇ πορείας πρὸς τὸν Φρούραρχον, ἐὰν εἶναι κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα ὑποδεέστερος αὐτοῦ. Ἐὰν εἶναι ἀρχαιότερος, ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ ἀρχαιότερου τῶν φερόντων βαθμὸν κατώτερον τοῦ Φρουράρχου Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος. Ὅταν τὸ Σῶμα ἢ ἀπόσπασμα διασχίξῃ μόνον τὴν πόλιν, ἢ ἐπίσκεψις δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ.

Οἱ Ἀντιστράτηγοι καὶ Ἀντιναύαρχοι, οἱ Ὑποστράτηγοι καὶ Ὑποναύαρχοι λαμβάνοντες διοίκησιν ἢ εἰδικὴν ἀποστολὴν ἢ ὑπηρεσίαν ἀνταλλάσσουσιν ἀμοιβαίως ἐπισκέψεις.

Πρῶτος ἐπισκέπτεται ὁ ὑποδεέστερος κατὰ βαθμὸν, ἐν ἰσοβαθμίᾳ δὲ ὁ ἀφικνούμενος εἰς τὸν τόπον.

Ὁ Πλοίαρχος Ἀρχηγὸς Μοίρας ἢ ὁ Κυβερνήτης μεμονωμένου πλοίου καταπλέοντος ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν προϋ-

σταμένην Στρατιωτικὴν Ἀρχὴν τῆς πόλεως, εἰς ἣν καταφθά-
ναι, ἐφ' ὅσον ὁ ταύτης προϊστάμενος εἶναι ἀνώτερος ἢ καὶ ὁμοιόβαθμος αὐτῷ· ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν ὀφείλει ἡ Στρατιωτικὴ Ἀρχή.

Ὁ διοριζόμενος ὡς προϊστάμενος τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς, μετὰ τὸν κατάπλουν τῆς Μοίρας ἢ τοῦ πλοίου, καὶ ὁμοιόβαθμος τῷ ἡγήτορι τῆς ναυτικῆς δυνάμεως θὰ ἐπισκεφθῇ πρῶτος αὐτόν. Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἀποδίδονται ἐντὸς 24 ὡρῶν.

119. Πᾶς Ἀξιωματικὸς ἐρχόμενος ν' ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν ἐν πόλει τινὶ ὀφείλει ἐπίσκεψιν εἰς τὰ ἐν § 2 ἀναφερόμενα πρόσωπα ὡς καὶ τὸν Φρούραρχον, ἂν οὗτος τυγχάνῃ ἀρχαιότερος αὐτοῦ. Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τοποθετούμενος ὁποσδήποτε ὑπὸ ἕτερον προϊστάμενον ὀφείλει ἅμα τῇ παρουσιάσει τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Ἀξιωματικούς, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων ἐτοποθετήθη, ἐν μικρᾷ στολῇ καὶ ἄνευ σημείου ὑπηρεσίας, ἀπερχόμενος δὲ λόγῳ μεταθέσεως ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ τὰς αὐτὰς ἐπισκέψεις.

Ἐπίσης οἱ Ἀξιωματικοὶ Στρατιωτικῆς τινος Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας ὀφείλουσι νὰ ἐπισκεφθῶσι τοὺς ἀμέσους Διοικητὰς αὐτῶν, ἀναλαμβάνοντες τὸ πρῶτον τὴν διοίκησιν.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται γίνονται ἐντὸς τῶν 3 πρώτων ἡμε-

ρῶν καὶ ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἐντὸς τῶν 3 ἐπομένων τῆς ἐπισκέψεως ἡμερῶν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀποστολῆς ἐπισκεπτηρίων.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ οἱ ἐπιφορτισμένοι εἰδικὴν τινα ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολὴν ὀφείλουσι νὰ ἐπισκεφθῶσι μόνον τὸν Φρούραρχον κατὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τινα πόλιν, νὰ παρουσιασθῶσι δ' ἐν μικρᾷ στολῇ εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν ὑπηρεσιῶν, οὓς ἀφορᾷ ἡ ὑπηρεσία ἢ ἡ ἀποστολὴ των, ἐὰν εἶναι ὑποδεέστεροι ἢ νεώτεροι αὐτῶν.

120. Παρουσιάσεις γίνονται πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα·

Τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν·

Τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν Μητέρα·

Τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον·

Τὰς Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τοὺς Βασιλόπαιδας·

Τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν.

Αἱ παρουσιάσεις γίνονται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ παρουσιαζομένου ἢ διαταγῆς, ὀριζομένης τῆς ὥρας καὶ τοῦ τόπου ταύτης ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἡ παρουσίασις.

Στολὴ διὰ τὰς παρουσιάσεις ταύτας εἶναι πάντοτε ἡ μεγάλη στολὴ μὲ σημεῖον ὑπηρεσίας, ἐκτὸς ἐὰν ὁ δεχόμενος τὴν παρουσίαν διατάξῃ ἄλλως.

Ὅσάκις αἱ παρουσιάσεις τῶν Ἀξιωματικῶν γίνονται ἐν σώματι, οἱ Ἀξιωματικοὶ παρουσιάζονται ὑπὸ τοῦ συμπαρουσιαζομένου ἀνωτέρου των.

2. Τιμαὶ ἀποδιδόμεναι παρὰ Στρατευμάτων παρατεταγμένων.

121. Αἱ παρὰ τῶν Στρατευμάτων κατὰ τὰς δι' οἰονδήποτε λόγον ἐν ὅπλοις συντάξεις αὐτῶν ἀποδιδόμεναι τιμαὶ εἶναι αἱ ἑξῆς:

Διὰ τὰς Α. Α. Μ. Μ. τὸν Βασιλέα, τὴν Βασίλισσαν, τὴν Βασίλισσαν Μητέρα τὰ Στρατεύματα παρουσιάζουσιν ὅπλα, οἱ σαλπικταί, οἱ τυμπανισταὶ καὶ αἱ μουσικαὶ παιανίζουσι τὸ βασιλικὸν ἐμβατήριον, ἅπαντες οἱ Ἀξιωματικοὶ χαιρετῶσι διὰ τῆς σπάθης, αἱ σημαῖαι χαιρετῶσι.

Διὰ τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον ἀποδίδονται αἱ ἄνω βασιλικαὶ τιμαί, πλὴν αἱ σημαῖαι δὲν χαιρετῶσι.

Διὰ τὰς Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τοὺς Βασιλόπαιδας ὄντας ἐνηλίκους ἀποδίδονται αἱ βασιλικαὶ τιμαί, πλὴν αἱ σημαῖαι δὲν χαιρετῶσι, ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν χαιρετῶσι διὰ τῆς σπάθης μόνον οἱ Στρατηγοί, οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ καὶ Σωματάρχαι παντὸς βαθμοῦ.

Ὅσάκις ὅμως αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. ὁ Διάδοχος ἢ εἷς

τῶν Βασιλοπαίδων παρίστανται ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀποδίδονται αὐτοῖς πλήρεις αἱ βασιλικαὶ τιμαί.

122. Διὰ τὴν Σημαίαν ἀποδίδονται αἱ βασιλικαὶ τιμαί, πλὴν οἱ σαλπικταί, τυμπανιστὰ καὶ μουσικαὶ παιανίζουσι τὸ ἐμβατήριον τῆς Σημαίας.

123. Διὰ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν,

διὰ τοὺς Ἀντιστρατήγους καὶ Ἀντιναυάρχους ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς διοικήσεώς των,

διὰ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπονέμονται αἱ διὰ τοὺς Βασιλόπαιδας ὀριζόμεναι τιμαί, ἀλλ' οἱ σαλπικταί, τυμπανιστὰ καὶ μουσικαὶ παιανίζουσι τὸ διὰ τούτους ὀρισμένον ἐμβατήριον.

124. Διὰ τοὺς Διοικητὰς Μεραρχιῶν καὶ διὰ τοὺς Μοιράρχους Ναυτικῶν Μοιρῶν, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ναυστάθμου, τὸν Διοικητὴν Φρουρίου καὶ Διοικητὰς Ταξιαρχιῶν Ἱππικοῦ καὶ Πυροβολικοῦ τὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν Στρατεύματα ἢ ἐκεῖνα, ἅτινα ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ ἐπιθεωρήσωσι, παρουσιάζουσιν ὅπλα, οἱ σαλπικταὶ καὶ τυμπανιστὰ ἢ χοῦσι τὴν σύναξιν, αἱ μουσικαὶ παιανίζουσι στρατιωτικὸν

α') Εἰς τὰς σημαίας τῶν κατὰ τοὺς πολέμους διακριθέντων Συνταγμάτων β') Εἰς τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς, ἔχοντας ἀνεξαρτήτους Διοικήσεις Στρατιῶν ἢ Σωμάτων Στρατοῦ καὶ Ἀρχηγούς Στόλων ἢ Μοιρῶν ἀνεξαρτήτων.

Τὸ Χρυσοῦν Ἀριστεῖον ἀπονέμεται εἰς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικούς τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Στρατοῦ ἢ ἀεροπόρους.

Τὸ Ἀργυροῦν Ἀριστεῖον ἀπονέμεται εἰς ἀνθυπασιστάς ἢ ἀρχικελευστάς, εἰς ὑπαξιωματικούς καὶ εἰς στρατιώτας ἢ ναύτας ἢ ἀεροπόρους τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν Στρατοῦ ἢ τοὺς ἐξομοιούμενους πρὸς τούτους.

Ἀπαντες οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλίται δέον ἀποδεδειγμένως νὰ διακριθῶσιν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ ἢ στρατιωτικῇ ἀξίᾳ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ.

Ἰδιῶται Ἕλληνες, ξένοι ὑπήκοοι ἢ σημαῖαι συμμάχων Στρατῶν δύνανται νὰ τιμηθῶσι διὰ τῶν σχετικῶν ἀνωτέρω Ἀριστείων ἐφ' ὅσον ἀναμφισβητήτως συνέβαλον διὰ τῆς ἐξαιρετικῆς δράσεως αὐτῶν ἢ τῶν διακεκριμένων πράξεών των ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

Τὸ «Ἀριστεῖον Ἀνδρείας» δύναται ν' ἀπονεμηθῇ εἰς

ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερομένους καὶ δι' ὅλους διακεκριμένους πράξεις ἐκτὸς τοῦ πεδίου τῆς μάχης, σχετιζομένας πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους καὶ τὴν τήρησιν τῆς ἐννόμου τάξεως ἢ δι' ἧς οἱ ταύτας ἐκτελέσαντες ἐπεδείξαντο ἔκτακτα προτερήματα καὶ συνάμα ἐξέθεσαν τὴν ζωὴν των, ὡς ἐκ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ ζήλου των πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος.

Ἐπίσης δύναται ν' ἀπονεμηθῇ καὶ εἰς ἐστεμμένους καὶ πρίγκιπας ἢ εἰς ξένους, οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ἐξόχου προσωπικῆς των ἀξίας, τῆς διασημότητός των καὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων των εἶναι ἱκανοὶ νὰ περιποιήσωσι τιμὴν εἰς τοὺς ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ ἀριστεῖς.

Ὁ τιμηθεὶς δι' «Ἀριστείου Ἀνδρείας» φέρει αὐτὸ ἐφ' ὅρου ζωῆς.

Δὲν ἀπονέμεται ἢ ἀπονεμηθὲν ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοὺς καταδικασθέντας διὰ πράξεις προβλεπομένας ἐν τοῖς ἄρθροις 21, 22, 454—477, 480—487 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἢ ἐν γένει διὰ τῆς διαγωγῆς των καταστάντας ἀναξίους τῆς τοιαύτης τιμῆς καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διὰ τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ νόμου 613 τῆς 16 Ἰανουαρίου 1915 συνιστωμένου γνωμοδοτικοῦ καὶ πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιουμένου ἢ λαβόντος

Ἀριστεῖον Ἀνδρείας περιέρχεται τοῦτο ὡς ἀνάμνησις εἰς τοὺς κάτωθι συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ βουλήσεις.

Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν δὲν ἐξεδήλωσεν ἐπ' αὐτοῦ τὰς θελήσεις του, τοῦτο περιέρχεται κατὰ σειράν εἰς τοὺς :

α') Πρωτότοκον υἱὸν ἢ, ἐλλείψει υἱοῦ, θυγατέρα·

β') Χήραν·

γ') Πατέρα, μητέρα·

δ') Μεγαλύτερον ἀδελφὸν ἢ, ἐλλείψει τοιούτου, ἀδελφήν.

4. Προτάσεις πρὸς ἀπονομὴν τοῦ ἀριστείου. —

Πρὸς ἀπονομὴν τοῦ «Ἀριστείου Ἀνδρείας» προαπαιτεῖται πρότασις τοῦ ἀμέσου Διοικητοῦ τῆς μονάδος εἰς ἣν ἀνήκει ὁ προτεινόμενος, ἱεραρχικῶς ὑποβαλλομένη, ἐφ' ἣς πᾶσαι αἱ προϊστάμεναι Ἀρχαὶ δέον νὰ ἐκφέρωσι τὴν ἑαυτῶν γνώμην.

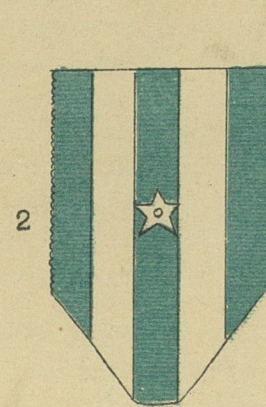
Ἐὰν ἐν τούτοις ἡ ἀξία ἀμοιβῆς πρᾶξις περιέπεσεν εἰς τὴν ἀμεσον ἀντίληψιν ἐτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, εἰς τὰς ἀμέσους τοῦ ὁποίου διαταγὰς δὲν ὑπάγεται ὁ προτεινόμενος, δικαιούται οὗτος καὶ ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἱεραρχικῶς τὴν σχετικὴν πρότασιν· ὁ εἰς ὃν ὅμως αὕτη περιέρχεται ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἢ νὰ προκαλέσῃ τὴν ὑποβολὴν τῆς γνώμης πάντων τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων τοῦ προτεινομένου.

Ὁ ὑποβάλλων τὴν πρότασιν ὀφείλει νὰ βασίζεται ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀντίληψεως, συνοδεύει δὲ ταύτην μὲ λεπτομερεῖ καὶ σαφῇ ἐκθέσειν περὶ τῆς ἀξίας ἀμοιβῆς πράξεως καὶ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς τοῦ προτεινομένου. Ἐν ἡ περιπτώσει ἢ πρότασις ἀφορᾷ πρᾶξιν ἣτις δὲν ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἀμέσους ὄψεις τοῦ προτείνοντος, ὀφείλει οὗτος, σὺν τῇ ἀνωτέρῳ ἐκθέσει, νὰ ἐπισυνάψῃ τὰς σχετικὰς τῶν αὐτοπτῶν καταθέσεις, ὑπεύθυνος ὢν διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ βεβαίωσιν τῆς πράξεως.

Πᾶς ὑποβαλὼν πρότασιν ἀμοιβῆς δι' ὠρισμένην ἀνδραγαθίαν ὀφείλει νὰ πράξῃ τοῦτο ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως. Ἐὰν δ' ἀνωτέρα βία δὲν κατέστησε δυνατὴν τὴν ἔγκαιρον ταύτην ὑποβολὴν ὀφείλει ἐν τῇ ἀναφορᾷ του νὰ δικαιολογήσῃ τὴν βραδύτητα.

Πᾶς λαμβάνων πρότασιν ὀφείλει, ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ ὑπευθύνως τὰ ἐν ταύτῃ ἀναφερόμενα γεγονότα ὡς καὶ τὸν λόγον τῆς τυχόν βραδύτητος τῆς ὑποβολῆς ταύτης, νὰ ὑποβάλῃ ταύτην μετ' ἰδίας σαφοῦς προτάσεως πρὸς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχὴν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς λήψεως. Ἐὰν δ' ἔχῃ ἀμφιβολίαν ἢ ἀντίρρησην, νὰ ἐπιστρέψῃ ταύτην εἰς τὸν προτείναντα ἐπίσητων τὴν διευ-

ΔΙΑΣΗΜΑ ΑΡΙΣΤΕΙΟΥ ΑΝΔΡΕΙΑΣ

2

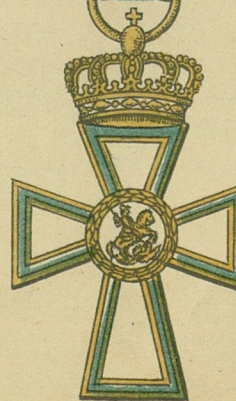
1

3

4

ΟΠΙΣΘΙΑ ΟΨΙΣ

Στρατοῦ καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ Στόλων ἢ Μοίρας δύνανται νὰ ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν καὶ ἐπείγουσαν τηλεγραφικὴν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοῦ ἀριστείου ἐν ἧ δέον νὰ μνημονεύηται ἐν συντομίᾳ ἡ διακεκριμένη προᾶξις τοῦ προτεινομένου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν δύναται λαμβάνων τὴν ἔγκρισιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως νὰ τηλεγραφῇ πάραυτα τὴν ἀπονομὴν τοῦ ἀριστείου εἰς τὸν προταθέντα καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ περὶ ἀπονομῆς τοῦ ἀριστείου Β. Διατάγματος.

Οἱ Διοικηταὶ Στρατιῶν ἢ Σωμάτων Στρατοῦ, οἱ ἀνεξαρτήτως ἐνεργοῦντες, καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ Στόλων ἢ Μοίρας εἰσὶν ἐφωδιασμένοι δι' ἀριθμοῦ διασήμων ἀνανεομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν τῇ αἰτήσῃ τῶν ἀνωτέρω Ἀρχῶν.

Τὴν ἐκδοσιν τοῦ Βασ. Διατάγματος ἐπακολουθεῖ ἡ τοῦ σχετικοῦ διπλώματος ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν καὶ τοῦ ἐπιδίδοντος τοῦτο ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ. Ἐν τῷ διπλώματι τούτῳ ἀναγράφεται ἡ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διαταγῇ μνεῖα τοῦ ἀριστεύουσ.

Οἱ τιμώμενοι διὰ τοῦ ἀριστείου οὐδὲν δικαίωμα ἐγγραφῆς καταβάλλουσι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ νόμου

613 τῆς 16 Ἰανουαρίου 1915· τὸ ἀπονεμόμενον ἀριστεῖον χορηγεῖται αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ χρηματικῆς τιμῆς καταβολῆς.

6. Τελετὴ ἀπονομῆς. — Εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἀπονομῆς τοῦ «Ἀριστείου Ἀνδρείας» παρατάσσονται ὅσον ἔνεστι πλείονα τμήματα Στρατοῦ καὶ ἐξ ὧν, εἰ δυνατόν, τῶν Σωμάτων τῶν σταθμευόντων ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀπονομῆς.

Τὰ τῆς παρατάξεως κανονίζονται ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας στρατιωτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τούτου. Οἱ τετιμημένοι ἥδη διὰ τοῦ ἀριστείου τάσσονται ἐν γραμμῇ πρὸ τῶν παρατεταγμένων Σωμάτων καὶ ὀπίσω τῶν παρασημοφορηθησόμενων.

Τὸ «Ἀριστεῖον Ἀνδρείας» ἀναρτᾶται ἐπὶ τοῦ στήθους ἰδίᾳ χειρὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, εἰ δυνατόν, ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Διοικητοῦ τῆς στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ἢ, τούτου κωλυομένου, ὑφ' ἑτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καθοριζομένου παρ' αὐτοῦ διὰ τῆς ἐξῆς διατυπώσεως:

Ὁ Διοικητὴς τῆς παρατάξεως μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν παρὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος αὐτὸν ὑπασπιστοῦ τοῦ σχετικοῦ ἀποσπάσματος τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς ποιουμένης μνεῖαν τῆς ἀνδραγαθίας τοῦ τιμωμένου ἀγγέλλει αὐτῷ γεγονυῖα τῇ φωνῇ τὴν ἀπονομὴν τοῦ ἀριστείου διὰ τῆς ἐξῆς φράσεως:

«Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἐντολῆς ἦν μοι παρέσχε σοὶ ἀπονέμω τὸ δεῖνα (Ταξιάρχην, Χρυσοῦν ἢ Ἀργυροῦν) «Ἀριστεῖον Ἀνδρείας».

7. Πρόσθετος ἀπονομή. — Δι' ἐκάστην νεωτέραν προᾶξιν ἀξίαν ἀμοιβῆς τοῦ τιμηθέντος διὰ τοῦ «Ἀριστείου Ἀνδρείας» ὑποβάλλονται ἐκ νέου ἱεραρχικῶς αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω προτάσεις μετ' ἀντιγράφου τῆς διαμνημονεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ Διαταγῇ, ὅποτε ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἢ τῶν Ναυτικῶν προκαλεῖ τὴν ἐκδοσιν νέου Β. Διατάγματος ἐπὶ τούτῳ.

Συνεπεία τοῦ Β. Διατάγματος τούτου παρέχεται ἡ ἄδεια εἰς τὸν ἐκ νέου ἀνδραγαθήσαντα νὰ προσαρτήσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ταινίας τῆς φερούσης τὸ διάσημον ἀστερίσκον ἀργυροποίκιλτον διαμέτρου 0,004.

Ἐὰν ἀπονεμηθῶσι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἀστερίσκοι, οὗτοι φέρονται ὀριζοντίως ἐν τῇ ταινίᾳ τοῦ διασήμου (πίναξ 17, σχέδιον 2 καὶ 3).

8. Τρόπος ἀναρτήσεως ἀριστείου. — Τὸ διάσημον τοῦ «Ἀριστείου Ἀνδρείας» ἀναρτᾶται ἐν μὲν τῇ μεγάλῃ στολῇ ἐν τῇ κακανονισμένῃ θέσει τῶν παρασήμων (ἡμέσως κατόπιν τῶν παρασήμων τοῦ Τάγματος Σωτήρος καὶ Γεωργίου τοῦ Α'), ἐν δὲ τῇ μικρᾷ στολῇ ἢ τοιαύτῃ ἐκστρατείας ἄνευ παρασήμων, ἐκ τῆς δευτέρας κομβιοδόχης τοῦ χιτωνίου, ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς στολῆς.

Ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας κομβιοδόχης τῆς χλαίνης διεμβύλλεται ἀναδεδεμένη ταινία ὁμοία τῇ τοῦ ἀριστείου.

Εἰς τοὺς φέροντας πολιτικὴν ἐνδυμασίαν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ προσάρτησις ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης τοῦ στήθους λεπτοτάτης ταινίας διὰ τοὺς τετιμημένους δι' «Ἀργυροῦ Ἀριστείου» καὶ κορύμβου μεταξίνου (rosette) διὰ τοὺς τετιμημένους διὰ Χρυσοῦ Ἀριστείου ἢ Ταξιάρχου, τῆς αὐτῆς ἀποχρώσεως πρὸς τὴν ταινίαν τὴν φέρουσαν τὸ διάσημον.

Χ. ΔΙΑΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ "ΝΙΚΗΣ,,

(ΠΙΝΑΞ 18)

1. Τὸ διασυμμαχικὸν τοῦτο μετάλλιον καθιερώθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συνεδρίου τῆς εἰρήνης κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 11 Ἰανουαρίου 1919, προτάσει τοῦ Στρατάρχου Foch, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου πολέμου. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν προτάσεων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς οἰκείας Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς ἰδρύθη διὰ νόμου καὶ παρ' ἡμῖν τὸ μετάλλιον τοῦτο, καλούμενον «**Μετάλλιον τῆς Νίκης**» (1).

2. (Ἄρθρον 2). Τὸ μετάλλιον κατασκευάζεται ἐξ ὀρει-
χάλκου, εἰς σχῆμα στρογγύλον, διαμέτρου 36 χιλιοστομέ-
τρων. Τὸ χρῶμα, ἡ σύστασις, τὸ πάχος αὐτοῦ ὥς καὶ ὁ
κρίκος εἶναι ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ Γαλλικοῦ μεταλλίου τοῦ
πολέμου 1870—1871.

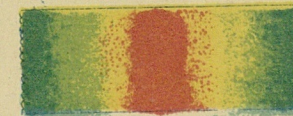
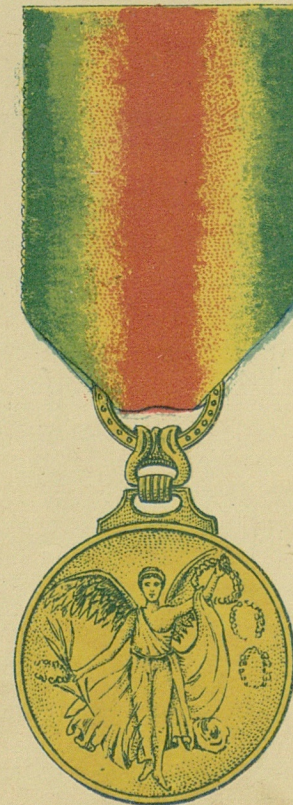
Ἡ κυρία ὄψις παριστᾷ Νίκην πτερωτὴν ὀρθίαν εἰς τὸ
μέσον τοῦ μεταλλίου καὶ κατὰ πρόσωπον καὶ εἰς ἔνθρονον

Ἑλληνικὸν τοῦ πέμπτου π. Χ. αἰῶνος, συμφώνως πρὸς τὸ
ἄγαλμα τῆς Νίκης τοῦ Παιωνίου.

Τὸ βάθος καὶ τὰ ἄκρα εἰσὶ λεία ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιγρα-
φῆς ἢ χρονολογίας. Ἡ ἀκρότομος κυκλικὴ πλευρὰ εἶναι
ἐπίσης λεία. Ἡ ὀπισθία ὄψις φέρει κυκλικῶς τὴν ἐπιγρα-
φὴν «Ο ΜΕΓΑΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΠΟΛΕ-
ΜΟΣ» καὶ ἐσωτερικῶς τὰ ὀνόματα κατ' ἀλφαβητικὴν σει-
ρὰν τῶν διαφόρων συμμάχων καὶ συνεταίρων Κρατῶν,
προηγούμενων μεγαλυτέροις γράμμασι τῶν λέξεων «ΣΥΜ-
ΜΑΧΟΙ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΟΙ». Ἡ χάραξις αὐτῶν ἀκολουθεῖ
τὸν τύπον τῶν Ἀθηναϊκῶν Διαταγμάτων τοῦ πέμπτου ἐπί-
σης π. Χ. αἰῶνος.

Ἡ ταινία, ἡ αὐτὴ δι' ὅλας τὰς συμμάχους χώρας, παρι-
στᾷ δύο οὐράνια τόξα παρατιθέμενα ἀλλήλοις διὰ τοῦ ἐρυ-
θροῦ αὐτῶν χρώματος μεθ' ἐνὸς λευκοῦ ἀκρορράμματος
ἐφ' ἐκάστης ἁκρας.

ΔΙΑΣΥΜΜΑΧΙΚΟΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ "ΝΙΚΗΣ,,

ΟΠΙΣΘΙΑ ΟΨΙΣ

(1) Νόμος 2481 τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1920, Ἐκτελεστικὸν Β. Δ. τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1920.

3. (Άρθρον 3). Το μετάλλιον τουτο απονέμεται υπό του Υπουργού των Στρατιωτικών εις πάντα στρατιωτικόν έχοντα τρίμηνον τουλάχιστον υπηρεσίαν Μετώπου και δὴ εις Μονάδα ἢ Σχηματισμὸν τῆς Ζώνης των Πρόσω, ὡς ἔχει αὕτη καθορισθῇ διὰ διαταγῶν του ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργοῦ.

Ὁμοίως απονέμεται τὸ μετάλλιον τουτο υπό του ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Υπουργοῦ εἰς πάντα ναυτικὸν κλπ. ὑπηρετήσαντα ἐπὶ τρίμηνον τουλάχιστον εἰς τινὰ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἐκ τῶν παρεχουσῶν δικαίωμα εἰς τὴν ἀπονομὴν του μεταλλίου τουτου, συμφώνως τῷ ἀπὸ 5 Μαρτίου 1920 πρακτικῷ τῆς ἐπὶ τούτῳ διαταγῇ του Υπουργοῦ των Ναυτικῶν συσταθείσης Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἐλάχιστη τρίμηνος ὑπηρεσία Μετώπου δὲν ἀπαιτεῖται ἐν ἡ περιπτώσει ὁ ἐνδιαφερόμενος μετεκομίσθη πρὸς νοσηλείαν λόγῳ τραύματος ἐκ Σώματός τινος τῆς Ζώνης των Πρόσω, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ κατὰ τὴν ἐποχὴν του τραυματισμοῦ του.

Τὸ αὐτὸ μετάλλιον απονέμεται ὡς ἀναμνηστικὸν κειμήλιον εἰς τὰς οἰκογενείας των φονευθέντων ἢ ἔνεκα τραυμάτων ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν.

4. (Άρθρον 4). Ὡς χρόνος ὑπηρεσίας Μετώπου λογίζεται :

α') Διὰ τὸ Μακεδονικὸν Μέτωπον

Ἀπὸ τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1916 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρῆς, ἥτοι μέχρι τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1918.

β') Διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Ρωσίας

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων ἐπιβίβασεως διὰ τὴν εἰς Ρωσίαν ἀναχώρησιν μέχρι τῆς ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων ἐκεῖθεν ἢ ἐκ Ρουμανίας ἐπιβίβασεως πρὸς ἐπάνοδον.

γ') Διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἡ ἐν τῇ Ζώνῃ των Πρόσω διανυομένη ὑπηρεσία μέχρι τῆς ὑπὸ του ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Υπουργοῦ ὁρισθησομένης χρονολογίας.

δ') Διὰ τὸ Μέτωπον τῆς Θράκης.

Ἡ ἐντὸς τῆς Θράκης διανυθεῖσα ὑπηρεσία μέχρι τῆς δλοκληρωτικῆς καταλήψεως ταύτης, ἥτοι μέχρι τῆς 17 Ἰουλίου 1920.

(Άρθρον 5). Τὸ μετάλλιον μετὰ του σχετικοῦ διπλώματος ὑπογεγραμμένου παρὰ του ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν Υπουργοῦ παραδίδονται τοῖς δικαιούχοις δωρεάν.

(Άρθρον 6). Δὲν απονέμεται τὸ μετάλλιον εἰς τοὺς καταδικασθέντας κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκστρατείας διὰ πράξεις χαρακτηριζομένας ὡς κακουργήματα ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας.

55. (Άρθρον 7). Ἐκάστη αὐτοτελὴς Μονάς, Σχηματισμός, Ὑπηρεσία ἢ Στρατιωτικὴ ἐν γένει Ἀρχή, διατελέσασα ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον ἐν τῇ Ζώνῃ τῶν Πρόσω, θέλει συντάξει ὀνομαστικὸν κατάλογον κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν πάντων τῶν στρατιωτικῶν τῶν **ὑπηρετησάντων** παρ' αὐτῇ καθ' ὃν χρόνον διετέλει ἐν τῇ Ζώνῃ τῶν Πρόσω καὶ ἐν ᾧ καταλόγῳ θὰ ἐμφαίνεται καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν ὑπηρετεῖ παρ' αὐτῇ ἕκαστος στρατιωτικὸς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὥς καὶ ὁ τόπος καταγωγῆς αὐτοῦ.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι συντάσσονται εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν ἀντίτυπον φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς συνταξίας Ἀρχῆς, τὸ δ' ἕτερον ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Τμῆμα Μεταλλίων).

(Άρθρον 8). Πᾶσα αὐτοτελὴς στρατιωτικὴ ἐν γένει Ἀρχὴ θέλει συντάξει ὀνομαστικὸν κατάλογον κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν πάντων τῶν στρατιωτικῶν τῶν δυνάμει τῶν άρθρων 3 καὶ 4 δικαιουμένων εἰς ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου τούτου καὶ **ὑπηρετούντων** νῦν παρ' αὐτῇ ἢ **ἀφυπηρετησάντων** ἀπ' αὐτῆς. Τὰς πρὸς τοῦτο πληροφορίας θέλει συλλέξει ἐκ τῶν μη-

τρόφων καὶ φύλλων ποιότητος καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνταχθέντων ὀνομαστικῶν καταλόγων, αἰτοῦσα ἐν ἀνάγκῃ πληροφορίας παρὰ τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν παρ' αἷς οὗτοι ὑπηρετήσαν καθ' ὃν χρόνον ἐξετέλουν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Ζώνῃ τῶν Πρόσω.

Οἱ ὀνομαστικοὶ οὗτοι κατάλογοι, ἐν οἷς ἐμφαίνεται ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῇ Ζώνῃ τῶν Πρόσω συνολικῶς ἐνὸς ἐκάστου, ὥς καὶ ὁ τόπος καταγωγῆς τῶν ἀναγραφομένων, συντάσσονται ἐπίσης εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν ἀντίτυπον φυλάσσεται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς συνταξίας Ἀρχῆς, τὸ δ' ἕτερον ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ (Τμῆμα Μεταλλίων).

(Άρθρον 9). Ὡς χρονολογικὴ βάση κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν άρθρων 7 καὶ 8, ὀρίζεται ἡ 1 Ὀκτωβρίου 1920. Διὰ τοὺς ἀποκτώντας δικαίωμα εἰς ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου τούτου μετὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἐκάστη στρατιωτικὴ Ἀρχὴ θέλει συντάσσει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς τὸν ὑπὸ τοῦ άρθρου 8 προβλεπόμενον ὀνομαστικὸν κατάλογον.

Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως ἢ ἀποσπάσεως στρατιω-

κοῦ τινος ἐκ μιᾶς Ἀρχῆς εἰς ἑτέραν μετὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡ πρώτη στρατιωτικὴ Ἀρχὴ θὰ γνωστοποιῇ ἐγγράφως εἰς τὴν δευτέραν ἀναλυτικῶς τὸν χρόνον καθ' ὃν ὁ ἐν λόγῳ στρατιωτικὸς διετέλεσεν ἐν ἐκάστῃ ὑπηρεσίᾳ παρεχούση δικαίωμα εἰς ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου.

(Άρθρον 10). Ἡ Διεύθυνσις Προσωπικοῦ (Τμῆμα Μεταλλίων) ταξινομεῖ καταλλήλως τοὺς ὑπὸ τοῦ άρθρου 7 προβλεπομένους ὀνομαστικοὺς καταλόγους, ὅπως χρησιμεύσωσι διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ὀρθῆς ἀπονομῆς τῶν μεταλλίων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ άρθρου 8 προβλεπομένων ὀνομαστικῶν καταλόγων προκαλεῖ τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν ὑπουργικῶν διαταγῶν περὶ ἀπονομῆς τῶν μεταλλίων εἰς τοὺς ἐν αὐτοῖς ἀναγραφομένους καὶ τὰ ὁποῖα ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς διὰ τῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν παρ' αἷς ὑπηρετοῦσιν ἢ διὰ τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, προκειμένου περὶ ἀφυπηρετησάντων τοιούτων.

Τὰ ὀνόματα τῶν στρατιωτικῶν, εἰς οὓς ἀπενεμήθη τὸ μέταλλιον τοῦτο, ἀναγράφονται εἰς ἴδια βιβλία, τηρούμενα παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Τμήματος, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ἐν οἷς ἐμφαίνεται τὸ ὀνοματεπώνυμον, ὁ βαθμὸς, ἡ Ἀρχὴ ἣτις συνέταξε τὸν σχετικὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον, ὁ τόπος καταγωγῆς καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς δια-

ταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δι' ἧς ἀπενεμήθη ἐκάστῳ τὸ μέταλλιον.

(Άρθρον 11). Πᾶς στρατιωτικὸς, ὑπηρετῶν εἰς τὸν Στρατόν, εἰς τὸν ὁποῖον δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν ἀπενεμήθη τυχὸν τὸ μέταλλιον, καίπερ δικαιούμενον πρὸς τοῦτο, ὑποβάλλει ἀναφορὰν εἰς τὴν προϋσταμένην του Ἀρχὴν ἢ τὰς Ἀρχὰς ὑφ' αἷς ὑπηρετήσε καὶ τὸν χρόνον ὑπηρεσίας παρεχούσης δικαίωμα εἰς ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου καθ' ὃν ὑπηρετήσε παρ' ἐκάστη τῶν Ἀρχῶν τούτων.

Ἡ λαμβάνουσα τοιαύτην ἀναφορὰν Ἀρχὴ ἐξακριβοῖ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 8, τὸ δίκαιον τῆς αἰτήσεως καὶ ἐν ἡ περιπτώσει ὁ αἰτῶν δικαιούται εἰς ἀπονομὴν μεταλλίου ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ (Τμῆμα Μεταλλίων), διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν πρὸς ἀπονομὴν τοῦ μεταλλίου.

Ἐὰν ὁ ἐν λόγῳ στρατιωτικὸς ἔχη ἀφυπηρετήσῃ, ὑποβάλλει τὴν τοιαύτην ἀναφορὰν διὰ τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀφ' ἧς ἀφυπηρέτησεν, ἣτις ἐνεργεῖ περαιτέρω, ὥς ἀνωτέρω ἐκτίθεται.

Σειρά αναρτήσεως Παρασήμων και Μεταλλίων.

Κατόπιν κανονισμών και έγκυκλίων έκδοθέντων κατά διαφόρους έποχάς ή καθιερωθεΐσα σειρά αναρτήσεως τών παρασήμων και μεταλλίων είναι ή εξής :

- 1) Παρασήμια Σωτήρος (1).
- 2) Παρασήμια Γεωργίου Α' (μετά ή άνευ ξιφών) (1).
- 3) Παρασήμιον Αριστείου Ανδρείας.
- 4) Πολεμικός Σταυρός.
- 5) Μετάλλιον Στρατιωτικής Αξίας.

- 6) Αναμνηστικόν Μετάλλιον Έλληνοτουρκικού πολέμου 1912.
- 7) Αναμνηστικόν Μετάλλιον Έλληνοβουλγαρικού πολέμου 1913.
- 8) Αναμνηστικόν Μετάλλιον Τάγματος Γεωργίου Α'.
- 9) Μετάλλιον τής «Νίκης».
- 10) Παρασήμια ξένων Κρατών.
- 11) Μετάλλια ξένων Κρατών.

(1) Ο Αργυρός Σταυρός προηγείται του του Γεωργίου. Ο Χρυσός του Γεωργίου προηγείται του Αργυρού του Σωτήρος. Ο Χρυσός του Σωτήρος προηγείται του Χρυσού του Γεωργίου κ.ο.κ.

ΧΙ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΑΣ (1)

1. Του Συμβουλίου τούτου ή δικαιοδοσία είναι γνωμοδοτική και πειθαρχική επί τών Β. Ταγμάτων Αξίας και Τιμής (Σωτήρος και Γεωργίου του Α'). Αποτελείται εξ επτά μελών, εκ τών δύο αρχαιοτέρων Μεγαλόσταύρων του ένός ή και άμφοτέρων τών Ταγμάτων, του Προέδρου του Αρείου Πάγου, ένός τών έν Αθήναις έδρευόντων Αντιστρατήγων, ένός Αντιναύαρχου ή Υποναύαρχου, ένός αντιπροσώπου του Πολιτικού ή Στρατιωτικού Οΐκου τής Α. Μ. του Βασιλέως και εκ του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου τών Έξωτερικών, όν καλυόμενον άναπληροΐ ό αρχαιότερος τών Διευθυντών του Υπουργείου.

Έλλείψει Μεγαλοσταύρων διορίζονται ως μέλη του Συμβουλίου δύο τών Ανωτέρων Ταξιαρχών τών άνω Β. Ταγμάτων.

2. Το Συμβούλιον τούτο υπό την προεδρίαν του αρ-

χαιοτέρου τών Μεγαλοσταύρων συνεχόμενον δις του έτους τη 1η Ιουνίου και τη 1η Δεκεμβρίου, εκτάκτως δε όσάκις ό Υπουργός τών Έξωτερικών ήθελε θεωρήσει τούτο σκόπιμον, ασχολείται διά την άπονομήν παρασήμων τών Ταγμάτων Σωτήρος και Γεωργίου του Α' εις προτεινομένους Έλληνας πολίτας ως και εις την προαγωγήν τοιούτων εις ανωτέραν τάξιν.

Αυτεπαγγέλτως ή προτάσει του Υπουργού τών Έξωτερικών το Συμβούλιον προβαίνει εις την διαγραφήν παρασημοφορηθέντων διά λόγους πειθαρχικούς. Πάντα τα μέλη του Συμβουλίου διορίζονται διά δύο έτη πλην του Γενικού Διευθυντού του Υπουργείου τών Έξωτερικών.

3. Απονομαί παρασήμων δύνανται να γίνωσιν εις Έλληνας πολίτας και άνευ του Συμβουλίου, όταν αί προτάσεις παρασημοφορίας γίνωνται υπό του Υπουργού τών

(1) Β. Δ. από 29 Ιουλίου 1915, 19 Νοεμβρίου 1916, 30 Απριλίου 1918, 10 Δεκεμβρίου 1921.

Ἐξωτερικῶν κατ' ἐπιταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἡ αὕτη διάταξις ἐπικρατεῖ καὶ διὰ τὴν παρασημοφορίαν τῶν ξένων ὑπηκόων.

4. Τὸ κάτωθι Β. Διάταγμα ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1921 κανονίζει τὸν τρόπον τῆς ἀπονομῆς παρασήμων εἰς πολίτας Ἑλλήνας ἀριστεύσαντας εἰς κλάδους τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τοῦ Στρατοῦ ἢ τοῦ Β. Ναυτικοῦ. (²)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1833 νόμου «περὶ συστάσεως Τάγματος Ἀριστείας», ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 9 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 613 νόμου τῆς 16 Ἰανουαρίου 1915 «περὶ ἀπονομῆς παρασήμων τῶν Ἡμετέρων Ταγμάτων Ἀξίας καὶ Τιμῆς», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1. — Εἰς οὐδένα πολίτην Ἑλλήνα, ἀριστεύσαντα εἰς κλάδον τῆς Δημοσίας Ὑπηρεσίας, τοῦ Στρατοῦ ἢ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἀπονέμεται παράσημον μὴ ἀντιστοιχοῦν

κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς ἕκαστον τῶν ἀκολουθῶν βαθμῶν :

Ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α', ἐὰν ὁ παρασημοφορούμενος δὲν ἔχῃ συμπληρώσει ὀκταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν, ὁ δὲ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος ἐὰν δὲν ἔχῃ συμπληρώσει δεκαετὴ τοιαύτην.

Εἰς τοὺς ὑπηρετήσαντας ἐφέδρους ἀξιωματικούς, συμπληρώσαντας δὲ πενταετὴ πραγματικὴν ἐν τῷ Στρατῷ ὑπηρεσίαν, δύναται ν' ἀπονεμηθῇ ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α', ἀσχέτως πρὸς τὸν βαθμὸν ὃν ἔχουσιν.

Ὑπὸ τοὺς εἰρημένους ὅρους δύναται ν' ἀπονεμηθῇ :

α') Ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' εἰς γραμματέα β' τάξεως, εἰς γραμματέα Εἰρηνοδικείου α' τάξεως, εἰς ἀρχαιοφύλακα Εἰρηνοδικείου α' τάξεως, ὑπολοχαγὸν τοῦ Στρατοῦ ἢ ἀνθυποπλοίαρχον τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

β') Ὁ Ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς γραμματέα α' τάξεως, εἰς ἔμμισθον πάρεδρον Πρω-

τοδικῶν, εἰς γραμματέα Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελίας Ἐφετῶν, εἰς γραμματέα Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν, εἰς εἰρηνοδίκας α' καὶ β' τάξεως, εἰς λοχαγὸν τοῦ Στρατοῦ ἢ ὑποπλοίαρχον τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

γ') Ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' εἰς τὸν ἔχοντα τοῦλάχιστον βαθμὸν τμηματάρχου, προέδρου καὶ εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν (τμηματάρχου α' τάξεως), πρωτοδίκου καὶ ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν (τμηματάρχου β' τάξεως), γραμματέως Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας Ἀρείου Πάγου (τμηματάρχου β' τάξεως), ταγματάρχου ἢ πλωτάρχου.

δ') Ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἔχοντα τοῦλάχιστον βαθμὸν διευθυντοῦ β' τάξεως, ἐφέτου καὶ ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν, ἀντισυνταγματάρχου ἢ ἀντιπλοίαρχου ἐν τῷ Β. Ναυτικῷ.

ε') Ὁ Ταξίαρχος τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' εἰς τὸν ἔχοντα τοῦλάχιστον βαθμὸν διευθυντοῦ α' τάξεως, προέδρου καὶ εἰσαγγελέως Ἐφετῶν, ἀρεοπαγίτου, ἀντεισαγγελέως Ἀρείου Πάγου, συνταγματάρχου ἢ προίαρχου ἐν τῷ Β. Ναυτικῷ.

ς') Ὁ Ταξίαρχος τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν ἔχοντα τοῦλάχιστον βαθμὸν Προέδρου Ὑπουργοῦ, ἀν-

τιπροέδρου Ἀρείου Πάγου, ὑποστρατήγου ἢ ὑποναυάρχου.

ζ') Ὁ Ἀνώτερος Ταξίαρχος τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' εἰς τοὺς ἔχοντας βαθμὸν Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ β' τάξεως, Γενικοῦ διοικητοῦ, προέδρου καὶ εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου, ἀντιστρατήγου καὶ ἀντιναυάρχου, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ς' ἀναφερομένους, συμπληρώσαντας δὲ τριετίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

η') Ὁ Ἀνώτερος Ταξίαρχος τοῦ Σωτήρος εἰς τοὺς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ζ' ἀναφερομένους, συμπληρώσαντας δὲ τριετίαν ἐν τῷ βαθμῷ αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ ς' ἀναφερομένους, συμπληρώσαντας δὲ ἐξαετίαν ἐν τῷ βαθμῷ αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. — α') Οὐδεὶς πολίτης Ἑλλήν δύναται νὰ λάβῃ τὸν Ἀργυροῦν Σταυρὸν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦλάχιστον διετίας ἀπὸ τῆς ἀπονομῆς αὐτῷ τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ Γεωργίου τοῦ Α'. Διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἀξιωματικούς τῆς Ξηρᾶς καὶ τῆς Θαλάσσης, ἰσχύουσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὁριζόμενα.

β') Οὐδεὶς πολίτης Ἑλλήν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν Γεωργίου τοῦ Α' πρὸ τῆς παρελεύσεως

(2) Ἐπίσημον κείμενον.

τουλάχιστον τριετίας από της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀργυρὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος, ἢ πενταετίας ἀπὸ της ἀπονομῆς αὐτῷ τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ Γεωργίου τοῦ Α'.

γ') Οὐδεὶς πολίτης Ἑλλήν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος πρὸ της παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' ἢ ἑξαετίας ἀπὸ της ἀπονομῆς αὐτῷ τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος.

δ') Οὐδεὶς πολίτης Ἑλλήν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' πρὸ της παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος ἢ ἑξαετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α'.

ε') Οὐδεὶς πολίτης Ἑλλήν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὸν Σταυρὸν τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος πρὸ της παρελεύσεως τουλάχιστον τριετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Ταξίαρχον τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' ἢ ἑξαετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος.

ς') Οὐδεὶς πολίτης Ἑλλήν προάγεται εἰς τὸν Σταυρὸν

τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α' πρὸ της παρελεύσεως τουλάχιστον τετραετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Ταξίαρχον τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτήρος ἢ ἑπταετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Ταξίαρχον τοῦ Β. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α'.

ζ') Οὐδεὶς πολίτης Ἑλλήν προάγεται εἰς τὸν Ἀνώτερον Ταξίαρχον τοῦ Σωτήρος πρὸ της παρελεύσεως τετραετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀνώτερον Ταξίαρχον Γεωργίου τοῦ Α' ἢ ἑπταετίας ἀπὸ της προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸν Ταξίαρχον τοῦ Σωτήρος.

Ἄρθρον 3. — Οἱ Μεγαλόσταυροι ἀμφοτέρων τῶν Ταγμάτων ἀπονέμονται δι' ἐξόχους καὶ ἐκτάκτους ὑπηρεσίας παρασχεθείσας πρὸς τὴν Πατρίδα, τηρουμένων τῶν σχετικῶν περὶ προαγωγῆς διατάξεων τῶν νόμων περὶ ἀπονομῆς παρασῆμων τῶν Ταγμάτων Ἀξίας καὶ Τιμῆς.

Ἄρθρον 4. — Πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν προθεσμιῶν διὰ τε τὴν ἀπονομὴν καὶ προαγωγὴν ὁ χρόνος τῆς ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίας λογίζεται διπλοῦς.

Ἄρθρον 5. — Διὰ τὰς ἐν πολέμῳ ἐξόχους ἀνδραγαθίας καὶ βαρέα τραύματα αἱ ἄνω προθεσμίαι δὲν ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν ἀπονομὴν καὶ προαγωγὴν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς Τάγμασι.

Ἄρθρον 6. — Τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐξαιροῦνται αἱ καθ' ὕψηλὴν ἐπιταγὴν γινόμεναι παρασημοφορίαι.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Δεκεμβρίου 1921

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

Α. Καρτάλης

§. Συμφώνως τῷ ἄνω Β. Διατάγματι ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἡ ἐπ' ἀριθ. 1053 ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1922 ἐγκύκλιος πρὸς ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα καὶ λοιπὰς Διοικητικὰς Ἀρχάς, ἵνα αἱ εἰς τὸ μέλλον ὑποβαλλόμεναι διὰ παρασημοφορίαν προτάσεις ὧσιν ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τοὺς διαφόρους κανονισμοὺς τοὺς διέποντας τὰ Τάγματα τῶν Παρασῆμων.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως ἐντεῖλησθε ἀπάσαις ταῖς ἐφ' ὑμᾶς Ἀρχαῖς, ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι διαβιβάζωσιν ἱεραρχικῶς τῷ ἐφ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖῳ, μέσῳ ὑμῶν, μετὰ τῆς δεούσης συστάσεως καὶ γνωμοδοτήσεως ἐφ' ὑμῶν πᾶσαν σχετικὴν πρότασιν παρασημοφορίας, προ-

ερχομένην ἐκ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ἐφιστῶντες ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀπαραιτήτου ἀνάγκης, ὅπως αἱ προτάσεις αὗται ὡσι δεδικοιολογημέναι πληρέστατα ποιούμεναι ἰδιαίτερος μνεῖαν τῆς εἰδικῆς πράξεως, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν δέον νὰ τύχῃ ἡθικῆς τιнос ἀμοιβῆς ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου Κράτους.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους δέον, πλὴν τῶν ἀνωτέρω, ν' ἀναφέρεται ἐπακριβῶς εἰς τὰς σχετικὰς προτάσεις ὁ βαθμὸς ὃν ἔχουσιν ἐν τῇ ὑπαλληλικῇ ἱεραρχίᾳ, τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ὁ βαθμὸς καὶ τὸ Τάγμα τοῦ παρασήμου ὃπὲρ τυχὸν κέκτηται, ὁ χρόνος τῆς ἀπονομῆς αὐτῆς ὡς καὶ τῆς τελευταίας τυχὸν αὐτῷ προαγωγῆς ἐν τῷ Τάγματι.

Ἐσωκλείστως ὡδε ἀποστέλλομεν ὑμῖν, ἀντίτυπον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν ᾗ εὐρεται δημοσιευμένον τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα τὸ κανονίζον τὰ τῆς ἀπονομῆς τῶν παρασῆμων τῶν Ἑλληνικῶν Βασιλικῶν Ταγμάτων καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως ἔχητε τοῦτο ὑπ' ὄψει διὰ πᾶσαν πρότασιν παρασημοφορίας, ἥτις ἐνδεχομένως ἤθελεν ὑποβληθῇ ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἐφισταμένων Ἀρχῶν, ὅπως πρὸς ἀποφυγὴν ματαίας ἀπωλείας χρόνου καὶ διεξαγωγῆς ἀλληλογραφίας, ἀναστέλλητε τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν προ-

τάσεως μὴ εὐρισκομένης ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ εἰρημένου Β. Διατάγματος» ⁽¹⁾).

6. Πλὴν τοῦ Συμβουλίου τῶν Παρασήμεων δύναται νὰ καταρτισθῇ καὶ ἐπταμελὴς ἐπιτροπὴ ⁽²⁾, ἥτις συνερχομένη ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν

τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου θέλει ἀσχοληθῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν κανονισμοῦ διέποντος τὰ τῆς ἐθιμοτυπίας ζητήματα ὡς καὶ τῆς προβαδίσσεως κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς καὶ δεξιώσεις ⁽³⁾.

(1) Κατ' ἐντολὴν τοῦ Συμβουλίου ἀπονομῆς παρασήμεων ἐξεδόθη διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν συμπληρωματικὴ ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 16742 ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1922. — (2) Β. Δ. ἀπὸ 21 Μαρτίου 1915. — (3) Μέχρι τῆς σήμερον οὐδὲν σχετικὸν καθωρίσθη. Κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς καὶ δεξιώσεις προσωρινὴ ἐπιτροπὴ κανονίζει τὰ τῶν προγραμμάτων καὶ λοιπῶν ζητημάτων.

XII. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΠΑΡΑΣΗΜΩΝ ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ

Α'. Εἰς Διπλωματικούς Ὑπαλλήλους ⁽¹⁾.

Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει ξένου Διπλωματικοῦ Ὑπαλλήλου, παραμείναντος ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐπισήμῳ ἰδιότητι ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος, δύναται ν' ἀπονεμηθῇ αὐτῷ παράσημον κατὰ τὴν ἐπομένην διαβάθμισιν ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος ἐκ μέρους τοῦ εἰς ὃ ἀνήκει ξένου Κράτους ὡς πρὸς τοὺς Ἑλληνας Διπλωματικούς Ὑπαλλήλους.

1) Εἰς Ἐκτάκτους Ἀπεσταλμένους καὶ Πληρεξουσίους Ὑπουργοὺς (Envoys Extraordinaires et Ministres Plénipotentiaires) Μεγαλόσταυρος Γεωργίου τοῦ Α'.

2) Εἰς Προσέδρους Ὑπουργοὺς (Ministres Résidents) Ἀνώτερος Ταξιάρχης Σωτήρος.

3) Εἰς Ἐπιτετραμμένους (διαπεπιστευμένους), (Chargés d'affaires) Ἀνώτερος Ταξιάρχης Γεωργίου τοῦ Α'.

4) Εἰς Συμβούλους Πρεσβείας, (Conseillers d'Ambassade ou Légation) Ταξιάρχης Σωτήρος.

5) Εἰς πρώτους Γραμματεῖς Πρεσβείας, (1ers Secrétaires d'Ambassade) Ταξιάρχης Σωτήρος.

6) Εἰς πρώτους Γραμματεῖς Πρεσβείας (1ers Secrétaires de Légation) Ταξιάρχης Γεωργίου τοῦ Α'.

7) Εἰς δευτέρους Γραμματεῖς Πρεσβείας (2mes Secrétaires d'Ambassade) Χρυσοῦς Σωτήρος.

8) Εἰς δευτέρους Γραμματεῖς Πρεσβείας (2mes Secrétaires de Légation) Χρυσοῦς Γεωργίου τοῦ Α'.

9) Εἰς τρίτους Γραμματεῖς Πρεσβείας (3mes Secrétaires de Légation) Ἀργυροῦς Σωτήρος.

10) Εἰς Ἀκολούθους Πρεσβείας (Attachés de Légation) Ἀργυροῦς Γεωργίου τοῦ Α'.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ διπλωματικὸς ὑπάλληλος πα-

(1) Β. Δ. ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1918.

ρέμεινεν ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμως ἐπὶ ὀκτὼ συνεχῇ ἔτη ἢ ἐτιμῆθη δι' Ἑλληνικοῦ παρασήμου πρὸ τετραετίας δύναται ν' ἀπονεμηθῇ αὐτῷ παράσημον κατὰ ἓνα βαθμὸν ἀνώτερον. Ὁ βαθμὸς τοῦ Διπλωματικοῦ Ὑπαλλήλου ληφθήσεται ὑπ' ὅψιν μόνον ἐκεῖνος ὃν εἶχε κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονὴν του καὶ οὐχὶ ἐκεῖνος εἰς ὃν προήχθη κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

Β'. Εἰς Προξενικοὺς Ὑπαλλήλους (¹).

Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει ξένου ἐμμίσθου (de carrière) Προξενικοῦ Ὑπαλλήλου παραμείναντος ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐπισήμῳ ιδιότητι δύναται ν' ἀπονεμηθῇ αὐτῷ παράσημον τῇ προτάσει τῆς οἰκείας Πρεσβείας, κατὰ τὴν ἐπομένην διαβάθμισιν καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμειβαιοτήτος ἐκ μέρους τοῦ εἰς ὃ ἀνήκει Κράτους ὡς πρὸς τοὺς ἐμμίσθους Ἑλληνας Προξενικοὺς Ὑπαλλήλους.

1) Εἰς Γενικοὺς Προξένους μετὰ τετραετὴ διαμονὴν Ταξιάρχης Σωτήρος.

2) Εἰς Γενικοὺς Προξένους μετὰ διετὴ διαμονὴν Ταξιάρχης Γεωργίου τοῦ Α'.

3) Εἰς Προξένους μετὰ τετραετὴ διαμονὴν Χρυσοῦς Σωτήρος.

4) Εἰς Προξένους μετὰ διετὴ διαμονὴν Χρυσοῦς Γεωργίου τοῦ Α'.

5) Εἰς Ὑποπροξένους μετὰ διετὴ διαμονὴν Ἀργυροῦς Γεωργίου τοῦ Α'.

6) Ὁ βαθμὸς τοῦ Προξενικοῦ Ὑπαλλήλου λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν μόνον ἐκεῖνος ὃν εἶχε κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι διαμονὴν του.

7) Εἰς τοὺς εἰδικοὺς Γραμματεῖς (Chanciers) τῶν ξένων Πρεσβειῶν μετὰ ὀκταετὴ ἐν Ἑλλάδι διαμονὴν, τῇ προτάσει τοῦ προϋσταμένου των δύναται νὰ τοῖς ἀπονεμηθῇ ὁ Ἀργυροῦς τοῦ Γεωργίου, μετὰ δεκαετὴ δὲ διαμονὴν ὁ Ἀργυροῦς τοῦ Σωτήρος.

8) Εἰς τοὺς ξένους Προξενικοὺς Ὑπαλλήλους, οἰουδήποτε βαθμοῦ πολίτας Ἑλληνας, οὐδὲν παράσημον ἀπονέμεται, εἰς δὲν συντρέχωσιν ἑξαιρητικοὶ λόγοι καὶ τῇ προτάσει τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα οὗτοι ὑπῆρξαν.

(1) Β. Δ. ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1918.

Γ'. Εἰς Στρατιωτικοὺς (¹).

Εἰς ξένους Στρατιωτικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης δύναται ν' ἀπονεμηθῇ παράσημον κατὰ τὴν ἐπομένην διαβάθμισιν :

1) Εἰς Στρατηγούς ἢ Ναυάρχους (Général ou Amiral) Μεγαλόσταυρος Γεωργίου τοῦ Α'.

2) Εἰς Ἀντιστρατήγους ἢ Ἀντιναύρχους (Général de division ou Vice-Amiral) Ἀνώτ. Ταξιάρχης Σωτήρος.

3) Εἰς Ὑποστρατήγους ἢ Ὑποναύρχους (Général de Brigade ou Contre-Amiral) Ταξιάρχης Σωτήρος.

4) Εἰς Συνταγματάρχας ἢ Πλοιάρχους (Colonel ou Capitaine de vaisseau) Χρυσοῦς Σωτήρος.

5) Εἰς Ἀντισυνταγματάρχας ἢ Ἀντιπλοιάρχους (Lieut-Colonel ou Capitaine de Frégate) Χρυσοῦς Σωτήρος.

6) Εἰς Ταγματάρχας ἢ Πλωτάρχας (Commandant ou Capitaine de Corvette) Χρυσοῦς Γεωργίου.

7) Εἰς Λοχαγούς ἢ Ὑποπλοιάρχους (Capitaine ou Lieut. de vaisseau) Ἀργυροῦς Σωτήρος.

8) Εἰς Ὑπολοχαγούς ἢ Ἀνθυποπλοιάρχους (Lieutenant ou Enseigne de 2ème classe) Ἀργυροῦς Γεωργίου τοῦ Α'.

9) Εἰς Ἀνθυπολοχαγούς ἢ Σημαιοφόρους (Sous-Lieutenant ou Enseigne de 2ème classe) Ἀργυροῦς Γεωργίου τοῦ Α'.

10) Εἰς στρατιωτικοὺς ἐπὶ ἐκτάκτῳ ἐπισήμῳ ἀποστολῇ δύναται ν' ἀπονεμηθῇ παράσημον κατὰ ἓνα βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸν στρατιωτικὸν βαθμὸν αὐτοῦ. Ἐπίσης καὶ εἰς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, οἵτινες ἐν καιρῷ πολέμου ἔχουσιν ἀναλάβει ὑπηρεσίαν ἀνωτέραν τοῦ βαθμοῦ των καὶ κεκτημένους παράσημον τοῦ Κράτους των ἀνώτερον τοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸν βαθμὸν αὐτῶν.

(1) Β. Δ. ἀπὸ 30 Σεπτ. 1918 καὶ 12 Ὀκτωβρ. 1918.

ΧΙΙΙ. ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

1. Ἡ πρώτη σύστασις τοῦ Ἱπποτικοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγίου Τάφου ἀνάγεται εἰς τὸν πρῶτον πιστὸν Αὐτοκράτορα τὸν Ἰσαπόστολον Κωνσταντῖνον τὸν Μέγαν, ἡ δὲ διακανόνισις αὐτοῦ ἐπεσπάσατο διαδοχικῶς ἔκτοτε τὴν πρόνοιαν τῶν Ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν τῆς Ἀγίας Πόλεως καὶ τῶν Αὐτοκρατόρων Ἡρακλείου, Ἰσαὰκ τοῦ Κομνηνοῦ καὶ Ἰσαὰκ Ἀγγέλου.

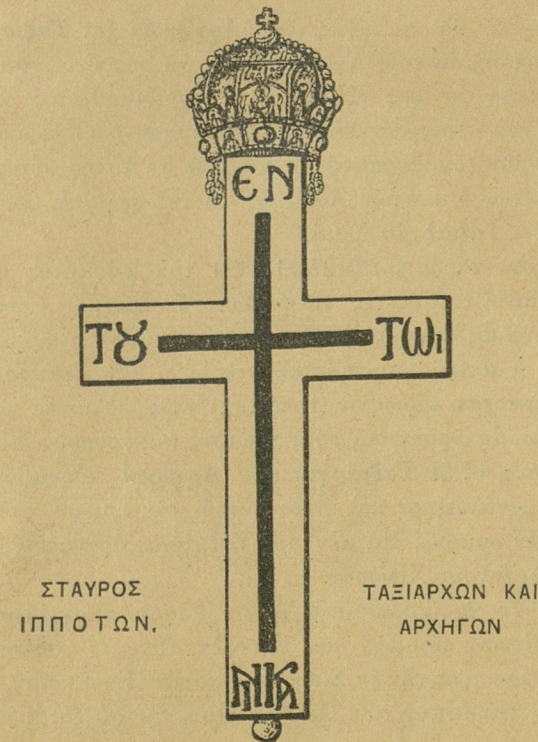
2. Κατὰ τὴν διακανόνισιν δὲ ταύτην τοῦ Ἱπποτικοῦ Τάγματος διεκρίθησαν τέσσαρες βαθμοί: α') τῶν Ἀρχηγῶν, β') τῶν Ταξιαρχῶν, γ') τῶν Ἱπποτῶν καὶ δ') τῶν Σταυροφόρων, ὧν οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι βαθμοὶ ἔφερον τὸ παράσημον ἀνηρτημένον ἀπὸ τοῦ τραχήλου διὰ ταινίας ἢ δ' ἀλύσου, ὁ δὲ τέταρτος ἀριστερᾷ κατὰ τὸ στήθος διὰ ταινίας.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν ὅμως τῶν αἰώνων τὸ παράσημον τοῦτο ὑπέστη μεταλλαγὰς τινας, κατὰ τοὺς τελευταίους δὲ χρόνους ἀπενέμετο μόνον τὸ διάσημον τῆς Δ' τάξεως τῶν

Σταυροφόρων (ισοδύναμον πρὸς τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος) καὶ τὸ τῆς Γ' τάξεως τῶν Ἱπποτῶν (ισοδύναμον πρὸς τὸν Ταξιαρχὴν τοῦ Σωτήρος). Τὸ τῆς Α' τάξεως τῶν Ἀρχηγῶν (ισοδύναμον πρὸς τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος) ἀπενεμήθη πρὸ πινων ἑτῶν μόνον τῷ Αὐτοκρατορικῷ ζεύγει τῆς Ρωσίας, τῷ Ἀγγλῷ Στρατάρχη Altemby καὶ τελευταίως τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ. Τὸ διάσημον τῆς Β' τάξεως τῶν Ταξιαρχῶν (ισοδύναμον πρὸς τὸ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Σωτήρος) εἰς οὐδένα κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἀπενεμήθη.

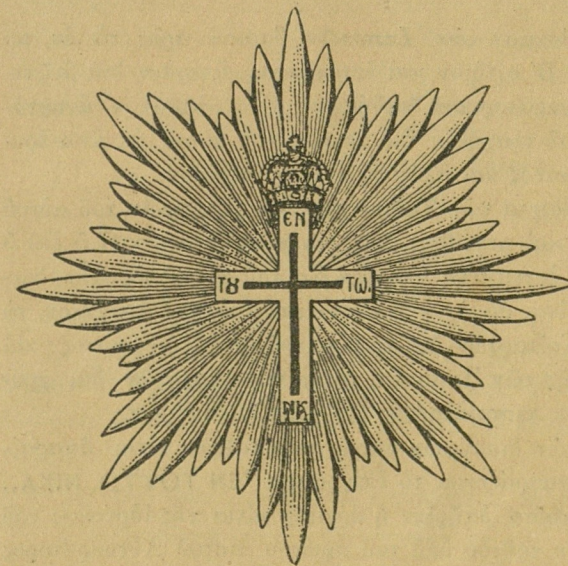
Τὰ κατωτέρω ἐκτιθέμενα θέλουσιν ἰσχύει διὰ τὰς μελλούσας ἀπονομὰς τοῦ παρασήμου πασῶν τῶν τάξεων.

Τὸ διάσημον τῶν Σταυροφόρων συνίσταται εἰς μικρὸν χρυσοῦν Σταυρὸν ὅμοιον πρὸς τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος τοῦ ἐν τῷ πίνακι 19 ἐκτιθεμένου σχεδίου, εἶναι δ' ὀρθὸν νὰ ἀναρτᾶται ἀριστερᾷ ἐπὶ τοῦ στήθους ὡς καὶ κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους διὰ ταινίας βαθέος ξυθροῦ χρώματος,

ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΠΠΟΤΩΝ.

ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΚΑΙ
ΑΡΧΗΓΩΝ

ΑΣΤΗΡ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

πλάτους 35 χιλιστ. τοῦ μέτρου περίπου καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ τραχήλου.

Τὸ διάσημον τῶν **Ἱπποτῶν** ὅμοιον πρὸς τὸ ἐν τῷ πίνακι 19 Β' σχέδιον καὶ ἐστεμμένον ὑπερθεν διὰ βυζαντινοῦ αὐτοκρατορικοῦ διαδήματος εἶναι ὀρθὸν ν' ἀναρτᾶται ἀπὸ τοῦ τραχήλου διὰ ταινίας τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἐρυθροῦ χρώματος καὶ πλάτους 4 ἐκατ. περίπου.

Τὰ διάσημα τῶν **Ταξιάρχων** καὶ **Ἀρχηγῶν**, τοῦ αὐτοῦ σχήματος καὶ μεγέθους πρὸς τὸ τῶν Ἱπποτῶν (7.5 ἐπὶ 5 ἐκατ.) καὶ ἐστεμμένα ὑπερθεν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω διαδήματος εἶναι ὀρθὸν ν' ἀναρτῶνται ἀπὸ τοῦ τραχήλου, τὸ μὲν τῶν Ταξιάρχων διὰ ταινίας τοῦ αὐτοῦ χρώματος καὶ πλάτους τῆς τῶν Ἱπποτῶν, τὸ δὲ τῶν Ἀρχηγῶν διὰ χρυσῆς ἀλύσου πεποικιλμένης διὰ μικρῶν σταυρῶν.

Ἐπὶ τῶν διασήμων πασῶν τῶν τάξεων εἶναι ἀπαραίτητον ν' ἀναγράφηται τὸ ἐπίγραμμα **ἘΝ ΤΟΥΤΩ, ΝΙΚΑ.,** ἄλλως τε τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ ἀρχικὴ αἰτία τῆς ἰδρύσεως τοῦ παρασήμου τούτου ὑπὸ τοῦ πρώτου πιστοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Συμφώνως πρὸς τὴν παλαιὰν καὶ νεωτέραν ἐθιμοτυπίαν τῶν παρασήμων αἱ τάξεις τῶν Μεγαλοσταύρων καὶ Ἀνωτέρων Ταξιάρχων συνοδεύονται δι' ἐνὸς ἀστέρος, ὥστε

εἶναι ὀρθὸν καὶ αἱ τάξεις τῶν **Ἀρχηγῶν** καὶ **Ταξιάρχων** τοῦ παρασήμου τοῦ Ἁγίου Τάφου νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀστέρος (Πίναξ 19 Β') σχεδιασθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περιγραφομένου ἐν τῷ κατωτέρῳ ἱστορικῷ τοῦ παρασήμου (παράγραφος 4) καὶ τότε ὁ Ἀστὴρ οὗτος δέον νὰ φέρηται, ὁ μὲν τῶν Ἀρχηγῶν ἐπὶ τοῦ στήθους ἀριστερᾷ, ὁ δὲ τῶν Ταξιάρχων δεξιᾷ.

Μικρὰ παράσημα (miniatures) τοῦ Τάγματος τούτου δύνανται οἱ τιμηθέντες νὰ φέρωσιν ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ (φράκου), ὡς διακριτικὰ δὲ σήματα ἐν κοινῇ περιβολῇ πολιτικῇ ἢ μικρᾷ στρατιωτικῇ στολῇ, οἱ μὲν **Σταυροφόροι** καὶ **Ἱππῶται** κόρυμβον (rosette), ἐντὸς δ' αὐτοῦ μικρὸν Σταυρὸν ἀργυροῦν διὰ τοὺς πρώτους καὶ χρυσοῦν διὰ τοὺς δευτέρους, οἱ δὲ **Ταξιάρχαι** καὶ **Ἀρχηγοὶ** κόρυμβον ὀλίγον τι μεγαλύτερον καὶ ἐντὸς αὐτοῦ τὸν ἀστέρα τοῦ Τάγματος ἐν σμικρῷ, διὰ μὲν τοὺς Ταξιάρχας ἀργυροῦν, διὰ δὲ τοὺς Ἀρχηγοὺς Χρυσοῦν.

3. Τὸ παράσημον τοῦ Ἁγίου Τάφου παρεχόμενον εἰς ἐπιβράβευσιν εὐλαβῶν καὶ εὐμενῶν, ἔργῳ τε καὶ γνώμῃ, διαθέσεων πρὸς τὴν ἐν Σιών Ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν, ἐμπειρικλείει τμημάτιον τοῦ Τιμίου Ξύλου, ἐφ' οὗ ἐσταυρώθη ὁ

Κύριος, φυλαττομένου ἐν τῷ Σκευοφυλακίῳ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀγιασμοῦ δ' ἀπλῶς χάριν καὶ οὐχὶ ὡς βραβεῖον δωροφορεῖται ὁ Σταυρὸς τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ γυναιξὶν ἐπὶ εὐσεβεῖα διακρινόμεναις. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὡσαύτως ἀπονέμεται καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ κλήρου.

Τῷ τιμηθέντι παραδίδεται ἀνάλογον δίπλωμα φέρον τὰς σφραγίδας καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κατὰ καιρὸν Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ὡς **Μεγάλου Ἀρχηγοῦ** ἢ **Ἀρχιστρατήγου** τοῦ Τάγματος.

(Κείμενον τοῦ Διπλώματος).

ΔΑΜΙΑΝΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἀριθ.

«Ἡ μετριότης Ἡμῶν διὰ τοῦδε τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἡμῶν Ἐπιβραβευτηρίου ποιούμεθα δῆλον ὅτι τὸν ἐντιμότερον Κύριον λίαν

Ἡμῖν ἀγαπητὸν καὶ περισπούδαστον ἐν πνεύματι υἱόν, ἄνδρα εὐσεβεῖα τε διαπρέποντα καὶ ἀρεταῖς διακρινόμενον, ἐυλάβειάν τε καὶ ζῆλον μέγαν ὑπὲρ τῆς Ἀγιωτάτης τῶν Ἐκκλησιῶν Μητρὸς ἐνδεικνύμενον, ἀνηγορεύσαμεν

Ἱππότην τοῦ Παναγίου Τάφου

ἀπονείμαντες αὐτῷ ἱερὸν Σταυρὸν, ἐν ᾧ ἐντεθησαύρισται τεμάχιον Τιμίου Ξύλου, ἐφ' οὗ ἐσταυρώθη ὁ Σωτὴρ Ἡμῶν καὶ Κύριος, ἵνα φέρῃ αὐτὸν ἐπὶ τῷ στήθει ἀνηοτημένον, εἰς ἀγιασμόν, σκέπην αὐτοῦ καὶ βοήθειαν.

Εἰς ἐνδειξιν οὖν καὶ παράστασιν τοῦ πράγματος ἀπολέγεται τὸ Πατριαρχικὸν Ἡμῶν Ἐπιβραβευτήριον τοῦτο Γράμμα, φέρον τὴν ὑπογραφὴν Ἡμῶν καὶ σσημασμένον τῇ Ἡμετέρᾳ Πατριαρχικῇ Σφραγίδι.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ ἡ ς' κα' μηνὸς Μαρτίου κα'

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΔΑΜΙΑΝΟΣ

ἀποφαίνεται

Εἰς ἐπεξήγησιν δὲ τῶν πληροφοριῶν τούτων ἐπισυνά-

πιτεται ὧδε πιστὸν ἀντίγραφον τῆς ἀρχαίας διατάξεως περὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἁγίου Τάφου, τῆς κατακεχωρισμένης ἐν τοῖς ἀρχαίοις βιβλίοις τῶν ὑπομνημάτων τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων.

Α. Κανονισμὸς τῶν παρασῆμων τῆς Ἀγίας Γῆς. (Ἱστορικόν)

«Τὸ παράσημον τῶν Ἱπποτῶν τῆς Ἀγίας Γῆς εἶναι τὸ ἀρχαιότερον ὄλων. Ἡ παλαιότης αὐτοῦ ἀναβαίνει εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος. Θεμελιωτὴς τοῦ παρασήμου τούτου ἐστάθη ὁ **Μέγας Κωνσταντῖνος**. Ὅταν περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἄνω ῥηθέντος αἰῶνος οὗτος ὁ Σεβαστὸς Ἀναξ ἐστράτευσε κατὰ τοῦ Μαξεντίου πλησιάσας εἰς τὰ τεῖχη τῆς Ρώμης, ἐφάνη αὐτῷ εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν νέφει φωτοφόρῳ πύρινος Σταυρὸς, ἔχων ἐπ' αὐτοῦ γεγραμμένον μὲ χρυσοῦς χαρακτηρὰς «**Ἐν τούτῳ νίκα**». Τότε ὁ Ἀναξ πρῶτος ἔβαλε τὸ σημεῖον καὶ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο ἐπάνω εἰς τὸ λάβαρόν του, ἐπέταξε δὲ καὶ ὅλους τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ νὰ τὸ ἐπιθέσουν εἰς τὰς περικεφαλαίας καὶ ἀσπίδας αὐτῶν καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Σταυρὸς, ὅστις μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἦτο ὄργανον βασάνων καὶ κατασχύνης,

ἤρχισε νὰ λάβῃ τὴν πρώτην αὐτοῦ ὕψωσιν, γενόμενον παράσημον καὶ δεῖγμα ἀνδρείας. Ἀληθῶς μὲ μικρὸν ἀριθμὸν στρατιωτῶν νικήσας τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ Μαξέντιον, ὅστις εἶχε πολλαπλασίους, κατέκτησε τὴν Ρώμην, πρὸς ἀνάμνησιν λοιπὸν ταύτης τῆς λαμπρᾶς νίκης ἐθεμελίωσε τὸ παράσημον τοῦτο τῆς τιμῆς καὶ παρεχώρει αὐτὸ εἰς τοὺς διακρινομένους κατὰ τὴν ἀνδρείαν. Κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ ἐβδόμου αἰῶνος **Ἡράκλειος** ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν νίκην αὐτοῦ κατὰ τοῦ Χοσρόου Βασιλέως τῆς Περσίας παραλαβὼν παρὰ τοῦ υἱοῦ Σιρόου τὸν ἀληθῆ Σταυρὸν τοῦ Ζωηφόρου Τιμίου Εὐλίου, τὸν ὁποῖον ὁ Σαρπάρ εἶχεν ἀφαρπάσει ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εὐλαβείᾳ κινούμενος περὶ τὰ θεῖα ἀπεδήμησε καὶ μετέβη ὁ ἴδιος εἰς ταύτην τὴν Πόλιν ἔχων ὁμοῦ καὶ τὸν Τίμιον Σταυρόν, ὅπου ἄρας αὐτὸν ἐπ' ὤμων του ἀνέβασεν εἰς τὸν Γολγοθᾶν. Πατριάρχης **Ζαχαρίας** εἰς ἀνάμνησιν τῆς αἰμυνήστου ταύτης ἡμέρας θεσπίσας τὴν ἐορτὴν τῆς 14ης Σεπτεμβρίου ἔδωκε τῷ Βασιλεῖ τὸν Μεγαλόσταυρον τῶν παρασῆμων τῆς Ἀγίας Γῆς ἔχων ἔνδον καὶ μέρος τοῦ Ζωηφόρου Τιμίου Εὐλίου καὶ ὠνόμασεν αὐτὸν Ἀρχηγόν, ἐπίσης καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀνανεώσας πρῶτον ὅλα τὰ ἔθιμα καὶ δικαιώματα τούτου τοῦ Τάγματος ἐχορήγησε τῷ Πατριάρχῃ

ὡς παράσημον τιμῆς καὶ ἀξίας τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ σὺν τῷ δικαιώματι τοῦ νὰ εἶναι πάντοτε ὁ κατὰ καιροὺς Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων μέγας Ἀρχηγός, ἦτοι ὁ Ἀρχιστράτηγος. Μετὰ τὸ μέσον τοῦ δεκάτου πρώτου αἰῶνος Ἰσαὰκ ὁ Κομνηνὸς μεταμελούμενος διὰ τὸν καταδιωγμὸν τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐπιφέρει εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ὑπὸ τῆς τύψεως τῆς συνειδήσεως διὰ τὴν ἔξωσιν καὶ ἔξορίαν τοῦ Πατριάρχου, ἐξ οὗ εἶχε προξενηθῆ αὐτοῦ καὶ ὁ θάνατος, ἔστειλε μεγάλα δῶρα εἰς τὸν Ἁγιον Τάφον καὶ ἐδείχθη νὰ τῷ σταλῇ ὡς δεῖγμα ἀφέσεως ὁ Σταυρὸς τοῦ Τάγματος τούτου τοῦ παρασήμου ἐπὶ ὑποσχέσει ὅτι θέλει ἔλθει καὶ ὁ ἴδιος εἰς προσκύνησιν, παραχωρηθέντος δὲ εἰς αὐτὸν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐβεβαίωσε τὰ παλαιὰ δικαιώματα τούτου τοῦ Τάγματος καὶ ἐχάρισε καὶ ἑτερα νέα. Αἱ ἀνωμαλῖαι δὲ τοῦ χρόνου μὴ ἐπιτρέψασαι εἰς αὐτὸν ἵνα ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, ἔλαβε τὸ καλογηρικὸν σχῆμα εἰς τὸ Μοναστήριον τοῦ Στουδίου, ὅπου καὶ ἐτελεύτησε. Περὶ τὰ τέλη τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος Ἰσαὰκ Ἀγγελοῦ ὁ Κομνηνὸς ἀνενέωσεν αὐτὸ τὸ Τάγμα ὀνομάσας αὐτοὺς Χρυσοῦς Ἱππότες τοῦ Κωνσταντίνου, καὶ ἔκτοτε μέχρι τοῦδε, ἂν καὶ δὲν ἐφυλάχθησαν ἐντελῶς οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ, μ' ὅλον τοῦτο οἱ Πατριάρχαι τῶν Ἱεροσολύμων διεφύ-

λαξαν τὰ δικαιώματα καὶ τὴν συνήθειαν νὰ βραβεύουν μὲ τὸ παράσημον τοῦτο τοὺς ὅσους τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Προσκυνητὰς ἔκριναν ἀξίους τῆς τιμῆς. Ἡ ὁδοιπορία εἰς προσκύνησιν τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐθεωρήθη πάντοτε ὡς μία ἀξία, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἁγίαν Γῆν τῆς Παλαιστίνης ἐνομίσθησαν πάντοτε ἐξέχοντες τοῦ Κοινοῦ. Ὡς δεῖγμα τοίνυν ταύτης τῆς ἐξοχῆς ἐδόθη πάντοτε αὐτὸ τὸ παράσημον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς ἐκείνους, ὅσους κοντὰ εἰς ἄλλα πλεονεκτήματα ἐφαίνοντο κεκοσμημένοι μὲ εὐσέβειαν καὶ ἐπιείκειαν. Τὸ παράσημον τοῦτο εἶναι **Ἐκκλησιαστικόν, Πολιτικὸν καὶ Πολεμικόν**. Ἔχει τέσσαρας βαθμοὺς: α') τοῦ Ἀρχηγοῦ, β') τοῦ Ταξιάρχου, γ') τοῦ Ἱππότου, δ') τοῦ Σταυροφόρου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρχηγῶν δὲν ἴμμορεῖ νὰ ὑπερτερῇ τοὺς δώδεκα. Μέγας Ἀρχηγός ἢ Ἀρχιστράτηγος τοῦ Τάγματος εἶναι δικαιωματικῶς ὁ κατὰ καιρὸν Πατριάρχης. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ταξιαρχῶν δὲν ἴμμορεῖ νὰ ὑπερτερῇ τοὺς ἐβδομήκοντα τέσσαρας. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Τάγματος εἶναι Σταυρὸς τακτικός, τὸ ἔδαφος αὐτοῦ ἄσπρον μὲ μικρὰν ἄκραν ἐρυθράν· εἰς τὴν μέσην αὐτοῦ ἐκατέρωθεν εἶναι ἓνας κύκλος, ἐξ οὗ ἐξέρχονται γαλάζιοι ἀκτῖνες, καὶ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τοῦ κύκλου εἶναι ἡ Ἀνάστασις εἰς

ἔδαφος ἄσπρον, ἀπὸ τὸ ἄλλο δὲ γύρωθεν τοῦ κύκλου εἶναι γεγραμμένον τὸ «*Ἐν τούτῳ νῖκα*», εἰς τὴν μέσσην δὲ αὐτοῦ τοῦ κύκλου εἶναι εἰς Σταυρὸς χρυσοῦς καὶ ἐπάνωθεν τὸ μονόγραμμα «*Ἰησοῦς Χριστός*» μεταγενεστέρως ἐβάλετο ἀντὶ τοῦ Σταυροῦ ὁ Ἅγιος Τάφος, εἰς τὴν κάτωθεν πλευρὰν τοῦ Σταυροῦ ἐτίθεντο τὰ ἀρχικά γράμματα τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Ἡ ταινία εἶναι λευκὴ μὲ μικρὰν ἄκραν ἐρυθράν. Ὁ Α', Β' καὶ Γ' βαθμὸς φορεῖται εἰς τὸν τράχηλον, ὁ δὲ τέταρτος εἰς τὴν θηλειάν. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Α' καὶ Β' βαθμοῦ, ἦτοι τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Ταξιάρχου, στέφεται καὶ μὲ ἐν στέφανον ἀνακτορικόν, οἱ δὲ δύο οὐχί. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Α' βαθμοῦ ἔχει καὶ ἀστερίσκον μὲ ὀκτὼ ἀκτῖνας ἔδαφος ἄσπρον ἀργυροῦν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ κύκλος, γύρωθεν τοῦ κύκλου τὸ περίγραμμα «*Ἐν τούτῳ νῖκα*», εἰς τὴν μέσσην τοῦ κύκλου ὁ Σταυρὸς καὶ τὸ μονόγραμμα. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Β' βαθμοῦ ἀπαρallάκτως καθὼς καὶ τοῦ πρώτου μὲ τὴν διαφορὰν τοῦ ὅτι εἶναι μικρότερος καὶ ἄνευ ἀστερίσκου. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Γ' βαθμοῦ εἶναι ἄνευ στεφάνου. Ὁ Σταυρὸς τοῦ τετάρτου βαθμοῦ εἶναι ἔτι μικρότερος. Ἡ ἄλλυσις τοῦ Τάγματος εἰς τὰς μεγάλας πομπὰς εἶναι ἑξακολούθησις μικρῶν Σταυρῶν διακεκομμένων. Ὁ Σταυρὸς τῆς Α', Β' καὶ Δ' Τάξεως δὲν δίδεται παρὰ εἰς ἄνδρας

οἷτινες ἔλθουν καὶ προσκυνήσουν τὸν Ἅγιον Τάφον. Ὁ
τῆς Γ' δίδεται, καίτοι πολλὰ σπανίως, καὶ εἰς ὑποκείμενα
τὰ ὁποῖα, ἂν καὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ ἔλθουν, μὲ τὴν κοινω-
νικὴν των ὁμῶς θέσιν ἐξικανοῦν νὰ κάμουν Ἐκκλησίας
εἰς τὸ Ἱερὸν τοῦτο Κατάστημα. Ἡ Α', Β' καὶ Γ' Τάξεις
δὲν δίδεται παρὰ εἰς τοὺς ἔχοντας γενεὰς εὐγενεῖς, ἥτοι ἡ
πρώτη νὰ ἔχῃ τέσσαρας γενεάς, ἡ δευτέρα τρεῖς γενεάς καὶ
ἡ τρίτη δύο, τουτέστι τοῦ ὑποψηφίου διὰ τὴν τρίτην τάξιν,
ὁ πατήρ καὶ ὁ πάππος νὰ εἶναι εὐγενεῖς. Εἰς ἐκείνους ὅπου
ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν Συνό-
δου, ὡς δεῖγμα ἰδιαιτέρας εὐνοίας, τίθεται καὶ μέρος τοῦ
Ζωηφόρου Ξύλου. Ὅμοίως ὡς δεῖγμα εὐνοίας εἰς τοὺς Ἀρ-
χιηγούς καὶ Ταξιάρχας δίδεται ἡ πολιτογραφία Ἱεροσολύ-
μων. Ὁ ὑποψήφιος τῶν δύο πρώτων τάξεων, ἐκτὸς τῆς
ὕλικῆς ἀποδείξεως τῆς εὐγενείας αὐτοῦ, χρεωστεῖ νὰ εἴπῃ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἔχει τὸν ἀνάλογον τῆς εὐγενείας
βαθμόν. Ὁ ὑποψήφιος ἐξ ἀποφύκτου πρέπει νὰ εἶναι Χρι-
στιανὸς ὁρθόδοξος τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.
Ὁ ὑποψήφιος πρέπει νὰ προετοιμασθῇ μὲ ἀναγνώσεις καὶ
προσευχάς, νὰ νηστεύσῃ τοὐλάχιστον ἐξ ἡμέρας, νὰ ἐξομολο-
γηθῇ διὰ τὰ δώση πιστοποιήσῃ τῆς καθ' αὐτὸ θρησκείας
ὅπου πρεσβεύει καὶ ν' ἀποδειχθῇ ἄξιος ταύτης τῆς τιμῆς. Τὴν

ἡμέραν τῆς τελετῆς, ἀφοῦ δεηθῇ ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐν τῇ Ναῷ Προσκυνημάτων νὰ μεταλάβῃ μετὰ ταῦτα δίδεται εἰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Ζωηφόρου Ξύλου καὶ περιφέρεται μὲ λιτανείαν γύρωθεν τοῦ Παναγίου Τάφου ἐξακολουθῶν τὸν Πατριάρχην καὶ ἔχων δεξιόθεν τὸν Ἅγιον Πέτρος καὶ ἀριστερόθεν τὸν Ἅγιον Ναζαρέτ, ἐρχομένου δὲ τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν θύραν τοῦ Παναγίου Τάφου εἰσέρχεται καὶ θέτει ἐπάνω εἰς αὐτὸν τὸν προσδιωρισμένον Σταυρὸν διὰ τὸν ὑποψήφιον, μετὰ ταῦτα ἐκβάντος ἐξακολουθεῖ τὴν λιτανείαν ἕως εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα τοῦ Καθολικοῦ, δίδει τὸν Σταυρὸν εἰς χεῖρας τοῦ Μακαριωτάτου ὁθεν πηγαίνει πάλιν μὲ πομπὴν εἰς τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου Τάφου, ὅπου γονυπετῶς ἐνώπιον τοῦ Πατριάρχου καὶ πάντων τῶν ἄλλων λέγει μεγάλη τῇ φωνῇ· «Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπόσχομαι ὅτι θέλω ἐμμένει διὰ πάντα καὶ πάσης δυνάμεως πρὸς στήριξιν καὶ ἔκτασιν τῆς μιᾶς καὶ μόνης Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς πρώτης Ἀποστολικῆς Ἐδρας Ἁγίας Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων· ὑπόσχομαι ὅτι δὲν θέλω μάχεσθαι ὑπὲρ ἀδίκου, ὅτι δὲν θέλω γίνεαι ἐπίορκος μηδὲ βλάσφημος, ὅτι θέλω προστατεύσει τοὺς ὀρφανοὺς καὶ ὅτι θέλω ἐλεήσει τοὺς πτωχοὺς».

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης θέτον τοὺς ὁμοφύλους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὑποψηφίου ἀναγινώσκει τὴν ἀκόλουθον εὐχὴν·
«Θεὲ ὑπεράγαθε, Δημιουργέ τοῦ παντός, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἀνείκαστος ἡ φιλανθρωπία, ὁ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πάσας ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ διὰ τοῦ Σταυροῦ πᾶσαν τὴν τῶν Δαιμόνων ἀρὰν καταβαλὼν, ἵνα ἡμᾶς διασώσῃς ὁ ἀναμάρτητος, καὶ τοῦτον τὸν Σταυρὸν ἀναδείξας ἡμῖν κατ' ἐχθρῶν ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ὄπλον ἀήττητον, οὗ καὶ ὁ τύπος μόνον πάλιν διὰ μωσαϊκῆς ῥάβδου τὴν Ἑρυθρὰν θάλασσαν διέτεμεν, Ἰσραὴλ δὲ διέσωσε, καὶ Φαραὼ κατεπόντισε, καὶ τὰ τῶν ἰοβόλων ὄφεων θανατηφόρα δῆγματα ἐν ἐρήμῳ ἴασατο, Αὐτὸς οὖν, φιλάγαθε Κύριε, καὶ τὸν σὸν τοῦτον δοῦλον . . . αἰρεῖν ὡς κόσμον περιανχένιον καὶ καρποφορεῖν ὡς κειμήλιον τὸν Τίμιον Σταυρὸν Σου προσελόμενον, καὶ τούτῳ ἐναβρύνεσθαι τῇ τοῦ Σταυροῦ Σου δυνάμει καὶ χάριτι, περιφραξὼν φυλάττων ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν προάγων καὶ οὕτω μετὰ πλείστων ἐν Χριστιανοῖς κρᾶζειν Σοι· Κύριε, ἐμοὶ βοηθὸς καὶ οὐ φοβηθήσομαι. Κύριε, ἐμοὶ βοηθός· ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἵνα καὶ δι' αὐτοῦ δοξάζεται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς μιᾶς Τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος Σοῦ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ

καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν». Καὶ λαμβάνει ἀπὸ τὸν Ἅγιον Τάφον τὸ παράσημον τῆς Ἁγίας Γῆς καὶ ἔγχειρίζει τοῦτο τῷ ὑποψηφίῳ λέγων· «Ἴδου σε ἀποκαθιστῶ Ἀρχηγὸν ἢ Ταξιάρχην ἢ Ἱππότην ἢ Σταυροφόρον τοῦ παρασήμου τῆς Ἁγίας Γῆς, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν». Καὶ οὕτω τελειώνει ἡ τελετή.

Σημ. Πᾶσαι αἱ ἄνω πληροφορίες μοὶ παρεσχέθησαν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἀρχιγραμματείας τῶν Πατριαρχείων Ἱεροσολύμων τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου Κυρίου Τιμοθέου Θεμέλη καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου Κυρίου Καλλινίκου Σκουμπερδῆ.

Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τα τελευταῖα ἔτη παρατηρήθη ἄνωμαλία τις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τῶν διασήμων τῆς Γ' καὶ Δ' τάξεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν ὑπῆρχε, πλὴν τοῦ

ἐπιβραβευτηρίου διπλώματος, οὐδὲν διακριτικόν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχῆμα καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀναρτήσεως τῶν διασήμων τῶν τάξεων τούτων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν τελευταίως τεθεισῶν νέων βάσεων τῆς ἀπονομῆς τῶν παρασήμων ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, λίαν φιλοφρόνως μοὶ ἀνετέθη ὑπὸ τῶν εἰρημένων ἀντιπροσώπων τοῦ Παναγίου Τάφου ὁ καθορισμὸς τοῦ σχήματος τοῦ διασήμου τῶν διαφόρων τάξεων, τοῦ τρόπου τοῦ φέρειν αὐτὰ ὥς καὶ τῶν διακριτικῶν τῶν μελῶν τοῦ Τάγματος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παλαιοῦ κειμένου, τῶν συμπληρωματικῶν πληροφοριῶν ἃς ἠρῴσθη ἐκ διαφορῶν πηγῶν καὶ χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῶ τῆς παλαιᾶς καὶ νεωτέρας ἐθιμοτυπίας, τῆς διεπούσης τὰ ξένα καὶ ἡμέτερα παράσημα, προέβην εἰς τὴν ὅσον ἐνεστι συμπλήρωσιν τῶν διαφορῶν τοῦ παρασήμου κενῶν. Ἐναπόκειται δ' εἰς τοὺς μεταγενεστέρους νὰ διορθώσωσι τὰς τυχὸν ἀτελείας ἃς ἦθελον ἐν ἀπωτέρω μέλλοντι συναντήσῃ.

